

II. dkt. II. Th. Plehant
39
VYDÁNÍ "VŠEHRDU"

C. K. DVORNÍ RADA
PROF. DR. OTT.

**ŘÍZENÍ ÚPADKOVÉ
(KONKURSNI).**

se zřetelem

na zákon odpůrčí ze 16. března 1884

č. 36 ř. z.

a

řád exekuční.

AUTORISOVANÉ
VYDÁNÍ.

PRAHA

1903.

5282-II

88/502

ÚVOD.

Konkursem nazýváme řízení soudní podmíněné nedostatkem platebních prostředků, jež za účel má společně stejnoměrné uhrazení nároků všech věřitelů téhož dlužníka, kteří co do uskutečnění nároků svých při tom navzájem se potýkají, z celého exekuci podrobeného jmění dlužníka.

Hospodářským účelem svým, totiž uspokojováním věřitelů všech podmětů určitého hospodářského podniku z jmění jeho, podobá se konkurs, jakožto soudní nucená likvidace, dobrovolné z vůle majitele závodu nastávající likvidaci, podle čl. 133, 172, 205, 244 obchod. zákona.

O právní povaze řízení tohoto řízení mínění projevena byla; totiž, že jest mimořádné řízení sporné, dále, že jest voličtí druh řízení nesporného, konečně že jest úhannou exekucí. Pro dotčenému názoru vadí, že v konkursu k uspokojení věřitele z pravidla žaloby

nepotřebí, nýbrž pouze ohlášky § 108 konkursního řádu, a prakti-
výminkou žaloby křivo, spory o pravost pohledávky a pořá-
 dání její v řádném řízení soudním řádem upraveném pro-
 jednatí sluší (§ 131, 124 konkursního řádu).

Řízení konkursní není však ani druhem nespor-
 ného; neboť prakti § 86 konkursního řádu pokračuje, co-
 tkne se inventury podstaty konkursní, k předpisům
 stanovým o inventuře pozůstalosti, jest to jen zcela pří-
 měřeně, avšak pro určení povahy celého řízení bezvýznam-
 né; a pak-li stále podle § 257 konkursního řádu přípouští se plit-
 nost z usnesení soudce, průběh řízení konkursního upravují-
 cího (konkursního komisaře) na sborový soud I. instance,
 který jej k tomu byl ustanovil, nařízeno bylo tak. důsled-
 ně uvážením jeho postavení jakožto soudce z právního
 činného, podobně jak nařizuje § 516 soudního řádu pro
 občobný případ. Rozhodno jest však, že nejde v kon-
 kursu o zájmy shodné, nýbrž o právní zájmy všech věř-
 itelů mezi sebou se potýkající. Řízení úpachtové jest ú-
 hrnná exekuce, prováděná současně všemi věřiteli v celé
 jmění dlužníka protivou k individuální exekuci, kterou
 určitý věřitel v jednotlivé předměty majetkové dlužníka
 podniká. Tomu nasvědčuje i účel i upravení celého říze-
 ní konkursního a znění zákona § 1. konk. řádu čl. XII. exek. ř.

Zásady ovládající řízení konkursní jsou tyto:

- 1.) co do podstaty záručka universalita zmíněná
 principem teritoriality § 59 tj. konkurs vztahu-
 je se na celé jmění úpachtovo exekuci podrobené,
 pokud povlehuje moci rakouských soudů.
- 2.) co do řízení jednotnost, at jde o kupce neb nekup-
 ce, ačkoli jisté rovnosti platějí § 191.
- 3.) co do právního postavení dlužníkovy ztráta dis-
 pozičního práva se strany majetku do konkursní
 podstaty náležejícího (§ 3, 53), nikoli ztráta způsobi-
 losti k právním činům.
- 4.) co do právního postavení věřitelstva rovnopráv-
 nost při uhražování pohledávek postupujících po-
 dle pěti tříd věřitelů (par est conditio creditorum) § 4.
- 5.) co do poměru jeho k soudu autonomie čili své-
 právnost věřitelstva konkursního zmíněná mo-
 cí soudu, řídití průběh jednání, dbáti o šetření
 zákona a vykonávati dohled nad správou
 podstaty a rozdělením jmění zpeněženého
 mezi věřitelstvo. § 144.
- 6.) jen pro kupce konkurs dobrodini nuceně-
 ho narovnání § 207.

Ze zákonných pramenů nejdůležitějším jest konkursní řád ze dne 25. prosince 1868 prohlášený v č. 1. ř. z. na rok 1869, na místě dříve plativšího konkursního řádu Josefinského 1781. Za-
virát do sebe předpisy nejen o materielním právu konkursním, nýbrž též o formelním právu konkursním a platí pro všechny konkursy, ať již kupci nebo nekupci, zvláště také osob vojenských, jelikož čl. III. úvoz. zák. ke konkursnímu řádu zrušen byl zákonem ze dne 20. května 1869 č. 78. ř. z. §. 9, 12. Mezera zů-
stavená v právu konkursním v příčině odpo-
rování právním jednáním, jež konkursant před prohlášením konkursu na újmu věřitel-
stva byl provedl, předpisem (§. 24. konkursního řá-
du) jenž na zřeteli měl pouze §§. 916, 953, 1246, 1286 občanského zákona a čl. 259 obchodního zákona,
vyplněna byla zákonem t. xv. odporčím (An-
fechtungsgesetz) ze 16. března 1884 č. 36 ř. z. U-
týž pak den pod č. 35. prohlášen byl zákon,
jímž doplněny byly předpisy týkající se
kompensace v konkursu (§. 20. 21. konkurs. ř.)

jakož odepření zahájení konkursu pro nedosta-
tek jmění §. 66. konkursního řádu. Novými
zákony o příslušnosti a řízení soudním spor-
ním, jakož i o exekuci nebylo se dotknuto kon-
kursního řádu. Neboť čl. VII. J. N. a §. 159 soud-
ního řádu zachovává nedotknutými před-
pisy o příslušnosti v konkursu a o přeručení
sporu, čl. XXXVI. soudního řádu vylučuje plat-
nost nařízení soudního řádu o soudních právo-
nících pro konkurs a čl. XIII. (pokud se týká články
VI. až XI.) exekčního řádu obměření exekuce ohled-
ně určitých předmětů a práv pro pohledávky
peněžité vztahuje také na konkurs; konečně
§. 1. č. 7. exekčního řádu uznává další platnost
exekčních titulů v konkursním řízení utvoře-
ných.

Prameny konkursního práva v druhé
polovici říše jsou pro Uhry konkursní řád, čl.
XVII. zákonů roku 1881, pro Chorvatsko-Slavon-
sko konkursní řád ze dne 16. července 1853. č.
132. ř. z.; pro zabrané řízení konkursní řád ze
dne 1. listopadu 1883. (jen pro kupce konkursy).

Podle našeho práva rozlišujeme konkurs obecný a konkurs kupecký, aniž by však rozdíl týkal se podstaty řízení, nýbrž jen následujících kusů:

- a.) typného podmětu (konkursanta),
- β.) důvodu prohlášení konkursu,
- γ.) právních účinků skončeného konkursu a konečně
- δ.) příslušnosti soudu.

Ad α.) Obecný konkurs zahajuje se pokud jde o jmění aneb porůzkalost dosud neodvědanou osoby předlužené, nehledíc k povolání a postavení (osobní kvalitě) její (§. 62.-64. Konkursního řádu, analogie §. 192 Konkursního řádu, §. 74. nesp. ř.) Kupecký konkurs zahajuje se ohledně jmění nebo dosud neodvědané porůzkalosti kupce plného práva neb ohledně jmění obchodní společnosti (II kniha obchodního zákona) kteba v likvidaci se nacházející, nebyla-li likvidace dosud skončena (§. 191, 192, Konkursního řádu), rovněž i společenstva obchodně provozujícího (arg. §. 52. zákona o společenstev.)

Ad β.) Obecný konkurs nastává vždy následkem žádosti o zahájení konkursu a sice pro předlužení dlužníka (insufficiencia bonorum) (§. 62.-64. Konkursního řádu). Oproti tomu konkurs kupecký zahajuje se mimo to, již při prouhém zastavení platů (insolventia, ZahlungsEinstellung) a to buď k žádosti, někdy kež z úřední povinnosti. (§. 198, 199 Konkursního řádu.) Zastavením platů vyrozumívati sluší výslovný aneb mlčky učiněný projev vůle, neplniti závazky pro nedostatek pohotových prostředků platebních postačujících k zaplacení všech dospělých dluhů. Zastavení platů nemusí provázeno býti předlužením, když sice jmění k uhrazení dluhů stačí, avšak jen sblížením a značným průtahem času zpeněžením býti může.

Ad γ.) Konkursant obecný po skončení konkursu nabývá opět plného práva neobmeceně nakládati jměním svým; on ovací se, pokud ovšem vsi účinky trestního nálehu tomu nepřekážejí, ve dřívější nicím nextenčené sociální postavení (§. 25, 53, 57. Konkursního řádu). Co do zlovinosti odsouzení pro zločin průvodné krádeže aneb pro

přecím úpadku zaviněného (§ 199. lit. f.), 486. krestního zákona) za následek má, že podle uvážení úřadu živnostenského z nastoupení živnosti úpadci vyloučení býti mohou, sluší-li se obávatí zneužití (§ 5. novely k živnostenskému řádu k 15. března 1883. č. 39. ř. z.) Co se týče advokátů rovn. § 1. lit. b.), § 34. advokátního řádu.; ohledně notářů § 6. lit. a.), § 19. notářského řádu; ohledně soudců § 19. zákona o org. soud., § 2. disciplinárního řádu z 11. května 1868. č. 46. ř. z.

Výjimku činí § 49. a) zákona z 2. února 1885. č. 9. z. z., dle něhož úpadci po zrušení konkursu voleni býti nemohou za členy ředitelství okresní záložny právě, nežli se se svými věřiteli úplně vypořádali.

Avšak bývalý úpadce není spouštěn povinnosti, aby uhradil všem (také v konkursu se nepřihlásivším) věřitelům nedoplatky dle výsledku konkursu co do pohledávek jim příslušících zbyvajících (§ 54. konkursního řádu).

Kupectý konkursant i po skončení konkursu v důležitých směrech podroben je omezením, zvláště z pravidla porádí provazovati

nemůže závod kupectý pod firmou jinou, leč obsahující plně jeho jméno občanské, totiž příjmení a přední jméno. Pouze konkursant kupec, jehož úpadek domčeným narovnáním skončen byl, má právo, užívati třeba k. z. staré firmy (§ 246. a.), 253. I. konkursního řádu). Vyloučen je dále kupectý konkursant po skončení konkursu z oprávnění dohodství (sensalie) při burse a obchodu, čl. 84. obchodního zákona, z úřadu správce konkursní podstaty a kupectých práv čestných (volby do komory obchodní a rozhodčího soudu burzy). Zkráta agentury bursovni v § 246. lit. c.) konkursního řádu vyslovená více nastati nemůže, jelikož zákon o burzách z 1. dubna 1875. č. 67. ř. z. toto oprávnění neuznává.

Oprávnění dotčených nabýti lze ^{po} zvláštním rehabilitačním řízení usnesením konkursního soudu, vykázal-li bývalý úpadce plně zrušení všech také nepřihlášených pohledávek konkursních věřitelů dle zásad občanského zákona. Žádosti za rehabilitaci vyhoví soud po veřejném vyzvání věřitelstva nezámého pobytu k přípádným námítkám do tří měsíců, jestli marným se býti osvědčilo a výkaz o uhracení nedoplatků

věřitelům přítomným jakož i v dostatečných prostřed-
cích k zaplacení těchto věřitelům neznamého poby-
tu podán byl. (§. 246. násled. Konk. ř.) Ž návštěvy bur-
sy vyloučení jsou po skončení konkursu jen
konkursanti pro zaviněný úpadek, schůdk-
bare Crida") odsouzení po přestálém krestu na
otobu 3 let. (§. 5. odst. 3. zák. o bursách výše citova-
ného.)

Krupký konkurs poskytuje poctivému
a přičinlivému obchodníkovi, který bez viny své
v konkurs upadl, příležitě výhody, že konkurs k
výslovné žádosti jeho skončen býti může nuc-
ným narovnáním (Zwangsvergleich). Ono spro-
stuje - obchodním soudem byvši schváleno -
důvějšího úpadce právního závazku ku placení
kolik procent pohledávek věřitelství, kolik je-
mu zvláště kvalifikovaná většina věřitelů v-
krožených podle třídy svých pohledávek a sta-
vu podstaty, totiž většina 2/3 dle hlav věřitelů a
zároveň 3/4 dle pohledávek, byla prominula (§. 207. 217.
233 Konk. ř.)

Podle povahy věci též konkurs obchodní společi-
nosti veřejné a kommanditní skončen býti může dom-

ceným narovnáním (§. 238. Konk. ř.); sporně, zdali též kon-
kurs akciové společnosti (pro nepřijmutost uvádí se arg. §. 238.
mlčení o akciové společnosti v §. 4. tomto a právní povaha
akciové společnosti, čl. 245-242 obč. z., Tur. Pl. 1876 č. 32.);
pro přípustnost kromě jednomyslně literatura: Prandta
obch. pr. II vydání 3. psít str. 298; Wittkillingu Duó Dmiffy.
Jur. Annotatio 1878 str. 87; Dr Frankel v Juristische Viertel-
jahrschrift 1888 str. 18 násled; Lanstein: Handelsrecht I. st.
603; Pollak: Concursrecht II. d. 401). Výslovně zákon o spo-
lečenstvích v §. 52. vyloučuje možnost skončení konkursu
společnosti narovnáním.

Ad 5.) Takozto soud konkursní vždy působí sro-
rový soud I. inst. jsa v tom směru: forum universale. Příslu-
ši jemu usnášení se o zahájení a ukončení konkursu, jakož
i schvalování nejdůležitějších opatření nastýkajících se
za krvání konkursu, konečně rozhodování o stírnostech vne-
sených z usnesení soudce konkursu přímo řídicího, rozepří kon-
kursu podmíněných. (§. 58. 70. 148. 257. Konk. ř.) Pokud jde o
obecný konkurs příslušným je sborový soud I. instance, tedy
krajský soud, v jehož obvodě dlužník (křeba cizozemec) by-
dlíste své má, aneb před úmrtím měl (nikoli však pouhý
pobyt §. 67. J. N.) Pokud jde o prozřítalost cizozemce, rozhodují
předpisy v přičině toho, kdý rakouský soud je projednává,

o kom, zdali řízení konkursní zdejší soudem provedeno byti smí § 61. Konk. ř. § 138. nesp. ř. z.

Mezi několika povnou měrou příslušnými soudy (srov. § 66. J.N.) rozhoduje převládání řídkem (§ 58.) Při kom nečiní rozdílu, jestliže dlužník v jiných krajích nebo zemích k této polovici má nějaké nemovitosti nebo maď. hory nebo hány měl (§ 58.) Tjz. soud příslušným jest k té, byt' byl konkursant vojínem v aktivní službě (§ 9. a 12. zák. z 20 květ. 1869. č. 78. ř. z.), at' křeba v zemské obraně (zák. z 2. dubna 1885. č. 9. ř. z. § 13. 14.)

Stran kupeckých konkursů příslušným jest obchodní senát aneb samostatný obchodní soud, v jehož obvodě úpadek své bydliště má, pokud se týče v konkursu upadlá společnost hlavní závod provozuje (§ 193 Konk. ř.) Byt'-li kupce plného práva v jiném obvodě, nežli ve kterém snad prokuristkou obchod provozuje, delegací z původu vhodnosti k žádosti účastníků svěření buď projednání konkursu senátu obchodnímu niska závodu. Nikdy nerozhoduje stanovisko odštěpného závodu, jako podle § 87. I. J.N.

Konkursy ohledně majetku publikového veřejných společníků neb komplementářů zahajuje soud konkursní, při němž prohlášen byl konkurs celé společnosti (§ 199. Konk. ř.) (§ 30. úst. pat. k obch. z., § 203 k. ř.)

Konkursní řízení ohledně společenstva přísluší státnímu soudu sídla jeho, výjimkou obch. senátu, v jehož rejstříku zapsáno jest, pokudli společenstvo obchodu provozuje. (§ 7. 12. 13. 69. společ. zák. z 9. dubna 1873. č. 70. ř. z., § 5. min. nař. z 14. května 1874. č. 71. ř. z.) Ve věcech konkursních soud základy příslušnosti z moci úřední vyšetřiti musí § 44. J.N. Změna příslušnosti zákonem určené příjizosti se delegací, § 31. J.N., nikoli prorogací. Kdyby na jkor cizímu soudu konkursnímu řízení toto zavedeno bylo soudem zdejším, musí by soud v kterémkoli obvodu prohlásiti svou nepřislušnost § 42. J.N. Působnost konkursního soudu trvá i po skončení jeho, pokud jde o spory o bezúčetnost nuceného narovnání § 237. Konk. ř.

Senátu hornímu nepřislouží pravomocnost ve věcech konkursu. Rovněž nepoživá ji soud nejvyššího dvorního maršálka.

Samostatné řízení celého průběhu konkursu, jakož i dohled k tomu, aby setřeno bylo při úpadku všech oprávněných zájmů, přísluší k. z. konkursnímu komisari, totiž soudcovskému předníku, jež k tomu i několik povolává konkursní soud. (§ 72. Konk. ř.)

Konkurs vztahuje se na všechno exekuci pro-

drobené, kterakoliv se nalézající movité jmění úpádčovo a jmění nemovité v této polovici říše ležící (§. 59 Konk. ř., čl. 17. zákonu uher. na rok 1881 platící od 1. ledna 1882, §. 73. 74; zákon o Konk. pro Bosnu a Hercegovinu ze dne 1 list. 1883 platný §. 13.)

Byl-li zahájen konkurs v rak. uhers. mocnářství, avšak v některém obvodu, pro nějž konkursem řád z 25. pros. 1868. platnosti nemá a nalézá-li se některá nemovitost úpádčova v této polovici říše, zahájen zvláštní konkurs buďto stran kohoto nemovitého jmění rakouským sborovým soudem rei sitae (§. 60. Konk. ř.). Avšak podmínky zahájení konkursu poroučí rakouský soud zcela samostatně, aniž by prokládal pamesem i zahájení konkursu v druhé polovici říše aneb zabráněním řízení za před- učenými a výši. (Ungar. Glaser č. 11329.) Takli by úpadce v několika zemích neb soudních obvodech této polovice říše nemovitosti měl, porchoďuje co do místní příslušnosti předstížením vyjádřením sdílel konkursu prohlášeného (§. 60. Konk. ř.)

Co se týče poměru rak. konkursního soudu k cizím státním, platí tytéž zásady jako v říz. porouška- lostním (§. 61. Konk. ř.)

Řízení konkursní jakožto řízení soudní pro-

vésti lze výhradně podle předpisů rakouského práva bez porážky, ztali úpádce jest cizozemcem aneb ztali účast- ni v řízení věřitelé konkursní jiní pro. Pokud však cizí stát jinak nakládá v řízení konkursním příslušníky zdej- šími nežli pojmy, slušelo by zachovati materielní reci- procitu (§. 51. Konk. ř.).

I. DÍL.

PODMĚTY ŘÍZENÍ KONKURNÍHO.

A. Úpadce (Kridatář).

Úpadcem (konkursantem, Gemeindefuldner) nazýváme osobu fyzickou (třeba soudně prohlášeného manotratníka U. Gl. 1650) neb právnickou neb spo- lečnost obchodní (společenstvo), o kteréž prohlášeno bylo střetkem příslušného sborového soudu, že se setknuha v nedostatku platebních prostředků. Ohledně manželů zahájiti nutno dva konkursy, byť by i společenství všech státek matebními smlouvami ujednáno bylo. Tomité je sdružením se více osob, nikoli právnickou osobou, tudíž popří- padě nutno zahájiti kolik konkursů, kolik bylo osob, z nichž

se skládalo. Důstojno jest, jakého státního občanství, pohlaví neb povolání úpradce byl.

Co se obcí týče, nedojde ani snadno ku konkur- su vzhledem k zems. zákonu pro Čechy z 19. září 1883 č. 51. z. z., ale něhož tehdy, když pohledávka peněžní na soukromo- právním důvodu se zakládající, již vydrobytelná, polo- žena nebyla. v rozpočet obce (nebo dokonce okresu), výbor o- kresní, (pokud se týče výbor zemský) smluvio se, plátem zemskou bez vyššího jakéhos teprve schválení vložití má pohledávku tu v příslušný rozpočet a vyslati přírážky k přírodním stavům ale potřeby prostřednictvím c. k. berních úřadů, jejichž pomocí pověsti lze k tomu, aby vybrané takto obnosy vynaloženy byly k účelu svému.

Důvodně popírati nelze vzhledem k §. 27. spolč. zák. z 15. list. 1867 č. 134. ř. z. a §. 26 spolč. zák. z 26. list. 1852 č. 253 přípustnost konkursem ohledně spolčového jmé- ní spolku správním úřadem příslušným rozpuštěného. (U. čl. 3752 arcit správně rozhodl; srov. Trautz: System des öster. Civilrechts I. str. 300; Pražák: spory o přísluš- nost II. str. 84. pozn. 15.). Konkurs ohledně zapsané spolky pomoci učinávané výlovně zákonem ze 16. čer- vence 1892 č. 202 ř. z. §. 41.

Konkurs zahajuje se z pravidla následkem

žádosti za to podané! Výjimkou některý při kupeckých Kon- kursech však z úřední povinnosti.

I. Konkurs zahajuje se k žádosti:

a.) dlužníka předluženého, nebo pojímání jeho k žádosti dědice s výhradou inventáře se přihlásivšího, aneb konečně opatrovníka porůstalostního (§. 62. k. ř.; § 118, 74 patentu z r. 1854). Dědic svolení porůstalostního soudu k žádosti této potřebi nemá a jest k ní legitimován, ač- koli sobě správu porůstalosti (§. 819. obč. z. § 122 pat. ř. z. nesp.) nevyřádal; neboť §. 62. konk. ř. a §. 74. pat. ř. z. nesp. svolení takového nepožadují a z §. 145. nesp. ř. nutnost jeho stovo- řiti nelze. Při porůstalosti předlužené, ani k úhracení ná- kladů řízení konkursního nepostačující (§. 66. konk. ř.) dů- ležitou výhradou jest iure crediti odvolání §. 73. nesp. ř. Žádá-li dědic za vyhlášení konkursu, vykáže se o tom, že dědicem jest, přihláškou porůstalostním soudem přijá- tou (§. 122. ř. z. nesp.) Podnět k žádosti dědice za zaháje- ní řízení konk. zavolá často výsledek konvoace věřitelů porůstalostních §. 813. obč. z.. Přihlášení se dědice bez vý- hrady inventáře způsobiti může dědicův úpadek, když po- růstalost jest valně předlužena §. 801. obč. z. Zmocněnec dlužníka k žádosti potřebi má speciálního zmocně- ní (anal. §. 1008); procesní zmocnění je neobsahuje §. 31.

soud. ř. Žádá-li právnická osoba za zahájení konkursu, jasně zkoumána buď legitimace zákonného jejího zástupce (§. 6. soud. ř.). Současně s žádostí za zahájení konkursu předložení seznamu majetku a dluhů není podmínkou zahájení konkursu, avšak ale naléhavě konkursní komise zároveň s vyhlášením úpředku, záleží na to, aby seznam stotčený co nejdříve předložen byl. (§. 96. K. ř.) Měla-li s tím, stohánem být může varbou k splnění příkazu (§. 99. soud. ř.).

K žádosti za zahájení konkursu při závodě občotním oprávněn jest prokurista (čl. 42. obch. z. zu allen str- ken von gerichtlichen Rechts-handlungen), při občotní společnosti ti, kdož jsou k jejímu zastupování před soudem povoláni (čl. IV. č. 2 soud. ř.), v době likvidace ovšem - likvidátori.

Při společnostech mají likvidátori žádati za zahájení konkursu, jakmile podle porvahy nestací aktiva společnosti spolu se záložním fondem se rozdily závodními k uhrazení dluhů závodů (§. 49 zák. společen.); při společnosti s ručením omezeným tak státi se má představen- stvem ještě za tváním závodů, jakmile dluhy přesahují jmě- ni společnosti (§. 84. zák. společ.)

U vyřízení žádosti podané zahajuje soud

konkursu bez předchozího jakéhos projednávání usese- ním konkurs.

B.) K žádosti třeba jediného věitele osobního:

1. jestliže věitel pohledávku svou, žalovatelnou (§. 124. soud. ř.) dospělou vykazuje listinou plně viny hodnou (ke- dy nikoli jen vykadem z knéh obchotních §. 295. soud. ř.) in originali a jestliže dluhnik pronásledován je již pro- vedenými uhračovacimi exekucemi při stámi u vyříse- ni žádosti věitelovy co nejdříve položeném nevykláče ni mož- nost uhrazení všech dluhů svých předložením podrobného seznamu aktiv i passiv, avšak pak okolnost, že až do navře- ného stámi věiteli na zahájení konkursu naléhajícím žá- datě jistoty pro pohledávku jeho opatřil. §. 63. soud. ř. Lhostejna jest causa stebnosti pohledávky, jakož i zdali máť pohledávka z abstraktního závazku podle čl. 4. 96. směn. ř. čl. 301. obch. z. vzmítla; rovněž lhostejno, zdali veřejnou neť soutko- mon, státním neť dispozicím listinou, papírem kubpisem převoditelným neť perkapapírem vykázána jest. Listina o dluhu stouhá sporném na pr. právní moci nenabyví persuotek nestací; ovšem právní moci malbyví persuotek právní, dospěla-li poz- ději pohledávka jim vykázána.

Nezbytně potřebi alespoň dvou exekucí uhračovacích, nestací však exekuce k zajištění pohledávek podle §. 370. ex. ř.

prováděné (U. Gl. č. 4445, 4121). Přihlášeni exekucemi soud konkursní z moci řádu na jisto postavití má nahlédnutím ve vyřádaný oš exekučního soudu rejstřík o zabavených věcích aneb dočkarem k exekučnímu soudu vyřádaným (anal. §. 55. ex. ř.; tak již U. Gl. č. 6231, 8914). Zákon neřadí, aby řadatel sám byl již své exekuci ve jmění nastavajících konkursanta vůbec aneb dočkance bez výsledku nastoupil, poněť ale nevadí okolnost, že jeden ze dvou vymáhajících věřitelů je řadatelem za konkurs.

Věřitel zástavou pojistěný žádáti může za konkurs, pokudli jest ohledně pohledávky proti konkursantu ohrožen, jelikož zástava pohledávku netýká (§. 171. Konk. ř. §. 263. ex. ř. anal.)

Žádost podpisu advokátova nevyžaduje (anal. §. 52. ex. ř.) a když telegramem podána býti může, avšak vyřízení jde po doručení výkazu o pohledávce příslušnou listinou §. 97. jedn. ř. Cizozemec za zahájení konkursu žádající nikdy povinen není zůditi jistotu, neboť nejde o žalobu §. 57. soud. ř.

Po vnesení žádosti za zahájení konkursu konané platy a záručné zástavy jsoumařitelny (§. 6. odp. z.) a čini pořadí správe zodpovědným (podle §. 63. Konk. ř.) podle §. 486. kr. z. Lůsem jistoty k převedení konkursu (podle §. 63. Konk. ř.) také nařkáno býti může (§. 7. odp. ř.)

Podle předpisu §. 66 a 154. Konk. ř. nemohl soud vyhověti žádosti za zahájení konkursu, jestliže řadatel byl vůbec jedi-

ným věřitelem dlužníka (nebylo-li tedy věřitelů více), třeba sám sám již několik exekucí ve jmění dlužníkově provedl, aneb jestliže nemohl vytkáti, že dlužník paspou kolik jmění má, aby tím jistoty konkursního řízení byly uhrazeny. Avšak ale zák. ze 16. března 1884 č. 35 ř. z. §. 2. i v těchto dvou případech zahájen buď k žádosti věřitele konkurs, osvědčí-li kento existenci nároku přívr. čího a zůditi-li kauce jistoty řízení konkursního zabezpečující, pokud soud posléze dotčené opatřnosti vyřadí. O žádosti více řadatelů položen buď jak jeden a týž §. 63. II. in f. Konk. ř. Žádost za konkurs bezdůvodně odmítnuta buď přímo bez nařzení podle k jednání omi §. 63. III. Konk. ř.

O žádosti důvodně položen buď jak k slyšení dlužníka a usnesení o žádosti obdávno do vlastních rukou dlužníka (§. 65. Konk. ř. anal. §. 108 soud. ř.) vzhledem k závažným účinkům toho pro sbor civilního a křesťního práva.

Odročení nařzeného stání nelze přípustiti, leč pokudli přichní řadatelé výslovně k tomu (§. 63. II. Konk. ř.) Odročeni vzhledem k splátkám na pohledávku řadatelovu po vnesení žádosti za konkurs konaným přípustiti nesluší, jelikož by soud spolupůsobil při jednání nařitelkém (§. 6. odp. z.).

Es se nedostavení k tomu nařzenému týče, troji případ možný jest: a. nedostavi-li se dlužník řádně obelam zahájen buď k výslovné žádosti dostavivšeho věřitele kon-

Kurs pro zjištění zákonných podmínek z moci úřadu (nikoli tedy jako ve sporu, kdež tvrzení žalatelova za pravdivá platí §. 396, soud. ř.) Navrácení k předstátnímu právu pro zanedbání potu jest vykouzeno (§. 256. Konk. ř. anal. §. 58 ex. ř.).

β.) nedostavil-li se žalatel, sluší v kom spravovati ukončení sá návrhu na zahájení konkursu (anal. §. 39 č. 6. ex. ř.).

γ.) nedostavení se dlužníka i žalatele (věřitele) nemá v zájmu klid řízení, jako ve sporu podle §. 170. soud. ř., nýbrž rok takto zmeškaný všemi účastníky, obnovu buď kdykoli k žádosti kterékoli strany.

Náklady spojené s dostavením se k potu nařízenému k jednání o žádosti za konkurs, nemůže věitel poskytovat, jelikož nejde o spor, nýbrž o vyhledávání řešení (anal. §. 122. k. ř. U. Gl. č. 11052, 13011, 9478.)

Stíhání, již podal dlužník z nesecení pláti ku splnění jeho nařizujícího, nemá práva odškodovacího (§. 63. ve spojení s §. 65. Konk. ř.).

2.) K žádosti věitele, jest prokazuje splatnou pohledávku svou titulem exekucním §. 1. ex. ř. k. j. listinou za základem exekuce se hodící aneb případ listinou ji osvědčující (gleichwichtig bescheinigte §. 274 soud. ř. na j. výklad z knih obchodních co do pravomocnosti s původním zápisem pověřený), nařízeno buď přání ku slyšení správce zřezého dlužníka, jest, jak úřad po-

licejni, obecní potvrzení, se byl na úřad vydal neb se stáhne jasně jen z té příčiny, že nemá proskatečních platebních prostředků (§. 64. Konk. ř.); nikoli tedy stíhán jest pro zločin, aby unikl odrazení a presku. Po slyšení správce, u potu co nejdříve položeném, nebo následkem nedostavení se kohoto k nařízenému pláti, buď po zjištění zákonných podmínek konkurs zahájen, jestliže by z odkladu zahájení věitelstva škoda vznikla (§. 64. k. ř. Ger. zeitg. 1874 č. 62.)

Nesplnění z odkladu nastalo by na j. provedením exekuci pro jednotlivé věitele aneb odstranění jmění dlužníka. Žádost podána buď dvojmo v obou případech, každý podle nařazení věitele k konkursu dvojiti má.

II. Z úřední povinnosti prohlášen buď konkurs kupcký ve případech:

1.) jakmile obchodník neb obchodní společnost sama vinánní obchodnímu právu zastavení plati neb vyhlázuje-li to věitel pohledávku svou hodnotově osvědčující. Týžkar o zastavení plati podávají protesty směnečné, pro nezaplacení řízené, rozsudky odsuzující a t. p. (§. 198. k. ř.) Zástupci obchodní společnosti k podání žádosti této podle práva povinni jsou §. 198. k. ř.

Při veřejné a komanditní společnosti stačí žádost jedineho socii gerentis (z práva vyhl. posl. směm. k §. 197.), nikoli

žádost správce konkursní podstaty jednoho veřejného společenstva, o jehož soukromém jmění konkurs zahájen byl. Při potpore mezi dvěma společnostmi, kteří sami společnost veřejnou tvoří, buď položen rok k plyšeni jich; podobně žádat-li za konkurs socius non gerens (Schwarz: österr. Concursrecht II, str. 85.). Po zahájení likvidaci řádejte likvidátoři za konkurs §. 197. k. ř. (křeba jediný podle správy vyl. posl. sněm.). Roznášením zastavení platů předložiti sluší rozvalu a knihy obchodní k dispozici konkursnímu soudu §. 197, 87 II.

Oznámil-li věřitel zastavení platů, nemusí o pohledávce předložiti listinu, plný důkaz poskytující a nenáříti se rok k jednání jako podle §. 63. Konk. ř.

2.) byl-li prohlášen konkurs o jmění společnosti veřejné neb kommanditní, z úřední povinnosti prohlášený, buď též konkursy stran jmění všech veřejných společností neb komplementářů (§. 199. k. ř.) Oproti tomu konkurs o jmění soukromé společnosti veřejného neb komplementáře nemá v zápisu konkursu společnosti podle zákona §. 200. k. ř. důsledkem předpisů čl. 123 č. 3 a čl. 170. obch. z. Společnost nebude se pouštěti v konkurs společnosti svého, nýbrž vydati jeho konkursní podstatě podíl jeho v závodě po správce podílu v dluhých společnostech §. 200 Konk. ř.

Zahájení konkursu nad jměním společenskova

sručením neobmezeným kartéz nemá v zápisu prohlášení konkursu ohledně soukromého jmění členů kartéžského společenstva (§. 60. zák. společ.).

Opatrné zahájení kuseckého konkursu ex officio nastane, pokudliže právě již zahájené konkursní řízení skončeno bylo nuceným vyrovnáním, avšak toto, právě než bylo zcela splněno, za neplatné prohlášeno jest. (§. 243. Konk. ř.)

Je-li-li sborový soud, že pro rukou jest všech podmínek zákonných k zahájení konkursu, prohlásí se o tom usnesením účastníkům dohodným a veřejným prohlášením, jež na souštní desce přibito a v úředních novinách pro kři-kráto a pro případě i v jiných veřejně budí (§. 67. 69. k. ř.)

Konkurs kusecký vyhlášen buď kř přibitím ediktu na burse (§. 202.). O každém konkursu zahájeném oznámení učiněno buď Wiener Zeitung (mař. min. 16 října 1858 č. 185 ř. z.) a pokud jde o knihkupce, také Börsenblatt für deutschen Buchhandel v Lipsku.

Usnesení se o tom, zdali konkurs zahájen býti má, děje se v senátě křehenném §. 7. Z. N., jež sestaven buď z členů sborového soudu k hlasování oprávněných, kteří jako konkursní komisaři k. j. soudcové řídicí jednání konkursní činnými jsou §. 7. IV. jedn. ř. soud.

Zároveň s prohlášením o zahájení konkursu

učiněna buďtež opáčením, kterým mají za účel pečovatí jednak o nezkrácení zachování podstaty insolventy, jednak psati též uvěsti celé řízení v náležitý průběh, při čemž kancelář soudní účinné pomoci soudu poskytuje (§. 314. jedn. ř. soud.) Jestliže soud žádosti za prohlášení konkursu vyhověti nemohl, oznámí to žadateli usnesením, dodávaje podrobně příčiny:

a.) Ždali totiž pro nepřislušnost soudu, v kterémž příjavitel smáčí stáje k postoupení žádosti jinému soudu (§. 44. J.N.) na ř. p. od zemského soudu obchodního, když konkursant jest kupcem plného práva v Praze bydlícím,

b.) ždali proto, poněvadž právně bezúčinnou je žádost (§. 63. III. 64. II. Konk. ř.),

g.) neb ždali proto, jelikož je právo, že jediný jen věřitel pohledávek proti dlužníkovi má,

δ.) aneb jelikož právo, že tu není ani kolik jmen, kolik třeba k uhrazení nákladů konkursního, leč by v posledních dvou případech, osvědčil žadatel nárok odporčí (§. 2. zákona z 16 března 1884 č. 35. ř. z. §. 66. 154. Konk. ř.)

Oděpřeno buď zahájení konkursu také tehdy, když by po uhrazení nákladů ničeho pro věřitelstvo nezbylo (arg. anal. §. 39. č. 8. ř.), neboť řízení bezúčelné soud zahajovati nemá.

Z usnesení, jímž vyřízena byla žádost za zahá-

jení konkursu, pokud se týče toho, jímž konkurs z přední povinnosti zahájen byl, pečovatí si lze na vrchní soud rekurssem sotvokátem spolupodpsaným ve lhůtě 14. denní (§. 65. 255. Konk. ř., §. 78. ex. ř. anal.) O vyřízení rekursu, není nemá účinku odkládacího, vědomost stána buď všem při kom účastněným (§. 65.). Prozatimní opáčením na základě žádosti o zahájení konkursu naše právo nemá; ani varba dlužníková pro postoupení práva nemůže být povolena býti, nežli poučosně se zahájením konkursu §. 98. ř.

Jestliže žádosti za prohlášení konkursu z důvodu sub g.) a δ.) vytknutého místa právo nebylo a též výjimečný případ §. 2. zák. z 16 března 1884 č. 35. ř. z. se nemastkytuje, na řízení buď k žádosti věřitele bez předchozího jakéhos jednání dlužníkovi (at kupci, at nekupci), aby vykonal při soudě přísahu o tom, že ničeho co do jmění svého nerokajil. Někdeba při tom, aby věřitel za vykonání této přísahy žádající vykonal soudu, že dlužník některé předměty majetkové byl odstranil neb zadržel (§. 66. Konk. ř.) aneb počal žalobu podle čl. XLII. soud. ř. Shodnost je, ždali dlužník v případě §. 63. Konk. ř. k jednání o žádosti obězaný se dostavil aneb nedostavil, pokud běží o povinnost vykonání přísahy dotčené (Schwarz.: österr. Concursrecht II. str. 68.). Při obchodních společnostech veřejných a kommanditních jsou veřejní společníci venměs (nikoli

jeu socii gerentes) k přísahám povinni, při akciové li, kdov por-
vahu neodepsali, pokud jde o společnost v likvidaci do konkur-
su přísahou-likvidatoři.

O tom, že služník potěpil vykonati přísahu svou, u-
činěno buď oznámení státnímu zástupci (§. 66. k. ř., §. 85. k. ř.)
Shornu jest, zdali na dědici za konkurs žádavšimu vykonání
přísahy vyjevovací žádati lze; jelikož žádá iuxta representatio-
nis jako zákonný zástupce pozůstalosti, nesluší na něm přísahu
požadovati, podobně jako na opatrovníku v případě §. 64. k. ř.
(jinak U. čl. 9946.)

B. Věřitelstvo konkursní.

a.) Poměr úpadce ke konkursním věřitelům.

Úpadce nepozbývá způsobilosti k nabytí jmění
(§. 1. k. ř. was ihm zufällt) aniž pak způsobilosti k právním či-
nům činným (na př. k posledním pořizení a smlouvě, ostatku
v cirinöjarg. §. 119. 146. 156, 207 k. ř., avšak pozbývá tím směm,
kdy edinst konkursní při soudě na stesce přibit byl;

1.) práva, nakládáti majetkem svým, pokud maje-
tel ten je prostředem pravomocnosti zdejších soudů a exekuci;
stále pozbývá:

2.) dekence a uvívání majetku kohoto, nepozbýváje

ale práva vlastnického, zástavního, služebnosti, zvláště po-
žívání, aneb práv svých věřitelstvích.

Věřitelstvo konkursní tvoří pětčerstost osob z obli-
gačního poměru v den prohlášení konkursu, oprávněný k pro-
ti společnému služníkovi ohledně plnění, kterých za předmět má
přímo aneb jako přístupné (§. 410 soud. ř. §. 368. ex. ř.) obnos po-
něžitý (§. 42. k. ř. násled.) bez porcílu živodu závarčkového, ex
contractu, ex delicto aneb ex variis causarum figuris (na př. v
manuželské splexení stětku §. 171 obč. z. „Schuld“) (§. 43. 44. 45. k. ř.)
i stále toho, zdali nárok, pokud ze smlouvy vychází, je proci-
vá ve smlouvě úplatné neb bezplatné (§. 48. k. ř.), rovněž i toho,
zdali nárok věřitelův je nárokem přírodním nebo jeu postřehným
(§. 18. 19. k. ř.), zdali při soudě aneb v řízení administrativním
učení svého stochází §. 127. Nároky nezálohovatelné při kon-
kursu stobývati nelze, poněvadž možnost žaloby prokazovací
při nich vyloučena jest (§. 124. k. ř.).

Z podstatky úpadčkové stojiti mají uhrazení
nároků svých pouze ti, kdov osobními věřiteli úpadce ohl-
ně peněžitého plnění jsou (§. 42 k. ř.)

Nejsou věřiteli konkursními ti: a.) kdov právo
ji žádati za prácení učité při, jim náležitě, která v den pro-
hlášení úpadku v stěenci konkursantově se nachází (Rückfor-
rungs berechtigte) (§. 26. k. ř.) b.) aniž pak stále ti, kdov z

určité věci úspěšně náležité základem práva věcného (zá-
stavního) zaplacení dojiti chtějí (§ 30. K. ř.) (reální věřitelé -
Realgläubiger). Věci úspěšně zastavené, z nichž věřitel zá-
stavní zaplacení dojiti má, nazývá K. ř. zvláštními post-
skatami (besondere Masse) §. 30 I. K. ř. protivou k. všeobecné
podstatě konkursní, do které plyne přebytek zůstatku z
průběhu zástavy po uhrazení zástavní pohledávky §. 30. II.
Konk. ř.. Arbit mohou ti, kdož mají nárok na placení urči-
té věci z podstaty společné, nárok náhradní s strany ur-
čité věci jim náležitější, avšak úspěšně ještě před prohlá-
šením konkursu ze své nebo zmatečně přihlásiti, jakož-
to v tomto směru věřitelé konkursní (§ 26. a kontr. § 109. K. ř.),
rovněž pak mohou reální věřitelé, jsou-li zároveň osobními
věřiteli úspěšnými přihlásiti se s celou pohledávkou ke
konkursní podstatě, aby došli zaplacení ohledně obnosu svo-
ho, který ze zástavy zaplacen nebude (§. 109. 171. K. ř.).

Věřiteli konkursními jsou však jen ti osobní věři-
telé úspěšně jejichto pohledávky vznikly nejpozději před
prohlášením konkursu, třeba pohledávka v době pro-
stějši ke své splatnosti bude nebo snad příjizmenou výminkou
sotkládací omezena jest, nebo v čas prohlášení konkursu co
do cifry ještě určena není (§§. 14, 16, 44. č 1., 109, 110 K. ř.). Žádná
pohledávka jest rozhodnutím soudu pravoplatně přeena

aneb sporná, nežní rozdílů. §. 110 K. ř. Univerzální aneb sin-
gulární nástupnictví (dědictví, postup, odkaz) v právo kon-
kursního věřitele po kvání konkursu ničeho nemění na právu
své přísluševším jemu. §. 52. K. ř.

Věřitelstvo konkursní (Konkurs-Gläubigerschaft)
co takové není jakousi právníčkou probností (jak Carstein v Grün-
hukově časopisu IX. díl str. 466 míní, neboť nejde o uspokojení smy-
šleného podnětu, nýbrž všech jednotlivých věřitelů), není stábe
základou společnosti, neboť schází smlouva jí zakládající a nejde
o činění zisku, nýbrž o odvrácení škody co do uhrazení pohledá-
vek, ani nahodilým sdružením osob co do práva k čehčís všem pří-
slušejících (communio incidentis), které je co do kčehčís právo pěcných
možným jest, kažto věřitelé konkursní z nejprůemějších důvodů
obligacních nároků činějí; nýbrž věřitelstvo konkursní jest
pouze úhem osob spojených tímže soudním řízením a hospo-
dářským účelem, totiž dojiti úhroměnou exekuci pokud mož-
ná nejvýhodnějšího zaplacení pohledávek ze společného ese-
kučního fondu (konkursní podstaty - Concursmasse.) Důsledkem
vytknutého zásadního postavení věřitelstva konkursního přítka-
zuje Konk. ř. správu (administraci), nakládání a záření toho ma-
jetku a konečně rozřídění dojizných peněz samému věřitelstvu, což
provedeno buď zvláštním orgánem zájmem věřitelstva plouřícím,
t. z. syndácem konkursní podstaty (Concursmasseverwalter).

Společným fondem uhradním jest jmění úpado-
vo (k. j. vše, co má cenu výměnnou) praktickým fondem podro-
bené a exekuci přístupné (čl. XII ex. ř.), ať již úpádce v čas prohlá-
šení konkursu jmění to měl nebo ať mu k tomu pro dobu kvádri-
tárení konkursního úpádko. (§ 1. k. ř.) Náleží tudíž do pod-
staty také věcná práva (také usufructus § 146 k. ř.) a práva vě-
řitelská úpádceva (křeha důchodů životní § 1286. obč. z., § 146 k. ř.),
pokud co do výkonnosti úplatně na osoby jiné převedena býti
mohou. Při výměnku pochoduje podle čl. XII. a. § 330. ex. ř. ob-
jem jeho o tom, zdali do podstaty konkursní vstati může.

Nemovitost kterou před vyhlášením konkursu v
dražebním řízení prodána učebním příklepu § 183 ex. ř.
nenáleží do konkursní podstaty.

Mezi věci přípatlé za kvádri konkursu čítati plu-
sí: výhry, podíl v malovaném poobladu, vlastníku pozemku
přípatující, dividendy z akcii, zavazněním vytržení ma-
bytí vlastnická, příbytek atd. Při nabytí, jež splněním
překladací výminky na vůli konkursanta závislé nastati
má, nemůže věřitelsko konkursanta doháněti k splnění
výminky.

Nacházel-li se úpádce v poměru spoluovlastnic-
tví s osobami jinými nebo byl-li členem společnosti obcho-
dní (i. klichým) nebo výdělkové podle obč. zák., nastává potřeba

vyloučení jeho z tohoto spolku nebo společenského poměru
a odvezení podílu jeho do konkursní podstaty. Trvání ob-
chodní společnosti nastává podle zákona, výdělkové z vý-
le spolčení (sbírka Rozhodnutí min. práva vydává II díl
č. 306; § 1210 obč. z.; čl. 123, 170, 201 obč. z.; § 200 Konk. ř.)

Právo autorské ohledně díla literárního nebo umě-
leckého, jehož původcem je úpádce, pro podstatu vykřikati lze
pokud, pokud autor volí k uveřejnění (vytištění, provozování,
vystavení) aneb pokud jde o to, čeho autor sám již z realizace
autorského práva vykřikl (honorář kantieny splatné) § 14 zák.
z 26. XII. 1895. č. 197. ř. z. Právo patentu, jež si dobyl úpád-
ce ještě před prohlášením konkursu, může správce v prospěch
podstaty zrušiti (zák. 11. ledna 1897 č. 30 ř. z. § 18, 19.) Podobně se
to má co do chráněného vzorku (§ 2 zák. z. 7. pros. 1858 č. 237 ř. z.)
Naproti tomu přísluší právo k ochraně známce zboží pouze učitel-
mu podniku průmyslovému a podobně jako kupcecká firma (čl. 23
obch. z.) zrušeno býti může jen zároveň s celým závodem. (§ 9 zák. z.
bledna 1890 č. 19 ř. z., § 148 lit. b.) Konk. ř.)

Živnost úpádceovu pro účel konkursní podstaty pro-
vozovati lze stále bez nové ohlášky aneb koncesse způsobným zá-
stupcem (stihováním) se schválením živnostenského úřadu (§ 55
živ. nov. 15. III. 1883 č. 39 ř. z.) Živost nebo živnost spravou podstaty
stále větší lze křehy, když jest to podstatě na prospěch aneb již

nač důvodná nastěje, konkurs ukončiti narovnáním, byla by zmařena (§. 142 Konk. ř.)

Pracovní síla úpádčova nemůže starma ve prospěch věřitelstva vytkéna býti. Pakli kudiž správa podstaty žádá na úpádci, aby nejen činil potřebná vysvětlení co do podstaty, k podání kterých by ovšem exekuci parbou stoháněn býti mohl (§. 77 III., 99 Konk. ř.), nýbrž aby také ve prospěch podstaty konkursní pracoval, musí úpádci odměnu platiti a nárok úplaty této se týkající jest dluhem podstaty, který přičít věřiteli konkursním uhrazení stocháři. (§. 29. č. 1. Konk. ř.) U příspadě tomto stane se úpádce sám věřitelem podstaty ve svém konkursu.

Čeho si konkursant vlastní svou práci a příli stobyl (zahnujíc vto zajisté podíl nálociuv v postkladu, nálocné a náhradu podle §. 403. ob. z. za trvání konkursu ponechám mu buď, pokud toho potřebuje k výživě vlastní a k výživě osob, jež dle zákona živiti musí; avšak nemá konkursant nárok, aby jej massa po trvání konkursu živila. (Concursus non alit liberos.) Výživa jemu poskytnuta by býti mohla jen se svolením vněch věřitelů, kteří by při komijnym utrpěli. (§. 5 K. ř.) Přísluš-li konkursantku právo poživací neb právo na vybírání občasných stochodů (vspanáče), také bude v zájmu věřitelstva, aby jemu alimentace povolena byla z podstaty konkursní, ačkoli neplatí při konkursu plnění věřitelstva podobné, jakž co do exekuce singulární §. 334 ex. ř. obsahuje

přístáremi omucené správy k vytkénu karlového práva pro vymáhání věřitele; v konkursu právo poživací at. p. zcirk. lre §. 146 K. ř.

Choti úpádčovi konkurs nezavinivší přísluší poživání platu věduvého, pokud se týče stochodů z věna ze dne prohlášeného úpádku §. 1260 ob. z. d. Takéž jmění své stábe sama spravovatli může, poněvadž konkursem sice správa jeho mančelem jest zmařena (§. 1024, 1238, 1034), avšak správce podstaty správu převésti nemůže, jelikož nejde o majetek úpádčův.

Na mysli mítli sluší, že podle zák. z 29. dub. 1873 č. 68, z 26. května 1888 č. 75 ř. z. a z 21. dubna 1882 č. 123 ř. z. a čl. IX. č. 8, 10 ex. ř. exekuce na mzdě i příspadnou pensí soukromých živitelů a na služné i výslužné veřejných úředníků a jim na rovnou postavených osob do určité části, pomažící se existencí, mu minimum, omezena jest, pročež i v konkursu jim ta část ponechána býti musí.

Pakli úpádci po trvání konkursu stědickvi neb odtkar příspadl, nemůže se toho vzdáti, nýbrž stam stědickvi přihlásiti se může správce podstaty s vyhradenou inventáři; odkar příspadlý přijme správc (§. 4. 95 K. ř.) Pozumí se, že správce podstaty učiti může všech procesních prostředků (žalob, žádostí upominací, exekucí), kterých by příslušely úpádci, aby svá majetková práva proti křtin osobám provedl, pročež z práv těch nejen žalovati, nýbrž také ve spory úpádčem zahájené nastoupiti může §. 10 K. ř. (prov. Ott Úvod nov-

skromný v ř. soud. I. díl str. 371. Obzvláště platí to k též žalobě co do náhrady škody, pro poškození na káře, co pro vymezení aneb do-
plnění dílu povinného. Neméně přísluší správci podstaty právo
k rekursu proti svolení exekuce, jež před vyhlášením konkursem
stalo se na předměty do podstaty náležející, nevypřehala-li již před-
tím lhůta rekursní §. 7. k. ř. (shrnuta rozk. nejv. soud. příloha
věstn. min. pr. II. díl č. 344.)

Normování podstaty odporování právním jedná-
ním, které stihá před prohlášením konkursem na úkor věitel-
stvu byl provedl, nabylo zák. ze dne 16. říj. 1884. č. 36. §. 1-14. veledu-
lejšího praktického významu, co na újmu věitelstvu před úpad-
kem úpadcem zřízeno, byť zřeno, aneb čeho se věděno bylo, podsta-
te musí býti vráceno. Shrnutý výsledek s přehledem provedeného ná-
roku zájmového správy do podstaty úpadčové, normuje tuto (§. 23,
k tomu §. 17, 21, 22, 42 odst. 1. zák.) Právo k návrhům právních jed-
nání těchto vyhrazeno bylo správci podstaty (§. 16. odst. 2.), jak při-
vádí se k platnosti žalobou aneb námítkou aneb žádostí exekuce
ní (§. 42 odst. 1. zák.)

Také jmění dle zásad výše vytknutých do konkursem
podstaty náležít, avšak lepše po skončeném konkursním řízení
se vyskytnou, kteří jsou pohledávky věitelů konkursních ukraju-
jící (§. 190 k. ř.)

Věitelstvo konkursní ^{ne} nastupuje smad jaksi unis-

verními sukcesi v právní postavení úpadce, poněvadž by právo
ve všechny jeho závazky nerbytně ustupovalo, nýbrž správce pod-
staty nastupuje v právní poměry úpadčovy jen pokud, podle ko-
ho k realizování podstaty potřebí jest. Vzhledem k tomu nastu-
je správce podstaty v obzobný závazkový poměr úpadce jen pokud,
pokud vykonávání práv úpadce z katové smlouvy přísluší
podmíněno jest vzájemným plněním povinností úpadcem smlou-
vou převzatých. Sluší ale §. 22. Konk. ř. hleděti k následujícím en-
talitám:

a.) Splnil-li úpadce před prohlášením konkursem svůj
kontraktní závazek již úplně, tu tvoří předmět plnění, jež smlouvi-
úpadce dlužuje, část konkursní podstaty, pro kterou správcem
dobývan budiž;

b.) pat-li nířádná strana nesplnila vůbec závazek
vzájemný, nebo pat-li každá strana splnila jej pouze z části, jás tu
věitelstvu právo zvoliti buď úplné splnění smlouvy neb úplné odstou-
pení od smlouvy. Váhá-li správce podstaty s prohlášením, m-
konkursní soudce, nebo konkursní komisař, k žádosti spolukon-
kurenta úpadčova vyměřiti věitelstvu lhůtu k dotčenému prohláše-
Ústoupí-li podstatka v právní jednání úpadčovo, což zakládá se tím
dluh podstaty (§. 22. lit. c.), §. 147. lit. a.) a §. 29 č. 3. Konk. ř.)

g.) pat-li smluvník úpadčovo závazek svůj zcela
byl splnil, avšak nyní konkursant vzájemnému závazku své

nebyl zrušen. vyhověl, zbyvá pouze pohledování nároku v ř. konk. jakožto obvyčejnému věřiteli konkursním.

Co se týče účinků prohlášeného konkursu na smlouvy vá-
jemní a pachtovní, porovnatel s. 23. ve spojení §. 147 lit. f.) 148
lit. a.)

Prostrádáme jak v obč. z. tak i v obch. z. a konkursním
řádě výslovných předpisů o tom, jaký význam má konkurs při ná-
merdních smlouvách osob. třetích pronajavších služby své nyníššímu
úpadci co do zrušení poměru tohoto. Patrně jest ovšem, že jakožto
konkursní věřitelé požadovati mohou mzdu před konkursem splatnou
a náhradu interese pro přetčasné zrušení poměru. Co zrušení pomě-
ru se týče, sluší pouze přihlížeti k §. 1024 obč. z., k §. 54. 62. 63. (slova:
den Gehalt oder den gebührenden Unterhalt nicht gewährt) obch. z.,
k §. 25 úvoz. pat. k obch. zák., §. 92 živnost. novely z 8. března 1885 č. 22.
ř. z. (Praxia: obchodní právo str. 115) a pak k ustanovení téže no-
vely živn. §. 83, ale kterého zrušuje se námerdní poměr živnostenského
pomocníka osobě: tím, že přestane provozování živnosti (durch das
Aufhören des Gewerbebetriebes), s výhradou náhrady vzhledem k ztrá-
tě lhůty výpovědi.

Co se týče pohledávek z poměru námerdného před
prohlášením konkursu založeného sá osob. zaměstnaných v domácnos-
ti, v hospodářství, živnosti nebo v závodě konkursantově, mohou po-
hledávky tyto postoup se týče posledního roku před prohlášením kon-

kursu, ať třeba poměr námerdní již před konkursem zrušen byl (§. 43
část. 2. k. ř.) v I. třídě konkursních věřitelů stobývány býti; změni toho-
to předpisu nasvědčuje jasně námeru, že privilegované tyto práva
přísluší pouze nárokům co do mzdy, nikoli však nárokům na od-
škodnění, pro přetčasné rušení smlouvy, jež náležejí do třetí třídy.
Týká-li se námerdní poměr služeb konaných při hospodářství, živnos-
ti neb závodě úpadcově (nikoli též v domácnosti jeho) po prohlášení
konkursu odměna za služby v této době konané jakožto náklad ve
prosých celého věřitelstva činěný, tedy co dluh poskytl, vyplacena
bude ještě před všemi věřiteli konkursními (§. 29 č. 1. lit. c) konk. ř.)

Nutným následkem toho, že se stane prohlášeného kon-
kursu správa podstaty, dispozice a poskytl zřízení jeví se býti vý-
hradně záležitostí konkursního věřitelstva, jest, že se stane prohlášené-
ho konkursu ř. z. stane pravoplatného zrušení jeho, každý dispozicní
úkon úpadce ohledně předmětů majetkových do poskytl záležitých,
zvláště tedy zastavení, zřízení jiného věcného práva (služebnosti) neb
zřízení nepřatným jest ohledně věřitelstva (§. 3, 53, k. ř.) Shodně pro to
jest, zdali tím kterým úkonem nejvíce škáti se měla všem věřite-
lům konkursním, nebo jen některým; ale ježmal-li konkursant osobně
neb zmocněncem (třeba prodávatelem sá o úpadku péčovosti nemajícím),
končně zdali spolukontrahent úpadce ježmal berelstně nebo obruy-
slně. Neplatnost jako nastává ipso iure pro vnějším právu, totiž nedo-
stávající se moc dispozicní (§. 3 ist. úngil. ř.); nepobíhá tu tedy zálež-
6. arch.

ni pověsiti činnosti, aby zákonný tento následek nastal. Jinak mají se arci věci při nařítelnosti těch určitých právních jednání, kterým jakožto jednáním in fraudem creditorum provedeným ještě před prohlášením konkursu odporovati lze a při nichž bezelstnost a obmyslnost spolusmluvníka rozhodný význam má (§. 1-14. zák. z 16. března 1884 č. 36 ř. z.) Předpisem zákona, že všechny dispoziční úkony úpádce po prohlášení úpádku jsou neplatny, zachová se konkursní podstaty věřitelské nedotknutou; ustanoveními o nařítelnosti určitých právních jednání před konkursem pečuje se o to, aby předměty, které neoprávněným způsobem věřitelům hrozícího konkursu odňaty byly, do podstaty se vrátily.

Pouze při placení dluhů úpádce po prohlášení konkursu záleží na bezelstnosti; neboť jen bezelstný plátek, kterýž bezelstnost sám dokázati musí, opětného plnění sprostěn jest. (§. 3 odst. 2.)

Jestliže naopak úpádce po prohlášení konkursu některému věřiteli konkursnímu plátil, placení to povždy právního významu bude niti jen pro obnos konkursní kvoty, která by ale výsledku úpádčovaého řízení a dle třídy, komu kterému věřiteli příslučí, byla na pohledávku jeho vyplatěna (§. 3 odst. 3.) O tom, že směnkou dospětou pro nezaplacení kaské proti úpádci protestovati sluší - nutno, jelikož směn. řád. nízádnou výjimku ne

činí, prov. Judikát č. 21. Uspad-li pod dluhmi k tomu konkursu, usnešení o zabavení pohledávky exekutu proti němu příslučející dožadovati jemu podle pravidla §. 294 exek. ř. mimo to podle anal. §. 295 ex. ř. správci podstaty, aby věděl komu kvotu konkursní vyplátki má.

Jelikož složení dluhu k soudu (§. 1425 obč. z.) je úkonem jednostranným, může správce podstaty dluh před prohlášením konkursu nynějším úpádce deponovaný vyžadovati, neučinil-li tak jímé věřitel, (viz Expharz II. díl Grünhukova časopisu str. 678 v pozn. 46.)

Aby obecenstvo chráněno bylo více škodami rychlázejícími z právních jednání s úpádci po prohlášení konkursu uzavřených, pečuje zákonodárství o nejšířší publicitu prohlášení konkursu: totiž příbitím konkursní prohlášky při soudu (§. 69. 72. k. ř.), po jejíž odě káž na kuse (202.), trojím vytištěním ediktu v novinách úředních a po jejíž odě jiných, třeba cizozemských, pozvánkou (admotuci) úpádce jak v knihách pozemkových tak i v rejstříku obchodním (§. 88 a 204 k. ř., §. 20 a 52 Knih. ř., §. 5 nař. o rejst. společenstev z 14. května 1873. č. 71. ř. z.)

Právně zákonodárství pokoušelo se v posledních desítiletích poskytnouti věřitelům konkursním kantely, aby zájmy jejich právními jednáními, jim na úkor před prohlášením konkursu provedenými poškozovány nebyly. Takovými kantelováními byly: předpis §. 16 úvod. prot. k obč. z. o zápisu matebních

smlouva do rejstříku obchodního, který autenticky byl interpretován §em 50 k. ř. a pak předpis z zák. z 25. čce. 1871 č. 76. ř. z. o neobvyklém zřízení notářského spisu v §. 1 lit. b.) c.)

Avšak mezera v dosavadním právu, co do zrušení jedním in fraudem creditorum uzavřených zůstav ještě §em 24 k. ř. byla keprve vyplněna zákonem o sřizím z 16. března 1884 č. 36. ř. z. Zákon tento připouští, aby správce podstaty konkursní přijímal platnosti zovubně vytknutých právních jednání, jak bezplatných tak úplatných, v pozdělný čas před prohlášením konkursu na újmu věřitelů provedených za různých podmínek;

Dáporovati lze:

I. Veškerým v posledním desetiletí před zahájením konkursu předsevzatým jednáním, jež dlužník (konkursant) provedl úmyslem druhé straně známým, aby věřitele ve konkursu zkrátil (§. 2. zák.).

II. Následujícím v posledním roce před zahájením konkursu předsevzatým jednáním:

a.) bezplatnému nakládání majetkem, pokud k tomu dlužník zákonem provinován nebyl a pokud (jde) nejde o obvyklé příležitostné dary poměrně nepatrné (na př. novoroční), rovněž smíšeným jednáním, pokud jeví se býti starováním (§. 953 obř. z. ne. byl tím zrušen, nýbrž pouze modifikován).

b.) pojištění a vrácení věna, pojištění a vyplacení obvě-

nění, rovněž platu včasněho na majetku manželovu, pokud manžel k tomu povinen nebyl buď ze zákona po skončeném manželském společenství buďto pak ze smlouvy uzavřené při sňatku aneb při přijetí věna;

c.) pojištění práva manželova ze smlouby věna aneb ode vzdání věna z majetku manželky, pokud manželka úpovědně k tomu zavázána není smlouvou při sňatku uzavřenou. Pokud sňatek před 25. bř. 1884 byl uzavřen, nemá se připadě lit. b.) a c.) žaloba sřizící místa, jestliže dotčená smlouva aspoň rok před právním jednáním důsledkem smlouvy té provedeným byla uzavřena (§. 52. zák.).

d.) úplatné smlouvy dlužníka resp. dlužnice učiněné s manželem resp. s chotí, neb s blízkými přátely, pokud k tomu smlouvou věřitelé poškozeni byli, a pokud spolusmluvník pozdějšího konkursanta nedokáže, že jemu znám nebyl úmysl posled. dotčeného, poskytnuti věřitelé konkursní; mala fides superveniens non nocet. Za blízké přátelství (familia suspecta) prohlašuje zákon v §. 3 odst. 4. osoby s dlužníkem, (pozdějším konkursantem) nebo manželem jeho buď v přímém pokolení, buď do 2^{ho} stupně v pravočném pokolení sřizněne aneb v kěmže poměru seřvákčensé.

Žalobou zveřítiti kčz lze učinily pruhého opomenuti konkursantova škodlivého věřitelům konkursním podle předpisů výše pod I. II. a.) vytknutých v násl. kaxative vytknutých případech:

1.) Opomenutí dlužníkem přihlášení se k dědictví nel

opomenutí příjeli právní,

2. právní nálež soudní vyjádřen byl proti dlužníkovi proto, že dlužník byl opomenut vůbec učiti obranu aneb právní učiti jen neúspěšně obranu. Shodně při tom jest, zdali shromáždění zájmu dlužníkůvých mělo se státi jakožto neb jen pouze obhajovací způsobem.

3. opomenutí úkonu, jehož dle zákona potřeba je k zachování pojistění nebo provedení práva a jenž dle soudního ediktu vykonati se měl v určité lhůtě (§.13. zák.)

III. Odporem podrobeny jsou stále též koupi (vyjímaje jednotlivé koupy vrchků v závodě veřejném neb ve veřejné dražbě (§.11.)), stále směnné smlouvy a dočávací smlouvy, učiněné v posledních 6 měsících před zahájením konkursu s osobami neválečnými k přátelství dlužníka, pokud spolusmluvník v jednání příslušném formati musil mchání majetkem věřitele zkracující (§.4) t. j. přepočtením majetku i platné beh. kovářným nevímáním si pravé ceny. O tom, že při dotčených smlouvách v skutku posledně dotčený moment se nastyl, důkazem podějí odporující.

IV. Odporem podrobeny jsou právní činy po podání již žádosti za konkurs anebo při kupních plného práva pozastavení platu, aneb v posledních dvou týdních před tím, kterých některému věřiteli poskytnu jistotu neb splnění pohledávky -

právní:

a.) žádosti toho nemohl vůbec neb poskytl žádosti toho nemohl tím kterým způsobem (ne j. d.atio in solutum), aneb toho právě času, neprokázali věřitel, že v čas pojistění neb splnění pohledávky nemal úmysl dlužníkovi jemu výhody doživávající na úkor ostatním věřitelům. Důkaz tento vyhoučen jest, prokázali odporující správce podstaty, že věřitel v čas, kdy se stalo právní jednání, o které jde, věděl o podané žádosti za konkurs, aneb o nastalém zastavení platu. Protáhlo-li se zahájení konkursu až do uplynutí celého roku, čítajíc ze dne, kdy zjištění neb splnění pohledávky nastalo, nebo právním činem tímto více podporavati (§.5 ve spoj. s §.10 z. ze dne 16. března 1884.)

B.) právní věřitel sice nárok měl na zřízení jistoty neb na splnění svého pohledávání způsobem katovým, jak se stalo v době té, kdy se tak stalo, avšak již o žádosti za konkurs podané aneb u kupců o zastavení platu věděl.

Ujímáto jest splnění pohledávky nepopíratelně tak zjištěné, že o konkursu přednějšího zaplacení před ostatními došlo. Odporovatelnost mine, protáhlo-li se o tomto případě zahájení konkursu do 1/2 roku čítajíc ze dne, kdy zjištění resp. splnění pohledávky nastalo (§.6.10. zák.)

Za podmínek pod č. II. uvedených vyhoučenou není odporovatelnost, třeba zjištění aneb zaplacení provedeno bylo vchle.

Právo k podánímu návrhu, aneb konečně vzhledem k jinému titulu
exekutivnímu, aneb snad přímo exekutivním nejistým titulem (§ 7. a 12.)

Oproti komu:

1.) Zaplacení krápné ceny za jednotlivou koupí v zároveň přej-
ném, aneb

2.) při veřejné dražbě uzavřenou, jakož i

3.) zaplacení směněku dlužníkem, pokud ten, kdo přijal place-
ní, pod zkratkou směnečného práva na jiné dlužníky, plat přijatím usil,
v odpor bráti nelze. Ale předpisů pod č. IV. výtkových, (§ 11 a § 8 zák. páj. ú.)
smad ale okolnosti ke každé i v těchto výjimečných případech podporo-
vati přijatému placení, ale předpisů výtkových pod č. I.

V. Odporu podrobeno jsou konečně přechua právní
jednání po podané žádosti za konkurs, nebo při kupních plnění práva
po zastavení platu učiněné neprodávající pod předpisů dorusa vyložení,
pokli jednání jako provedeno byla na průběžné skrázení konkursních
věřitelů a pokli druhé strany při jednání kom vedle konkursanta
účastněné v době, kdy to které právní jednání uzavřeno bylo, je
věděle o podané žádosti za konkurs aneb o zastavení platu. Právo
k odporu v tomto příjatele nevznikne však, pokudáho-li se prohlášení
konkursu do 1/2 roku čkají se žno, kdy právní jednání provedeno bylo.
(§ 9. a 10.)

Právo k odporu právním jednáním výše uvedeným v kon-
kursu vyhrazeno jest synáve konkursní postskaty a to výlučně (§ 16)

Ku platnosti přiváděno býti může buď žalobou, neb též námítkou (excipiendo).

Právo žalobní přísluší na osoby následující:

1.) na spolusmluvníka konkursanta neb na toho, kdo
byl úpisem pojistěn, zaplacen neb výhradou spakien, rovněe pak na
dědice osob právě jmenovaných.

2.) Na bezprostředního nástupce singulárního, jakož
i na toho, kdož nabyl od živobního spolusmluvníka úpisemova právo
odvozené, čili na t. zv. pávodce (Rechtsnehmer), jestliže

a.) buďto osoby ty zmalý obmyšlost dlužníka prodávajícího
konkursanta, neb

b.) práva toho bezplatně nabyl, aneb konečně

g.) jsou manžely neb blízkými přátely dlužníka (prodávajícího
konkursanta), pokud poslední dlužník osoby nedotkáí, že nevěděly o ne-
postivosti jeho (§ 15.) Dědic má při žalobě odjíreí jakožto strana žalob-
vaná totéž postavení, jako jeho zůstavitel; avšak jestli se přihlásil v
výhradou inventáře, objem skutčné jeho závaznosti bude omezenější.

Proti dalsím nástupcům a pávodcům pájreí žaloba
nísta má jen tehdy, pokudli nárok pájreí původně jest proti tomu
kterému žalovanému a přem jeho předchůdcům, čili proti každému
bez přetržení, ai smad z příemých důvodu pájreí. Mimo konkurs
uznávé zákon náš možnost odporovati právním jednáním na új-
nu věřitelstvu učiněnému z důvodu výše pod č. I. a II. lit. a, b, c, d.) vy-
ložemých. Zvláste také možnost odporu oproti pruhému prouemti
7. arch.

dlužníka (§ 37 odst. 2.) a přisuzuje právo k odnětí žalobě každému věřiteli, takže se zachovávího dlužníka, jehož pohledávka jest soudně dobytelnou (vollstreckbar) (§ 32. zák.)

Při rozpořtu exekučního dražebního podání dobytelnosti se nepřihledává (§ 34.). Správce podstaty za účelem získání přech. po podstatě navržitelným způsobem sčítalo bylo, nastoupiti může též ve spor o žalobě odnětí před prohlášením konkursu některým vymáhajícím věřitelem zahájený, jelikož spor takový prohlášením konkursu jest přerušen, přičemž pokračovati pak důsledkem vyhrazeného práva žalobního správce podstaty jen toto přislouží. Neohlášením se správce podstaty do lhůty podle žádosti dřívějšího žalobce konkursním soudem stanovene platí za odmítnutí nastoupení do takového sporu. § 40 odst. 2. (viz: Ust. soustavný úvod I. díl, str. 372.)

Odmítnutí nastoupení ve spor zahájený neodnímá správci právo, aby totiž právní jednání samostatnou žalobou navrhal. § 40 odst. 2.

Na základě rozsudku o žalobě odnětí některého věřitele vymáhajícího ještě před prohlášením konkursu dobytého, výlučně správce podstaty po prohlášení konkursu exekuci nastoupiti resp. v ní pokračovati smí. Výjimka je jen tehdy, byl-li věřitel odnětím v základě takového rozsudku ještě před prohlášením konkursu dobyt zjištěn nebo došel zaplacení (§ 42.)

Bylo-li právní jednání následkem odnětí, jímž nastoupil správce podstaty, prohlášeno za bezúčinné s hlediska věřitelů konkursních a naproti těmto, zavazuje bez polátního opětovného odnětí též

působnost titulu exekučního ku zkrácení nynějších věřitelů (konkursních) dobytého, jakož i působnost předsevzatých úkonů exekučních (§ 12. odst. 2.)

Právo odnětí v konkursu platně vzešlé mine, pakli do jednoho roku ze dne prohlášeného konkursu soudně ku platnosti přivedeno nebylo (§ 27 odst. 2.) Více jest nárok odnětí před zahájením konkursu vzešlé předvésti ku platnosti nebo postavení konkursu (§ 44. odst. 2.)

Úmrtí úpádceve je nastalo teprve za kvání konkursu, nepřerušuje a nestaví řízení konkursní ani do nastoupení dědiců v ně; tím méně zavdává počátku ku skončení konkursu. Neboť prohlášením konkursu odložen byl soud jmení úpádceva osoby jeho; jmení toho stalo se soudem k uhrazení všech nároků konkursních věřitelů, není tudíž třeba, aby zřízen byl jakýs kurátor k obhájení práva dědiců v řízení konkursním (11. titul I. dílu ř. konkurs.)

Úmrtí úpádceva za kvání konkursu nastala jen v tom směřu význam má, že podle toho, zdali úpádcevo umrtí nastalo před zahájením konkursu aneb po tom, řídí se obnos útrat pohledních, kterými v I. třídě pohledávek konkursních nejpřednějším místem zachováno jest, a že výsadní přednost pohledávek osob zdravotních čítá se ze dne smrti, nastala-li před vyhlášením úpádku (§ 43 k. ř.)

§. Vzájemný poměr věřitelů konkursních

Právní postavení věřitelů konkursních, ovládá princip současného a stejnoměrného uhrazení pohledávek k soudu ohlá-

šených v čas k. j. do lhůty stanovené ediktem zahájení konkursu prohlášením (§. 67). Před věřiteli konkursními (Konkursgläubiger), jejichž pohledávky vznikly proti úpádci předem zahájeného konkursu, docházejí z všeobecné podstaty uspokojení svých nároků t. z. věřitelé podstaty (Massa gläubiger), kterýchžto pohledávky proti úpádci podstaty tvoří pro zahájení konkursu vznikly §. 28, 29 Konk. ř. a dále ze zvláštních podstat docházejí uhrazení pohledávek svých věřitelé reální, jimiž předměty tyto zastaveny byly (§. 30 Konk. ř.), ať již podle toho nároku z věcného práva měli nároku osobního (obligacího) proti úpádci, pročež též co do nedoplatků při zřízení zástavy neuhrazených zároveň konkursními věřiteli jsou §. 171 Konk. ř.) aneb úpádce jen za cizí dluh zástava byl zřídit.

Z úpádkové podstaty po uhrazení nároků věřitelů podstaty zbyvajících a z hyperoch pro zřízení zástavy vyživajících, společnou podstatu rozmnoužujících (§. 30 II. 167 II. Konk. ř.) konkursní věřitelé zaplacení dojdou vřaděni jsouce do pěti tříd, tím způsobem, že podle tříd postupně, tedy po nižším zaplacení pohledávek vyšší tříd věřitelé nižší tříd uhrazení docházejí a že všechny pohledávky téže tříd stejného pořadí pořívají, tudíž nepostačí je-li podstata k uhrazení všech vesměs poměrně zkrácení snáseti, musí. Vzhledem k tomu v posléz dotčeném směru nastýkají se jen při I. a poslední třídě (§. 43, 48 Konk. ř.).

Mauzilkra úpádková předmětu postavení nerazijná. Věřitelé občovními od doby zápisu práv svých ze smloubních smluv, do rejstříku občovního rovné postavení získá (§. 6 uvoz. z. k. obč. z. §. 50 Konk. ř.)

Cizince jsouce věřiteli konkursními, účastni jsou v konkursu

su zájeřím, soudem projednáváním stejných práv s tuzemci, šetří-li plati jejich oproti tuzemcům formelní reciprocity a nepožívají-li podle zvláštních mezi národních smluv nějakých výhrad, a výsad. Tuzemský soud se vycházejí má z předt. odhodání, že cizí stát formelně reciprocity šetří; jen tehdy, má-li důvodných příčin k neochybnosti o tom, zájeř, by konkursní věřitel cizinec do přede soudem stanovené lhůty veřejnou listinou vykáral, kterak soudové jeho plati zachovávali se k Rakušánům v konkursu kam inovátenců. De těchto zásad však zachovávat se bude pak, soud k cizinci. Aby zákonného toho třídění ob-horeno býti nemohlo, sluší pohledávkami, které k němu ho prohlášeném konkursu nějakým cizincem tuzemci (aneb cizince stejných práv s tuzemci) pořívají, jak podle plati zákona a oplatiti sluší) postoupeny byly, nacházati p. řiz. konk. ř. jak, jako by osoba postoupeny nebyly (§. 51, 52. k. ř.) Stornu se samo sebou, že právní postavení cizinců v konkursích, při zájeřích soudem projednáváním, zaručeno mezinárodním smlouváním, ve přem vědu zachováno býti musí (§. 51 odst. 1.).

Ze zásady současného a stejnoměrného uhrazení pohledávek věřitelů konkursních šetří zákonného pořadí pohledávek jejich, sluší:

- 1.) Uhrazení pohledávek věřitelů konkursních nechtí se děje tím způsobem, aby pohledávky všechny co možná nejvíce sobě na rovně postaveny byly;
- 2.) Žádný konkursní věřitel pohledávku neji dobjvati nemá mimo společné konkursní úzení a že po tvorní tohoto zádný ne úkor spoluvěřitelům nebyti nemůže výhradnějšiho postavení, co do uhrazení pohledávek své.

Art. 1, Těchto pohledávek proti úpadci ze stanoviska podstaty prohlášením konkursu splatnými byti se jeví t. j. správce podstaty zastupiti může pohledávky přihlášené po pokru likvidačním (§. 168), třeba pře-
 ze dnem splatnosti, zvláště také porovnaní výminkou omezené, zřídli-li věřitel jistotu co do vrácení přijatého pro úpadek splnění výminky (§. 16 k. ř.)
 (contio de retro solvendo). Uproti tomu věřitel přihlásivši se, zaplacení do-
volávat se nemůže před tímto dnem (§. 14, 168). Dvě výjimky ze zásady
 tu položeni vytknutí sluší:

1.) ex pacto zachován zůstane věřiteli hypotekárním, pokud
 výtknem zástavy kyt jest, den splatnosti výslovně smluvený (§. 14, 163 k. ř.).
 Důsledně tak nastáeno bylo, vědyt přední věřitelé v konkurs pověteli se nemu-
 si a práv jejich konkurs se nedotýká. Modifikace nastane při exaktní prá-
 vě té které nemovitosti podle §. 153 ex. ř.

2.) ex re (dle povahy věci) zachováva se smlouvená nebo dle
 zákona nastáující splatnost v pohledávkách závislých na výmince od-
 kládací a při nárocích na placení obcasných plátů a opětvujících se dlu-
 hová (§. 15, 16 k. ř.)

Skon pohledávek těch věřitel konkursní dovolává se
 pouze pojistěni zaplacení v náležitý čas a nikoliv okamžitěho zaplacení
 z podstaty (§. 15, 16, 34, 182 k. ř.).

Těchto shlediska podstaty, těchto pohledávek kon-
 kursní v tucti dobu splatnými byti se jeví, důsledně nevylučuje se kom-
pensace pohledávek věřitele konkursního před prohlášením konkursu

vzniklé se vzájemnou pohledávkou úpadcovou tím, že jedna z pohle-
 dávek těch splatnou ještě není (výjimkou z pravidla §. 14 39 ob. z.); avšak
 máseti musí věřitel konkursní svátku zákonných úroků jako interusu-
 rium, praktiže jeho osoba nesplatná pohledávka zrušitelnou nebyla (§. 20 k. ř.).

Prakmo je, že kompenzace pohledávek, kteréz nabyl dlužník úpadcov
 postupem úplatným nebo bezplatným teprve po prohlášení konkursu, vy-
 klučena jest, podobně jakož také kompenzace toho, co věřitel konkursní
dlužuje úpadci, pohledávkou vzájemnou na konkursanta vzniklou
 auch postupem nabytá ještě před zahájením konkursu, avšak je-
no předání žádosti za konkurs neb při kupcích plného práva po zastá-
 vení platu, věděl-li věřitel o posledně dotčených okolnostech (zák. ze 16/3.
 1884 č. 35 ř. z. §. 1). Kompenzace však místa má:

a.) Prak-li vznik nebo postup příslušné pohledávky nastal
 již 6. měsíců před skutečným zahájením konkursu.

β.) Těklize ku kompenzaci oprávněný zavázán byl pohle-
 dávkou kompenzabilní přiroziti nebo původního věřitele nynějšího úpad-
 ce uspokojiti a jestliže tak učinil, nevěds o žádosti za konkurs neb o zastá-
 vení platu (§. 1 zák. z 16/3 1884 č. 35 ř. z.) Károk, jehož se domáhá rozepře
 odjírce, nemůže práven byti kompenzaci s nárokem, jež sobě činí proti úpad-
 ci odjírce, správce podstaty v rozepři odjír. nastupují (§. 1 zák. z 16/3. 1884 č. 36 ř. z.)

Š hlediska, aby věřitelé konkursní sobě na porovni postaveni
 byli, plyne také:

a.) že pohledávky teprve upomináním dlužníka splatnými

se stávajíci již se stane ohlášení k podstatě úpachtobé prožívají úroků z
možnosti (§. 17. k. ř.)

b.) Spoluúčinnici rukou nerozdílnou s konkurzantem závazání
a rukojmně konkurzantův zádrak mohou v konkursu nahradit těch obnosů,
které přeč neb po zahájení konkursu zaú zaplatili, pokud jim ale hmotného
práva postih na úpachtě přísluší (§. 896. obz. z. čl. 8, 4, 23. 81. sm. ř.); Ohledně
platů, kteréž spoluúčinnici se svou stihnuti mohou následkem práve dot-
čené závaznosti, zachovává se jim právo přihlášení příslušných nároků pro
ten případ, že společný věřitel sám pohledávku v řízení úpachtě odmítne nedobře.
(§. 18. k. ř.). Z rovnosti přihlášení tudíž povždy necht se stane, neboť proměňaná
lhůta přihlašovací jest nenavratitelná §. 255.

Zahájení konkursu samostatných s jmění několika účastni-
ků rukou nerozdílnou závazných nastupuje věřiteli právo, celý obnos pohledáv-
ky své ohlášovati při zahájení konkursu a při rozdělování jednotlivých pod-
stat vyhrát kvoty vyjadřující se pohledávkou jeho pokud, až tím způso-
bem celý požadavek uhrazen bude (§. 19 ve spoj. s §. 201 konk. ř.).

Lhůta-li pro úplným uhrazením pohledávky věřitelovy ještě pře-
bytek, mohou jednotlivé podstaty konkursní ježna proti druhé postihem
nastupovati, to výše koho to přebývá, s tímže poměrem, jak by spoluúčin-
nici sami mezi sebou mimo konkurs zachováti se mohli (§. 19 odst. 2.) Aby
poměrem bylo přeplácení z kvot různých těch konkursů přes původní obnos poh-
ledávky, sluší na původních neb závazných listinách pohledávku vykazujících
zplátky z jednotlivých podstat konané vyznačiti (§. 184 odst. 2. konk. ř.)

Ad 2.) Velikou participací vytkěku celé podstaty konkursní
společně jest všem konkursním věřitelům, nemají participování jako mas-
ta práve, neboť při stání likvidacím pestkeré pohledávky věřitelů konkurs-
ních zjištěny a prozkoumány byly (§. 168 k. ř.)

Při toto na jisto postavení a prozkoumání pohledávek, či-
tip může jen řízení společným (§. 67 k. ř.), proč stanoví zákon jen
jednou lhůtu přihlašovací a společný rok likvidacím, neohledíc k oby-
dli neb přítomnosti věřitelů a neohledíc k tomu, jde-li o kuzence neb
cizozemce, a neupouští navrácení k právu předěšenému, byla-li zmeš-
kána. §. 67. č. 5, 255 konk. ř.

Každému věřiteli konkursnímu, pohledávku svou vyhrá-
šim a prožívajícím buď neb zadnějšího pořadí, zachovává se právo
popínati pravost a pořadovomé pořadí pohledávky přihlášené některým
jiným konkursním věřitelem (§. 119 k. ř.); oprávnění toto zakládá se v tom,
že čím větší jest obnos úhrnyj právných důlků, tím menší jest kvota díleci.

Týmžtku z pravidla, že každému řečenému věřiteli konkursnímu přísluší
právo odporovati přihlášené pohledávce, čini §. 16 zák. z 16 března 1884
č. 36, zachováváje výhradně soudci podstaty právo vytkěti pohledávce
k podstatě konkursní přihlášené odporovatelnosti.

Žádný konkursní věřitel nemůže přihlášenou pohledávku
dobývati mimo řízení konkursní; to platí těch ohledně pohledávky před
pohlášením konkursu již žalobou vymáhané, avšak ohledně pohledávky
sice dosud nezahované, ale dobyvatelné ve řízném a rychlém řízení
§. arch.

směněném a mandátním a pohledávky před prohlášením konkur-
su pravoplatně nřisouzené (§. 7 odst. 2, 11, 110, 115 odst. 3, 131 Konk. ř.)

Přihlášení pohledávky ku společnému konk. řízení povinná se co
do nároku svého vzhledem k právu hmotnému, vnesení žaloby na soud a
pokud jde o směněné pohledávky, povinná se doručení žaloby. Je dále při-
hlášky totiž příslušejí věřiteli ohlásivšímu z pohledávky dosud nesplatně
úroky zákonné (5%), leč ze směnek a obchodů 6% (zák. z. 15./5. 1885 č. 77 ř. z.)
a přihláška překřnuje promlčení (§. 17, 8 k. ř.)

Často pak každý věřitel konkursní pohledávku společným
řízením konkursním dobýváti musí, důsledně také naopak žádný kon-
kursní věřitel za tvání konkursu výhodnějšího postavení než u jinou spo-
luvěřitelů nabýti nemůže. Proto nabýti nelze:

a.) po tvání konkursu zástavního práva pro pohledávku kon-
kursní k předmětu do podstaty náležejícím, ať jde o zástavní právo
smluvné neb soudcovské (§. 11 Konk. ř.) O zákonném nelze mluvit, jelikož
se jeho současně se vznikem pohledávek nabývá (§. 450 obč. z.) a pro zahá-
jení konkursu nikdo proti úpravě pohledávky nabýti nemůže, jako
věřitel v konkursním řízení účastenství mající čili konkursní.

Špatlivou je výjimku vysvětlitelnou ze zásady knihovní
priority jest, že předchozí a záruční zástavní práva proti úpravě lze
povoliti i po prohlášení konkursu, doba-li žádost za povolení nejpozdě-
ji den před prohlášením konkursu na soud habulární (§. 12 Konk. ř. a
§. 93 knih. ř.)

Provděti křiči lze (ve lhůtě 60ti denní podle §. 55 knih. ř.
k tomu běžící) z prvé dobytké prománky pořadí pro předst. zástavního prá-
va i po prohlášení konkursu, jestliže jen listina právo zástavní propůj-
čující nejpozději posledního dne před prohlášením konkursu byla zru-
zena a den ten soudním nebo notářským osvědčením zjištěn byl.
(§. 56 knih. ř.) Ustanovení toto platnost zachovalo i v novém právu
processním (čl. VII. č. 3 soud. ř.)

Zákonní zástavní právo (§. 1101 obč. z.) pronájemcovu
vzniká vnesením vrchků; popsání práve již vnesených plavě pouze
k vyřčení objemu před tím ilhaci platně vzniklého zástavního práva.
(dov. ř. z. 3. října 1819 č. 1621. sb. z. s; dov. ř. z. 10. dubna 1837 č. 189. sb. z.) tudíž
popsání vrchků vnesených před vyhlášením konkursu platně pláti se
může v tomto případě i po prohlášení konkursu. Nřisluší přihlížeti,
že popsání vrchků vnesených jest povinným prorokimním opatřením
(čl. XIII č. 6 ex. ř.), pročť také nelze mluvit o vzniku zástavního prá-
va k vrchkům popsáním uplynutím roku, nebylo-li prodeje jich
se domáháno, podle §. 256 ex. ř. Zákonní zástavní právo zanikne
kejnve zaplacením dluhu. Vstoupí-li s práva podstaty po vyhlá-
šení úpravě v nájem nebo pacht (§. 23 k. ř.), ohledně nájemného
ji dluhovaného jakožto dluhu podstaty zákonné právo zástavní
ní potvrá se buďe moči pronájemce toto nájemné buď z podstaty
přičte všem konkursními věřiteli aneb ze zákonné zástavy pohle-
dávati (§. 29 č. 3. Konk. ř.)

Zástavou jakoukoliv platně před prohlášením konkursu nabytá realisovatí lze i bez překážek i po prohlášení konkursu (§. 163 a násl.) Hypothekární věřitel může tudíž po vyhlášení konkursu nejen státním řízením (§. 163 konk. ř.), nýbrž i nucenou správou co do reality zastavené (§. 83 konk. ř.) vymoci. Věřitel učiní zástavou pojištěný výkonati může takéž po kvání konkursu výmínečně jenm příslušející mimosenátní podoj zástavy, zvláště v případech čl. 31. obč. z. a zák. o zastavání zím. ze dne 23. března 1885 č. 48 ř. z. § 4. (čl. XIII. č. 9 ex. ř.), §. 163 konk. ř.

β.) Exekučních práw pro pohledávku proti úsporci ku všem do podstaty náležitým věcem, pohledávkám a právním exekuci podrobeným po prohlášení konkursu nabyti nelze, aniž pak exekuce před prohlášením konkursu povolena, avšak ještě nevykonaná (§. 33 exek. ř.), po prohlášení konkursu vykonána býti smí (§. 12 odst. 2.) Byl-li však platně již zahájen výkon exekuce (§. 33 exek. ř.) a tím nabyto právo exekuční před prohlášením konkursu, i když dříve kroky po prohlášení jeho vykonány býti mohou (§. 12 č. 2 konk. ř. §. 16 ex. ř.)

Exekuce uhraňovací pro peněžitou pohledávku provedená na nemovitost ziskáním odkladu práva zástavního §. 88 č. 1 ex. ř., jakož i exekuce zajišťovací provedená ziskáním záručného práva zástavního §. 374 ex. ř. řídí se podle zásady priority tabulární (§. 93 knih. ř.), kudy ji kdě platně nabyto, došlo-li soudní dožadování za výkon soud tabulární nejpozdě v den před prohlášením konkursu. Být-li soud exekuci povolující

jest zároveň soudem knihovním, stačilo by samo vnesení žádosti exekuci v řízený den.

Jelikož zástavní právo soudcovské k nemovitosti nabyté před prohlášením konkursu vztahuje se též na plody zastaveného statku, nemůže konkursní věřitelstvo výkonu tohoto věcného práva ani co do plodů překážeti (§. 163 konk. ř.)

Exekuce uhraňovací aneb zajišťovací pro pohledávku peněžitou (§. 374 ex. ř.) na vrchty platně provedena bude, stalo-li se zabavení nejpozdě v den před vyhlášením konkursu (§. 253, 256 ex. ř.); přenesení vrchtů zabavených do uschování soudního neb neúředního nestaví k nabytí, nýbrž jen k zabezpečení výkonu práva zástavního soudcovského zabráním již nabytého, pročť je také po prohlášení konkursu platně provesti lze §. 259 ex. ř.

Exekuční řád příspouští exekuci pro peněžitou pohledávku na nemovitost nejen ziskáním odkladu práva zástavního pro vykonávanou pohledávku, nýbrž i nucenou správou a státním řízením

Ačkoli povolením a výkonem těchto způsobů exekuce, nenabývá se zástavního, nýbrž jen uhraňovacího práva formálním v knihách pozemkových podle pořadí této pro pohledávku vymáhanou, rozhoduje i při tom princip priority knihovní (§. 104, 135 ex. ř.) jako při žádosti za nucené zřízení práva zástavního (§. 12 č. 1 konk. ř.) Stejný úhel hospodářský, jenmž slouží jak právo uhraňovací, tak zástavní, je toho důvodem, že vymáhající věřitel před vyhlášením konkursu do

normandy v nuceně správě (§. 104 ex. ř.) v jejím pořadí zaplacení do-
chází z výtků dražby nemovitosti, za kvání konkurru provedené (§. 218
ex. ř., §. 163 Konk. ř.) a že každý vymáhající věřitel dobyr před konkursem pozn.
řízení dražebního po zrušení dražebního řízení, jakmile stalo se pravoplat-
ným, k žádosti do 14 dnů vnesené v pořadí normandy ve ziská vkladu
práva zástavního pro pohledávku vymáhanou na nemovitosti do exekuci
přístě §. 208 ex. ř., což důležitě bude při zrušení konkursu v dražebního
řízení.

Důsem nebude věřiteli vymáhajícím, jeví pro svou vy-
konatelnou pohledávku před vyhlášením konkursu byl ziskal vklad-
em zástavního práva, konkurs na to vypuklý v ničem překážeti, aby
přímě u soudu exekučního žádal za povolání řízení dražebního (§. 138
ex. ř., §. 12 č. 2, 163 K. ř.) aneb nabytí zánamem, jakožto právo exekuce za-
jistovací právo pokračoval po konkursu v exekuci, každý jednotlivý uhrazo-
vatí exekuce nastaly (viz §. 374 ex. ř.; Feldberg-Ohmeyer: Spruchpraxis
der Ex. O. č. 761). Při exekuci pro peněžitou pohledávku na pohledávku
nebo jiné právo exekuci podrobené platně nabyto bude exekučního práva,
jakkli nosení o zabavení spojené se zánamem splněni doručeno bylo
podělníkovi §. 294, 325, 331 ex. ř. přede dnem vyhlášení konkursu
§. 11 K. ř., při čemž ovšem doručování počtem vykonáno jest (§. 294 ex. ř.).
Hypothekární pohledávky zabavují se vkladem zástavního práva k
nim i rozhodne tudíž prioritě rekvisice soudní nebo žádosti §. 320. Do
konkursu ovšem vnuce může vymáhající věřitel přikázání k dobytí aneb

při pohledávkách peněžitých, třeba knihovních §. 316, 324 (nikoliv
vydání neb dozdání věci hmotných se týkajících §. 326) exek. ř. přikázá-
ní in solutum. Pokud jde o pohledávky z papírů výplatných (§. 296 ex. ř.)
platně provedena bude exekuce, stalo-li se zabavení přede dnem vy-
hlášeného konkursu sděním jeho dlužníkovi (exekutorovi) a řízením
protokolu o tom, k čemu se druhé sdělení těchto papírů do soudní schrán-
ky podle předpisu pořádkového v tom směru vydaného (§. 296 ex. ř.,
§. 11 K. ř.) Doručení nesení o zabavení exekutu nerozhoduje o plat-
nosti a účinnosti zabavení, pročť také po vyhlášení konkursu exe-
kuta konkursu doručeno buď. To se týče exekuce pro peněžitou pohle-
dávku v nucenou správu závodu živnostenského nebo obchodního
§. 343, práva uhrazení nabyto jest zabavením práva k závodu
(§. 331 ex. ř.), k. j. doručením zápisem dlužníkovi, aby právem tím na-
dále nakládal, před vyhlášením úpady. Ačkoli věřitelstvo podle
§. 142 Konk. ř. usmáhá se s tím, zdali závod za kvání konkursu
dále provozován býti má či ne, nemůže přece právo určitého věř-
tele, z výtků závodu uspokojení pohledávky dojiti, jím platně
nabyté navítí (§. 163 Konk. ř.) a kvá tudíž schvácení závodu
dále (§. 343 Konk. ř.), nebývá snad zrušena vyhlášením úpady (§. 12
č. 2, Konk. ř.), ježto jde pouze o pokračování jím již nabytých
exekučních práv (Roth. nejv. soud. sbírka příloha věstn. min.
práv II. díl. č. 376.)

Nikdy nevadí vyhlášení konkursu exekuci směřující

z vyjádření věci určitých z podstaty úpavkové (§. 12 odst. 2 k. ř. a §. 346 ex. ř.) přeměňuje ji, jakož stávají se věcemi jim náležejících předmětů z podstaty konkursní, v řízení konkursní vůbec se nepouštějí. §. 137 k. ř.

Účinnosť jest stále, že prohlášením konkursu nevadí exekuci ad factum praestandum neb omittendum proti úpavci námému. §. 9 k. ř. Úplně praktické to jest co do řízení dráby a ve všech nájmů, pokud jde o exekuci v řízení proti úpavci jako pušitelci aneb nájemci, jenž vyhoštěn býti má (§. 349 ex. ř.).

Eventuelní k. j. pro případ zrušení konkursu ještě za života kohoto podává exek. žádost shledně pohledávky proti úpavci na věci náležející do konkursní podstaty zamítnutá buď, neboť žádost exek. (§. 7 ex. ř.) posuzovati sluší dle času, kdy podána byla, v tento však čas nebylo lze jí místa dle (§. 11, 53, 1 k. ř.).

g.) Do prohlášení konkursu nebo proti úpavci k věci do podstaty náležitým nabýti pro pohledávky věřitele konkursního náhodného prozatimního opatření; jímž již provedená opatření taková zrušena buďte (§. 399 č. 2 ex. ř.), jelikož nepostupují zástavního práva §. 379 ex. ř. a tudíž náhodné předměti, avšak přecházejí právem by správce podstaty jakožto zástupce věřitelstva konkursního do správy a zpeněžení podstaty §. 11, 76, 3. k. ř. Prozatimní opatření k ochra-
ně práv týkajících se věcí předmětů z podstaty §. 382 exek. ř.
aneb práv realních věřitelů (čl. XIII. č. 6 č. 7 ex. ř.) za života konkursu

dobyti lze a jímž dobytá kvají, konkursem nejpozději dohlédka §. 137 konk. ř., rovněž prozatimní opatření, týkající se činění aneb opome-
nutí úpavce (§. 382 č. 4. 5. ex. ř., §. 9. konk. ř.)

Ověrem prozatimní varba dlužníková probývá prohláše-
ním konkursu své působnosti, jelikož po prohlášení úpavce i v kom-
směru rozhodným jest poměr úpavce ke všemu věřitelstvu a nikoliv
jen k jednotlivému věřiteli (§. 93 k. ř., §. 386, 399 č. 2 ex. ř.)

g.) Stončení nabýti nebo po prohlášení konkursu proti
úpavci k předmětům do podstaty náležitým jakéhosi práva za-
stavního (retenčního §. 11 odst. 1). Právo retenční podává se zá-
stavní bez i proti půli dlužníka věřiteli jistoty pro dluh ohrožený, po-
kud věřitel předměty dlužníkovými, jež ve své moci má, může naklá-
dati (čl. 313 obch. z.) a nímž zřízením jinaké jistoty (čl. 315 obch. z.)
Oproti tomu zástavní právo, ač také podává materiální jistoty pro
dluh, vzniká z pravidla z vůle dlužníka aneb z pořádku soudu, výjim-
kou ze zákona §. 450 obč. z.; nepředpokládá nebytí věřitele zástavy
movité (ang. §. 467 obč. z. §. 258 ex. ř.), kdežto retenční zřátou věcně za-
mítne (čl. 313 obch. z.).

Před prohlášením konkursu platně nabývá retenční
práva, nímž se co do podstaty od zástavních, nepřemění se ovšem
po vyhlášení konkursu v práva zástavní, avšak podle odst. 2 §. 12.
konk. ř. jimi nadléženo býti má tímž způsobem v řízení konkurs-
ním, jako by byla to práva zástavní.
D. arch.

V sboru občanských právních ustanovení se právo retence (§. 471 obč. z.; Ofner: Berathungsmotivelle des allg. bürgerl. Gesetzbuches I. str. 299, II. str. 380); neboť právo příslušející advokátovi podle §. 19 advok. ř. proti klientu svému jest v podstatě právo kompenzační, jež ovšem podobá se retenci, pokud, že poskytuje nejen jistotu, nýbrž uspokojení zadřivením vzájemného plnění.

Zbývá tudíž pouze retenci právo kupce podle čl. 313 obč. z. a ustanovením se státním schválením úvěrní obchodu provozujícím čl. III. min. nař. 28. října 1865 č. 110 ř. z.; karlové před prohlášením konkursu nabývá provéstí sluší po prohlášení konkursu podle obdoby uskutečnění zákonného zástavního práva kommissionáři, propůjčeného dle čl. 374 obč. z., tedy ve formách předepsaných §. 44. a 47. úvod. prot. k obč. zák. Švédci tomu názoru podobá obou těchto institucí právních k pojistění pohledávek stouřících genetická, jelikož z někdějšího právního zadřivovacího práva kommissionáře ustanoveného v čl. 44. směn. ř. z 1. října 1763. v platnosti zachovaného nov. zák. k směn. ř. §. 5. (přednesení min. právn. úřadu č. 3 k říš. zákonníku 1850.) při vydání obchodního zákona posílením retenci práva utvořeno bylo zákonné právo zástavní, a podobá systematická, ježto obojí právo kupcům na předmětech obchodu přísluší, pokud mohou fakticky neb kupcými papíry jim nakládati (Prov. čl. dra. Voženilka v Právníku z r. 1870. str. 367 násl.)

C.) Konkursní soud a Konkursní komissař.

Konkursnímu soudu (vždy sborovému) přísluší jednat rozhodování sporů s řízením konkursním souvislých, mimo to hlavní vedení celého řízení konkursního a konečné vykonávání dohledu ku správě podstaty úpředkové a ku rozdělení podstaty zpeněžené mezi věřitelstvo podle pořadí zákona.

Aby posléze dotčené dvě funkce, totiž řízení celého řízení a kontrola jeho správy a rozdělení podstaty vykonávané byly co nejúčinněji, konkursní soud k tomu zřídí zvláštního soudcovského úředníka, t. z. Konkursního komissaře, kterým z pravidla členem senátu konkursního jest a jenmuž tudíž právo vola přísluší (§. 70 k. ř.); výjimkou může také okresní soudce (§. 72 k. ř.) aneb jiný samosoudce při okresním soudě (§. 241 jedn. ř.), v jehož obvodě bydliště neb závod úpředkový se nachází, vzdáleněji od sídla konkursního soudu, tímto úřadem pověřen býti.

I. Rozhodovací činnost osvědčuje konkursní soud zvláště při rozhodování sporů, k nimž řízení konkursním předmětem zavádalo, rozsudkem o žalobách prokazovacích (§. 126 k. ř.) neb přednostech se dovolávajících, prostaných

všech věřitelů konkursních (§. 128, 134 k. ř.), dále z pravidla, pokud není ve sítce není příslušným, o žalobách osob domáhajících se vrácení věcí z konkursní podstaty, jakož i věřitelů reálních i věřitelů konkursní podstaty (§. 137, 138 k. ř.). Soud tyto rozhoduje posudkem spor z účtů správce podstaty se týkajících správce podstaty složených, pokud výtky z účtů konečného vyřízení se nedočítaly v řízení nesjorném (§. 150 k. ř.)

Unesením rozhoduje konkursní soud v námítkách proti návrhu rozkrádavacímu podaných (§. 180 k. ř.) o právu hlasovacím při domluveném narovnání (§. 209 k. ř.) a po skončení řízení konkursním o žádosti úprave bývalého za rehabilitaci (§. 249 k. ř.)

Rozhodovací činnosti konkursního soudu vyhrazeny jsou konečně také spory, které od věřitelů vneseny byly žalobami na bývalého úprave v konkursu kuseckém obvyklém domluveným narovnáním o prohlášení konkursu za bezúčinný, za doplacení prominuté části dluhu aneb za vyplacení kvoty narovnáním ujednané věřitelům, k nimž bez vlastního jejich zavinění při narovnání přihlíženo nebylo (§. 237 k. ř.) Žaloby odjímeči správce podstaty nenáleží (§. 16 odst. 2.) na soud konkursní, nýbrž na obecní soud žalovaného z navíkatelného jednání a pokud žaloby souvisí s řízením exekucím, na soud exekuci vykonávající (§. 17 exek. ř.)

Rozhodovací činnosti konkursního soudu souvisí,

že se usnáší též o tom, má-li varba uvalema býti na úprave, at již jakožto opatření prozatímní aneb jako prostředek exekuce ad factum prokandam §. 98, 99 k. ř.

II. Co se týče vedení či řídění celého řízení konkursního přísluší soudu konkursnímu, aby se usnášel, má-li konkurs býti zahájen a opět svého času skončen (§. 67, 154, 155, 158, 189 k. ř.), zvláště když též narovnáním. Konkursnímu soudu z téhož hlediska přísluší háti nad tím, aby při celém konkursním řízení setřeno bylo všech zákonných forem (§. 74 odst. 3, §. 143, 144 odst. 3, 158, 227 k. ř.), zvláště co do svolání a odhývání shromáždění věřitelů, proč také o stížnostech na rozkazy konkursního komissáře a rozkřadech co do opatření jeho rozhoduje §. 70, 257 k. ř.

III. S hlediska kontroly nad správou podstaty přínáleží konkursnímu soudu, aby zřídil prozatímní orgány správy podstaty konkursní obstarávající (§. 73, 74, 82 k. ř.), aby provedl důležitě změny co do orgánů správy konkursní (§. 80, 82), rovněž aby nejednoduššími úkony dispozicemi, kterých správa podstaty co do jmění konkursního aneb do likvidačního stání provésti může (§. 148 k. ř.), schvaloval.

Povinnosti konkursního komissáře jest podrobně řízení průběhu konkursu a vykonávání dohledu nad úřední činností osob, jimiž správa majetku úpravecova úpravecova svéřena jest (§. 70 k. ř.)

Jemu přísluší všílité nařizování a rozhodování, pokud výslovně vyhrazeno není soudu konkursnímu (§ 70 II. k. ř.). Zvláště má:

1.) Co se týče aktiv, má se starati o to, aby všechno jmění úpřadkově do konkursní podstaty náležité bezpečně bylo vyhledáno, sepsáno a uchováno, po případě dobyto, dále pak zeřeno a vyčerpáno z toho mezi věřiteli rozdělen. Za tím účelem konkursní soud současně s prohlášením konkursu nařídí konkursnímu komissarijovi ať hoc provedení inventury konkursní podstaty za přítomnosti prozatímného správce podstaty, úpřadce a potřebných cív potřebných, po případě vyslouce úřadu, ke kterému úpřadce náleží § 90 k. ř. Inventura podstaty provedena buď podle předpisů, o sepsování pozůstalosti (§ 86 k. ř., § 97 a násled. par. o řiz. nesj.)

Peníze, stovky a cenné papíry uloženy buďtež do soudní schránky, prohláde-li to komissarij konkursní zapotřebí; po zvolení výboru věřitelstva komuko rozhodnutí přísluší (§ 87, 139 k. ř.) Odhad nemovitosti, jakož i uhrnutí věci movitých, jejichžto cenění vyžadovalo by značnějšího nákladu neb způsobovalo přílišný průtah, neboť ihned předsevzato, výboru kupce rozdělí, usnese-li se na kom výbor věřitelů, pokud se týče valná hromada konkursních věřitelů, jestli to sobě byla vyhrazena (§ 93, 94, 144 k. ř.). Dojde-li k odhadu nemovitosti, proveden buď podle odhadního řádu vydaného nařiz. min. práva ze dne 25 čce 1897, č. 175 ř. z. (§ 33 k. ř. h. v.).

Vzhledem k tomu v případech, ve kterých ohledně buďto podle exek. ř. § 141 odhadu se nevyžaduje, toho také v konkursu potřebi nebude. Také veškeré do podstaty náležité, avšak zástavním aneb zadržovacím právem zřízené a v rukou třetích osob se nacházející svechty v inventurě pojaty býti musí, pročež dvířkové ručních zástav bez rozdílu (§ 164 odst. 4 k. ř.) povinnost mají poskytovat svechty by inventujícímu soudnímu komissarijovi. Jestliže k věci v rukou úpřadcových v čas prohlášeného konkursu se nacházejícím nároky činěny byly na vykoučení jich z podstaty, má inventující komissarij povinnost poznamenati nároky tyto v inventurě zřízeném, podobně jako v řízení pozůstalostním (§ 92 k. ř., § 104 par. nesj.).

Schvalování důležitějších dispozičních opatření

ohledně jmění podstaty ať do státní likvidačního konkursnímu komissarijovi přísluší (§ 147, 166 k. ř.); nejdůležitější schvaluje do které doby konkursní soud sám (§ 148 k. ř.)

2.) Co se týče passiv úpřadcových má konkursní komissarij povinnost vyžádati na úpřadci jím vlastnoručně podepsaný seznam majetku a dluhů opatřený nabídkou přísahy o správnosti jeho § 96 k. ř.; po skončení inventury vykonajíc úpřadce přísahu stvrzující správnost seznamu, po případě jej své propracování, zádá-li toho správce podstaty neb některý věřitel. Ať pozkazu toho sobě do tří dnů stěžovati lze jedině na soud konkursní a nikoli výše § 97 k. ř.

Při stání likvidačním o to pečovati, aby pravost (likvidátka) a pořadí (lokace) věcných ve lhůtě přihlašovací ohlášených pohledávek na jisto postaveny byly. Pokud likvidátka neb pořadí přihlášené pohledávky popřeny byly, hledíž odstraniti spory z toho hrozící shodou účastníků t. j. věřitelů konkursních, jejichž právních zájmů se týká. Nerada-li se to, konstatují protokolem o stání likvidačním zřízeným, čeho nyní nastávajíce rozepře, týkati se bude (§ 115, 126, 129, 134 k. ř.) Lhůtu k nastoupení žalobou aneb k pokračování se sporu již před zahájením konkursu o pohledávku vedeném neustanovuje ani zákon, ani pak slyšení je jí konkursní soud neb konkursní komissar (§. 175 k. ř.)

3) Co do rozdělení podstaty konkursní má konkurs. komis. prozkoumati všechny návrhy správce podstaty, týkající se rozdělení jmění konkursního (§. 172, 176 k. ř.). Et komu všem bez výjimky roku likvidačního pokračovati lze §. 168 k. ř. Et mimořádnému rozdělování (§. 172 k. ř.), totiž anticipativním uhraňováním aneb splátkou, komissar konkursní přísloně pověsti musí, ačkoliv správce podstaty za souhlasu výboru věřitelského každou zprávu navrhuje, aniž by ale slyšení věřitelstva předcházel. Při pravidelném způsobu rozdělování, totiž na základě roztržovacího rozvrhu, prozkoumá konkursní komissar pouze, zda-li je bylo zákonných forem co do řízení jeho předepsaných. §. 176 II. k. ř.

Estliže proti formálně správnému roztržovacímu rozvrhu výtky (Erinnerungen) od věřitelů konkursních, jiná se kaktó slyšení dopřává, činěny byly, při stání k projednávání o nich položeném předkem komissarů postarejí se o odstranění hrozícího sporu způsobem shody; nepodaří-li se mu to, konstatují protokolem o stání kom sepsaným podobně, čeho se spor týká, dále, v čem námitky činěné se zabývají, načež postupuje kaktó zřízený protokol konkursnímu soudu, aby usnesením spor, výtek se týkající, rozřešil. (§. 178, 180 k. ř.)

4) Konkursní komissar konečně přebírá dohled k tomu, aby šetřeno bylo přesně legality celého průběhu konkursu, čili aby řízení úspadkové provedeno bylo ve formách zákonem předepsaných, zvláště pečuje o to, aby jednání a usnášení se ve schůzích výboru věřitelstva a shromážděních věřitelů konkursních stálo se šetříc forem i co do svolání schůzí těch i co do hlasování o nich, ale předpisů konkursního řádu §. 85, 144, 216, 217, 220 k. ř.

Schůzím výboru věřitelského z pravidla předsedá správce podstaty §. 85, 140 k. ř. Shromáždění věřitelů konkursních však řídí konkursní komissar; zvláště tedy při likvidačním stání, při stání k schválení říční, správcem podstaty podaných, při stání k projednání o podaných námitkách proti roztržovacímu rozvrhu a zvláště též při stání,

~ 74 ~
jví němž se věitelé usnášejí o přijetí návrhu na skončení
úpradu narovnáním (§. 115, 149, 178, 144, 158, 216 k. ř.)

Aby vyhláskati se mohli důvěrníci věitelstva k tomu
zvolení, t. zv. členové výboru věitelstvého, o tomto svém postavení,
vydává jim komissar příslušnou legitimacní listinu, leč by vzhled-
něly pochybnosti, o nichž by konkursní soud rozhodl §. 47 III. Správci
podstaty vydá komissar průkaz k vyžádání peněz, sčítání a
cenných papírů při veřejných proklatcích a úřadech (§. 78 III.)
v jednotlivých případech; rovněž vyhotoví potvrzení o usnesení
výboru věitelstvého pro prozkoumání legality jeho, potřebí-li to-
ho správci podstaty §. 147 k. ř.

Konkursní komissar sám postřívěn jest konkurs-
nímu soudu. K provedení rozkazů a opatření konkursního
komissare všichni soudové a úřadové pomoci svou přispěti ma-
jí (§. 70 III. §. 71 k. ř.) Soud konkursní dohlídá podrobně k činnosti
tohoto svého orgánu, rozhoduje, jak řečeno, o stížnostech a vyřizuje
rozklady, kterýchžž mřito bylo z rozkazů a opatření soudního
komissare (§. 70, 257 k. ř.)

D.) Postavení orgánů věitelstva v řízení konkursním.

Jako novodobé konkursní právo vůbec tak naše

přijalo zásadu autonomie věitelů (§. 1 ve spoj. s §. 144 k. ř.) Dů-
sledkem této zásady odvoztána je administrace podstaty, pro
realisování její a konečně též rozdělení výkřtku mezi správné
do rukou orgánu věitelstva, totiž t. zv. správce podstaty a výboru
věitelstvého (Gläubiger-Kommissar), kterjžž dle našeho práva ono-
mu přidán býti musí (§. 67 odst. 4, 73, 74, 143 k. ř.). Plnou měrou
osvědčuje se autonomie věitelstva, nejprvé postávní likvidačním,
kterž bezpečně zjiřtuje kruh všech osob, kteržž z podstaty úprad-
kové podle pořadí zákonného v pěti třídách uhrazení pohledávek
svých stojí mají (§. 115, 119, 144, 168 k. ř.). Až do doby řečené obmerna-
ti se má správa zachování konkurs. podstaty, tedy vyhledání, do-
bytí a prořtění této, na prozatímní užívání její, na vybrání prořt-
ků, na odvrácení škod a na úkony přípravné co do pozdějšího roz-
zení podstaty a rozdělení výkřtku (§. 142 k. ř.)

Výslovně nařívěno jest, že před stáním likvidačním
řízení věci (křeba jen movitých) do podstaty náležitých nastati musí
že výnimkou, křeba-li toho k odvrácení správné škody nebo k obžiti
značné výhody nebo potud toho křeba jest při dalším vedení závodu
úpradce (§. 142 k. ř.): podobně jako v prořstahostním řízení podle §.
145 nesp. ř. i.; nevadí-li tomu správě konkursní již ve známosti veřší
nárok na prácení věci kě komisi.

Kemovitosti prořtány býti mohou před likvidač-
ním stáním jen v mimořádných případech k odvrácení zmač-

ných škod a pravidelně jen ve formách veřejné dražby; výjimku prodejem z ruky odůvodňují jen velmi důležitě příčiny (§. 142 k. ř.).
Zřízení prodejků jinaké nežli exekuční dražbou a prodej nemovitosti dražbou exekuční nad to schváleny býti musí konkursním komissariem. Zřízení nemovitosti, jež by se státi mělo nesetřic formy dražby exekuční, vyžadovalo by schválení konkursním soudem (§. 147 e.) §. 148 a.) k. ř.)

a.) Správce podstaty.

Správce podstaty (Konkursmasseverwalter) není soudním zmocněncem přitelstva konkursního, nýbrž koná úřad pod dohledem konkursního komissáře a soudu, ovšem nejá také smáť jiným pomocným orgánem soudu (§. 75 II. „Amtsverrichtungen“, 78 II., 80, 143 II.). On jest administrativním a výkonným orgánem v konkursu s právy a povinnostmi zmocněnce opatřeného speciální plnou mocí, co do stručku právních jednání (§. 1008 obč. z.) a vedle toho zákonem povoláním zástupcem přitelstva (§. 76, 78, 141. k. ř.). K tomu úřad, aby v rukou svých ponechati měl peníze, stvořky neb cenné papíry do podstaty náležité a nestládati je do soudní schránky, protože jest zvláštního zmocnění výborem věřitelstým (§. 139 odst. 2.) a do zvolení tohoto, svolení komissáře konkursního (§. 87, 139 k. ř.)

Správce podstaty nastupuje úřad svůj rukou dařím sbluje svědomité konání svých povinností (§. 75, 143 k. ř.) K slo-

žení jistoty povinen není.

Správce podstaty zříditi si může pro jednotlivá jednání náměstka, avci práv zůstává zjednání toho. Není-li advokátem, učě- liti může některému advokátu podle své volby processní zmocnění k vedení sporů podstaty aktivních a passivních, zvláště též odpůrcích (§. 77 k. ř. §. 16 zák. z 16. března 1884 č. 36 ř. z.).

Žiž při prohlášení ediktu konkursního jmenuje konkurs- ní soud správce podstaty prozatímního (§. 73, 76 k. ř.), zároveň však na 14tý den po zahájení konkursu nařizuje státi, k němuž se přě- řitele konkursní, aby se svědčivše při státi kom pohledávky své vět- šinou podle obsahu pohledávek vyhlázaných, citovanou o kom se usnesl: zvolil soudem provisorně jmenovaný správce potvrzen býti má nebo zola jiného za správce navrhovati mimi. Návrhu vyhověti sluší, není-li odůvodněných závad. Vátná působí správce jako definitivní; avšak po likvidacním státi může valná hromada věřitelů (nevyklučuje přitele sporných pohledávek) správce dosud působícího z úřadu složiti a na je- ho místo jiného správce samostatnou volbou povolati, ačkoli byl sprá- vi pořádně veřl. (§. 67 odst. 4., §. 74, 143 k. ř.) Při volbě rozhoduje většine pohledávek příslušejících věřitelům k hlasování oprávněným se ři- skavostím; ačkoli to zákon (§. 143) jasne nevyjadřuje, navržen je i- mu anal. §. 74, 119, 217 k. ř.

Stejně musí k záležitosti katového počtu věřitelů, kteří reprezentuje jednu čtvrtinu všech konkursních pohledávek ...

likvidacním státní za pravé ustanovených nebo dosud sporných, svolána
býti valná hromada věřitelů konkursních k usnesení se k tomu, nemá-li
místo prozatímního správce jiný zvolen býti (§. 143 odst. 5. k. ř.). Svola-
ní diti se má buďto obecním zvláštním všech jednotlivých věřitelů
aneb veřejnou vyhláškou (§. 143 in f. 254 a contr. §. 176 IV.).

Správce podstaty nezbytně býti musí muž berňhoný,
spolehlivý, věci obchodních znalý, (mohlí nutně právník) kterýž buď při-
rodě konkursního soudu aneb v rozdílném od toho stanovisku konkurs-
ního komisaře býti, anebo alespoň po čas trvání konkursu kam proza-
timní pobyt svůj zvolí.

Poměr věřitelství k úpádci není podmínkou, avšak není
také překážkou provalení k správceství (arg. §. 120 k. ř.)

Soud konkursní nesmí za prozatímního správce pod-
staty ustanoviti osobu, která je s úpádceem ve svazku manželském,
příbuzenském nebo švagrském až do 4 stupně, avšak věřitelstvo po
likvidacním státní zvoliti může osobu takovou vyjímaje manžela
(§. 75. 143. odst. 3. k. ř.)

Vyloučen je z úřadu správce konkursní podstaty ob-
chodník, kterýž své sám úpádk v konkurs, pokud svým soudem
konkursním nebyl rehabilitován (§. 246. lit. c.)

Stádo není nucen uváratí se v úřad správce podsta-
ty. Kdož však úřad ten na se přijal, právo jest věřitelům z vedené
správy jako poctivý a beďlivý hospodár, patně právo jež ze zálohy

právnímu nadoprávení způsobené (§. 76. pod. odst. k. ř.). O zřízení
někoho správce učiněno buď veřejně vyhlášením (§. 67. 74. k. ř.) aly
správu prádně vésti mohl, přivolán buď správce již k inventuře
podstaty, a odvedenímu buďtež úpádceovy knihy obchodní
a zápisky závodu se týkající (§. 87 k. ř.), takže stádo buďžemu
většíka korespondence a telegramy pod adresem úpádce stáde;
rovněž správce odvedenímu buďtež zápisky prostředkem přepravě svěd-
čící na úpádce §. 89. k. ř. Úpádce pak veškeré potřebné odpovědi
co do podstaty konkursní podstaty (§. 77. 112. k. ř.) a myslím je správce
pomocí příslušejí při výkonu opatření správcových (§. 77. k. ř.) Těže-
síjná nejoslužnost úpádce proti rozkazům soudním v tomto smě-
ru vydaným překonána buď arestem exekucním (§. 99. k. ř.)

Správce podstaty přísluší navíc náhoda výloh ve
prosých podstaty učiněných, rovněž pak průměrná odměna,
kterou měnje věřitelstvo konkursní pro návrhu výboru věřitelstvého,
usnášejícího se pod předsednictvím konkursního komisaře. Vy-
měřena buď odměna podle objemu a důležitosti vedené správy
(moment objektivní) a podle dovednosti a pberičlosti při kom-
osvědčení (moment subjektivní). Pohledávka ka uhrazení dochází
jako pluh podstaty přede všemi věřiteli konkursními; se svolením
výboru věřitelstvého správce vybrati si může zálohu a splátky §. 77. II.
161. 29. k. ř. Z usnesení věřitelstva o povosu odměny správce do 14 dnů
vzněsti může stážnost na konkursní soud, jenž konečně u věci rozho-

duje (§. 161, 257 kl. ř.)

Z pravidla jen jediný správce konkursní podstaty zřízen býti má; výjimkou zákon příjímá, aby zřízeno bylo více správců podstaty, vyžaduje-li toho povaha věci a to v ten způsob, aby všichni společně (kollektivně) správu vedli (§. 74. odst. 2.) Poraditelným od toho případek jest přívěrem vedlejších správců pro dobu jediného správce podstaty soudem proslýchání správce řečeného a za souhlasu výboru věřitelského, kteřížto obstarávatí mají pak jednotlivě odpovědi správy konkursní samostatně a pod vlastní zodpovědností, zvláště správu nemovitosti, hor atp. O kvalifikaci jejich platí předpisy o způsobilosti správce podstaty staně; ale podle povahy věci nevyžaduje se, aby byli při soudě konkursním. Ačkoli správce společné podstaty z jejich činnosti zodpovědným není, přece od nich vyvěklení žádati a jejich složením navrhnouti může. §. 82.

Povždy při stání k potvrzení prozatimního správce podstaty podle zákona (nikoli jen z vůle věřitelstva) navržen býti má od věřitelstva náměstek správce konkursní podstaty, jeho konkursní soud stvrzuje, a kterýž po poměru zákonu správce podstaty v případech přecházejí zastupuje. (§. 74. 67. 4., 120. kl. ř.) Náměstka tohoto co do celé správy vůbec zřízeného a z ní osobně zodpovědného, pokud ji obstarával, listi sluší od náměstka, jež sobě správce sám pod vlastní svou zodpovědností přibírá (§. 77. kl. ř.) k jednotlivým úkonům

O odměně správceva substituta platí výše vyložené

základny (§. 161.)

Správce podstaty a jeho náměstek zovazují, pokud v oboru zákonem vyměřeném jednají, jednatými s jinou podstatou konkursní souoti třetím osobám (§. 79. kl. ř.) Závazky z toho vznikající nahraditi sluší jako dluhy podstaty před nároky věřitelů konkursních §. 29. kl. ř.

Věřitel správce co do správy jean o první části předpisů zákona, v druhé instrukce věřitelstva (§. 144.) prevečma konečně usnesení výboru věřitelského co do jednotlivých důležitých případech nosí ve věcech správy §. 141.

Věřitelstvo konkursní pro stání likvidacím přivést se může ve své valné hromadě o instrukci týkající se toho, která osoba bude správce podstaty vedena a která listy o této správě zřízeny býti mají; avšak obmezením zákonem vyměřeným působiti správce podstaty neb jeho náměstka mají jen výjímku, pokud bůh o poměru správce k věřitelstvu (vnitřní), v kterémžto případě jde o poměr správce k osobám třetím (vnější) (§. 144.) Podle zákona jest správce podstaty povinen, podle možnosti se péčovati, aby hotovost podstaty uložena byla pod úrok §. 139 kl. ř.

Soud spolupůsobí při správě pokud, že, pokud ještě likvidacím stání přibýto není, potřebí má správce k nejdůležitějším úkonům dispozičním stran konkursní masy konsensu konkursního soudu, neb alespoň konkursního komissáře. (Příjímány bylo 11. srchn.

přivádí kasuative §. 148. a 147 k. ř. (Sluší přeměnovati §. 147 lit. c.) na
vyřazení věřitelů, jak z §. 148 k. ř. vypovídá.) Po odchylce likvidaci svolení
přistoupná uvali valná hromada věřitelů, pokud se týče výbor
věřitelů.

Čižkoliv správce podstaty po samém zákonu
(§. 78 k. ř.) ke všem jednáním oprávněn jest, ku kterýmž podle
§. 1008 obč. z. speciálního zmocnění co do druhu se vyhledává, tudíž
patrně také k vybírání a kvitování peněz do podstaty náležejí-
cích, nřádného svolení konkursního komissáře zapotřebí nemá,
přece z ohledu pořádkových vyřádeků sobě na konkursním komis-
sári zvláštní prověřovací listinu, má-li vyřaditi peníze při veřejné
prokládě nebo nřáde peníze, akonty a cenné papíry do pod-
staty náležejí. Patrně dře se také, aby veřejná prokládka na
něm nebyli nuceni zkoumati legitimaci toho, kdož o výpla-
tu se hlásí. (§. 78 odst. 3. u porovnání s §. 87. a 139. k. ř.)

Soud konkursní a jeho orgán, komissar konkur-
ní, dohlíží k tomu, aby správa podle zákona vedena byla;
avšak jen zákonitost její, nikoli, ohodnotit zřímou vedené sprá-
vy podoběná kritice soudns.

Nežli správce podstaty neb náměstek zá-
konné povinnosti úřadu svého, může k návrhu konkursního
komissáře konkursním soudem proklatými peněžitými, jejichž
výše zákonem určena není, k tomu dohodněn býti. Rovněž

může konkursní soud správce s úřadu složit buď k návrhu
konkursního komissáře neb výboru věřitelů, nebo konečně
z úřední povinnosti zvlášti následkem porušení úprava
o hrubém porušení povinnosti, jehož se byl dopustil správce
podstaty (§. 80. 76 odst. 3., 150. k. ř.)

Opavní prostředek z propuštění správce pod-
staty nemá účinku vřihládacího, nestává tedy výbor
(§. 80 post. věta)

Správce podstaty má býti vedle činnosti své ad-
ministrativní charakter zastupcem věřitelstva konkursního;
nemá však pečovati přímo o zájmy úprave, ani o zájmy vě-
řitelů reálních. Výjimkou jen k platnosti přiváděti má zájmy
úprave ve sporch s reálními věřiteli a při exekuci na nemov-
itosti aueb vrchky do podstaty náležejí od nich vedené,
zvlášti při porpočtu nejvyššího pořadí (§. 76. odst. 1. §. 167 k. ř.)
O zájmy reálních věřitelů netřeba se starati správci podstaty,
poněvadž kito mimo řízení konkursní stojí (§. 30, 137, 144, 163. k. ř.).
Telikož prohlášením konkursu probývá úprave práva vřivě-
ního stran majetku do konkursní podstaty spazujícího, zřista-
nuje zákon věřitelům hypotekárním, aby si zvolili zvláštní-
ho správce zastavené nemovitosti, kterýž by tuto po čas trvání
konkursu spravoval (§. 74. k. ř.) Volba ta se obývá u soudu
reálního, když pak soud upřá správci nemovitosti zvláštní li-

stinnu legitimacím, aniž by však veřejnou vyhláškou vyhlášen
 volby zvláštním byl. Kloučové u těchto soudů sbláždějí účet
 správce dotčený (§. 74 odst. 4. 5. k. ř.) §. 153. II. k. ř.) Jestliže po pro-
 hlášení konkursu ještě z věřitelů hypotečních dobyt právo-
 bení nucené správy zastavené nemovitosti, buď správce její své
 zvolený zároveň za soudního správce ustanoven. (§. 74 odst. 4),
 83. k. ř.) Předjímá těchto sekuční ústí se nedotknul (svon.
 instrukci min. práv pro správce soudní při nucené správě
 odst. 82.)

b.) Výbor věritelský

Jakožto orgán pravidní a kontrolní co do
správy podstaty zvolen buď (volba) o věřitelů při
 stání nejpozději 14. dne po prohlášení konkursu odbytím,
 (většinou čítanou ale obnovení svědčících prohlédávek) sbor
 důvěrníků věitelstva, skládající se ze 3 až 5 členů (§. 67. c. 4.,
 §. 74. III., §. 84. k. ř.) Jestliže k nařízenému volebnímu stání
 věitelé se nedostavili, aneb nebyla-li volba většinou na-
 čenou provedena, nemůže soud konkursní snad jmenovati
 ani do likvidačního stání důvěrníky věitelstva, nýbrž pro-
 stádati buď správce podstaty řečeného pravidního, resp.
 kontrolního sboru an' do stání likvidačního (§. 74. k. ř.).

Co se kvalifikací těchto důvěrníků týče, zvoliti
 lze pouze konkursní věitele, kteří alespoň po čas konkursní-

ho řízení bydlící ve zemi při soudu konkursním, pokud se
 týče při kanarisku komissáře konkursního; mužské pohlaví ne-
 ni předepsáno, také zastupci právnických osob a obchodních
 společností vykoučeni nejsou. Zvoleným ryde konkursní komis-
 sari listinný právník o jejich zvolení (legitimaci). U prochybnostech
 co do kvalifikace rozhoduje konkursní soud §. 74. III. k. ř. Volba
 oámitnuka byla může jen ze závažných příčin; nepřihlášením
 prohlédávek v konkursu zvolený důvěrník přestává býti členem
 výboru. Ve případech důležitých, t. j. při značnějších konkur-
 sech mohou volbou věitelů káz volátní náhradníci přidáni
 býti členům výboru (§. 84.)

Členové výboru věitelstva nemají nároku na oá-
 měnu za konané práce; požadovati mohou jen náhradu hor-
 kových vydatí arcit jako dluh podstaty. Oukrazení vydatí
 těch uznáší se páni výbor věitelský za nepřítomnosti toho, kdož
 je požaduje. Naměna povolena býti by mohla jen přivolením k
 tomu těch věitelů, kteří tím ztrácejí kvoty z konkursu na ně
 vypracující stápi. (§. 85. ve spoj. s §. 29. 162.)

Výbor věitelský má se kollegiálně za předsed-
 níků správce podstaty, jemuž přísluší hlas rozhodující, na-
 stýkla-li se rovnost hlasů (§. 140. k. ř.). Pouse při stanovění oá-
 měny a náhrady vydatí správci podstaty a jeho náměstku
 předsedává konkursní komissari (§. 161. k. ř.)

Výboru věřitelstva přísluší:

I. radou nápomocným býti:

1) správcí podstaty, který při všech důležitějších záležitostech správce usnesení výboru toho vyžadovati si má §. 140. k. ř., jež ihned vykonati sluší §. 141.; zvláště o tom, zdati peníze, škody a cenné papíry do soudní schránky uložití sluší §. 139. k. ř.

Pro likvidačním stádiu zapotřebí má správce schválení výboru ke všem opatřením, k nimž přičá tím vyhledávati musí konsensu komissáře konkursního §. 147.)

2) soudu svolováním k pohádání nemovitosti a jiných věcí movitých, jejichž cenění má něho vzhledem za právního zprávcem (§. 93. 94. k. ř.) jakož i ke zřízení vedlejších správců (§. 82. k. ř.) a k mimořádnému způsobu rozdělování z podstaty (§. 172. k. ř.) a vůbec prohlášením se, žádá-li konkursní soud neb komissář slyšeti návrh výboru věřitelského §. 85. k. ř.).

K návrhu výboru věřitelského varba konkursním soudem na úpadek uvalená změněna býti může ve varbu domáči (§. 100. II. k. ř.).

II. Výboru věřitelskému přísluší též kontrola nad náležitou správou podstaty, protože členové jeho právo mají, kdykoli žádati za vyvážení a sčítání co do správce (§. 85.) výtky činiti k němu o správě (§. 150.); odtale povinní jsou sledované nepořádky konkursnímu komissáři oznámiti (§. 85. k. ř.) a doložce navrhovati

složení správce s jízdu (§. 80. k. ř.). Žádnou neukládá výboru věřitelů občasnou prohlídku pohledných správcovy.

c.) Věcná hromada věřitelstva

Důsledkem zásady autonomie věřitelstva, u nás platnosti nejširší měrou působící, zachováva zákon veřejné věcné hromadě věřitelstva, která se bylo při stání likvidačním již postavilo, následující práva:

a.) Ustanoviti v mezích zákona, jakým způsobem správa podstaty vedena a o ní počet schválen býti má (§. 144. 151. k. ř.)

b.) Provésti změnu co do osoby správce podstaty a co do členů výboru věřitelstva (§. 67. odst. 4.) §. 73, 74, 143. k. ř.) rovněž určití podměnu správci a jeho náměstků (§. 161. 162.)

c.) Pro samém zákonem pomáhati se v nej důležitějších dispozičních úkonech, týkajících se konkursního jmění. Musí totiž správce podstaty pro likvidačním stádiu vyžadovati si svolení věřitelstva k oněm dispozičním úkonům, k nimž dříve vyhledávati musí konsensu konkursního soudu. (§. 144. 148. k. ř.)

d.) Žádá-li za to čtvrtina věřitelů, pověřuje ji podle obnosu pohledávek přihlášených a budto ra pravé ustanujících anebo do soud ještě sporných, přísluší věřitelstvu usnáseti se též v oněch administrativních opatřeních, ohledu

ně kterých podle zákona postačovalo by usnášení se výboru věřitelstva (§. 144. odst. 4.), §. 147. k. ř.)

e.) Usnášení se může věřitelstvo o skončení konkursu narovnáním (§. 157.), zvláště při kupeckém konkursu nuceným narovnáním, provázky však pouze neobyčejným státním likvidačním (§. 156. 207.).

V obecném konkursu společné shromáždění věřitelů konkursních a věřitelů pozůstatky (§. 156.) k volbě narovnání nařízeno býti může z moci úřadu konkursním komisařem, pokudli okolnosti navštěvují možnosti skončení konkursu touto cestou. Nemůže arci v tomto konkursu obecném usnesení se většiny věřitelů zkon, za jakých podmínek dochází ke skončení konkursu narovnáním, přehlasovanou menšinou v ten způsob, že by tato sněžení musela prominouti jistých procent pohledávek přihlášených, na kteréž většina se byla usnesla; naopak pohledávkou přehlasovaných věřitelů musí plným obnosem býti splaceny neb pokudli spornými jsou, býti pojistěny (§. 157. k. ř.). Jelikož zákon žádá výslovného svolení (§. 157. k. ř. „ausdrücklich zustimmen“), nemůže o těch, kteří se nedostavili k jednání rádně býti obestáni, za to býti prohlázeno (jako v úř. exek. §. 56. ř.), že k návrhům co do skončení konkursu o ním v obestání sčítaným souhlasí.

V kupeckém konkursu nastává nucené na-

rovnání při valné hromadě věřitelů konkursních přednosti nepoživajících (nikoli tedy všech věřitelů konkursních) svolané následkem příslušného návrhu úpade; ku arci většino, zvláštním způsobem složená, totiž většina 2/3 čítající vše hlav věřitelů přítomných ke hlasování oprávněných, kteráž zároveň reprezentovati musí 3/4 všech pohledávek konkursních za práve uznávaných aneb domnělých, pokudli k hlasování přijistěny byly, více usnesením svým přehlasovanou menšinu, ba dokonce věřitele neohlášenými pohledávkou své ke konkursu (§. 207, 217, 233. k. ř.) Narovnání dvojího druhu jest tímto exekucním (§. 1. č. 7. ex. ř.)

Valná hromada věřitelstva budiž svolána konkursním komisařem prohláškou veřejnou vytištěnou alespoň jednou v úředních novinách konkursního soudu, a z pravidla (výjimka v §. 143 in f. slovo „oder“) zvláštním vedle toho porováním věřitelů konkursních, kterých státi se má budiž cirkulářem (okružním listem), anebo zvláštními výměry, aneb rekommandovanými dopisy (§. 144. odst. 3. §. 254.). Naskávat však svolání valné hromady budiž z úřední povinnosti, nastaly-li se toho dle zákona potřeba, anebo k návrhu správce pozůstatky nebo výboru věřitelstvého, a pro příjate 1/4. věřitelstva (lit. dýstora), konečně k žádosti úpade, návrhu-je-li tento v kupeckém konkursu donucené narovnání (§. 207. k. ř.)

Právo odporu proti usnesení konkursního věřitelstva přísluší úpřední v jediném výmínečném případě: co do způsobu zpeněžení jmění a vyřazení občasných práv a nebo platů náležejících aneb pohledávek, které do ukončení celého poručení výtěžku z realizace ostatního majetku podstaty vůbec nebo dohlti aneb jen se značnějším nákladem (§. 14b. k. ř.)

E.) Věřitelé podstaty.

Creditoribus massae (Massagläubiger) jsou věřitelé věřitelstva konkursního z nároků vrchnějších ze správy a realizace podstaty konkursní, kteří uhrazením nároků svých dohlti mohou výhradně z podstaty a toho se dovolávají ještě před věřiteli konkursními. Označuje je to ve směru pozitivní okolností, že se dovolávají nároků vzniklých proti věřitelstvu konkursnímu po prohlášení úpředku, ve směru pak negativním, že nejsou věřiteli úpředce.

Nároky věřitelů podstaty jsou tedy pohledávky, které nepřislouží proti úpředce, ješto co do jmění do podstaty náležejícího po úpředku závazati se nemůže (§. 3. k. ř.), nýbrž naopak sám věřitelem podstaty státi se může, komaje za svou službu podstatě (§. 29. k. ř.). nepřislouží ale také nároky tyto proti správci podstaty, jelikož jest pouze zákonným zed-

stupcem věřitelstva §. 7b. k. ř. Nároky věřitelů podstaty přislouží tímto proti věřitelstvu konkursnímu celému, aniž by jednotlivci z toho závazku osobně právi byli; zároveň co do nároku těch pouze jest co do vymáhání v ten způsob, že pouze z jmění do podstaty konkursní náležejícího (nikoli tedy jinakého jmění úpředce na př. z nemovitosti v cizozemsku) vymáhán být může, ovšem ale vzhledem k závaznosti celého věřitelstva konkursního uhrazen bude před pohledávkami všech věřitelů konkursních, tedy ještě před I. třídou těchto.

Věřitelé podstaty srovnávají se s konkursními věřiteli v tom, že uhrazením nároků svých také z podstaty dohlti chtějí; avšak věřitelé podstaty z hrubého výtěžku podstaty, oproti tomu konkursní věřitelé z čistého jejího výtěžku. Věřitelé podstaty neřádají nicem určitě věci (ovšem snad návrhu za věc určitou po prohlášení konkursu správu zeinou §. 26. II. k. ř.) z podstaty, jako vinníci, aniž jsou uhrazení pohledávky z určité věci jako realní věřitelé, nýbrž předního uhrazení pohledávek svých z celé podstaty. Shodují se však s vinníci a realními věřiteli v tom, že každé objem hodnoty podstaty společně stávají na úkor věřitelům konkursním

Dluhy podstaty (Massaschulden) nazýváme vinníci, jakýchž bylo podstatě podmínkati, za příčinou do-

sažení účelu konkursního, totiž poměrného rozdělení jmění úpřadčova mezi prvň věřitele jeho, dále závazky, jejichž z téže příčiny podmínkami bylo správě podstaty. Dvojí cestou u-
bývá se legistace konkursní, což ukračováním těchto dluhů; buďto totiž ukračovají se dluhy podstaty poměrným příspěvkem všech jednotlivých konkursních věřitelů, buďto však jich rovnou sražením přímo z celé úpřadkové podstaty. Všechno právo přijalo způsob druhý.

Právní právo podobně jako právo obecné rozdělová dluhy podstaty v širším smyslu podrobněji na ú-
traty podstaty a na dluhy podstaty v užším smyslu (§. 28. 29. K. ř.) Útratkami podstaty rozumíváme všechny náklady, které nutně spojeny byly s provedením celého řízení konkursního, pokud toto se týkalo zájmů všech v něm účastněných věřitelů konkursních. Vzniká-li pochybnost, zda některé ná-
klady řízení konkursního pokládati sluší za náklady celé podstaty anebo jen některé zvláštní podstaty t. j. zástavy do konkursní podstaty náležející, sluší pokládati náklady tyto-
vé za společné, celou podstatu tížící (§. 28. - 93. K. ř.) Avšak ná-
klady spojené s měním pohledávkou přihlášené, zástavou pojistěné
všechné ve společném řízení, přispívají na vrub zvláštní podsta-
tě, pokud z ní pohledávka jako ukrazení se počala (§. 31. K. ř.)

Náklady podstaty jsou zvláště:

sumptus processus, náklady totiž spojené se soudním pro-
jednáváním, jehož síle zákona v řízení úpřadčověm za účelem
soudního vyhledávání, prozkoumání a měření pohledávek i pod-
staty třeba jest, snad, ale též sumptus economici, t. j. mimosoud-
ní náklady, jejichž vyžaduje na jisto poskytnutí, pojistění, správa,
odhad, prodej podstaty a rozdělení zbytečku mezi věřitelstvo.
§. 29. c. 1 a) b) c.)

Dluhy podstaty v užším smyslu předpokládají zvláštní
obligaci závazek (§. 29. c. 2) 3), 137, 160. K. ř.), vznikající z právních
jednání správce podstaty, pokud tento jakožto zákonní zá-
stupce celého věřitelstva nastupoval, aneb z právních poměrů
založených úpřadčem ještě před prohlášením konkursu, pokud
věřitelstvo v poměry tyto po samém zákonu nebo zvláštním zá-
varným prohlášením správce podstaty vstupilo; konečně ex
causa causarum figuris, jako z bezdůvodného obohacení se
podstaty. Je-li pochybnost, zdali pohledávka některá je dluhem
podstaty nebo pohledávkou konkursní, rozhoduje o tom kon-
kursní soud, nikoli komissar (§. 70. III, 115. par. rozhodnutí
Unger Glaser 5056.)

Nezostává-li podstatě k tomu, aby útraty
podstaty a dluhy podstaty celou ukrazeny byly, přičtenu
ukrazeny buďte útraty, a čeho zbyvá obráceno buď na hraze-
nou dluhů podstaty (opáčně v něm. Konk. ř. §. 53. a v Uher.

konk. p. §. 50.) Věstáci-li poskytna ani k zaplacení všech úhrat, zhranovaným buďte jednotlivé položky, úhrat poskytny procentuálně; kdo však již své splátky obdržel, není povinen obnovit tento zcela nebo poměrně vracet (na p. správce poskytny splátky na odměnu). §. 29. 162.

Nároky věřitelů poskytny, at se týkají úhrat nebo dluhů poskytny, k platnosti lze přiváděti samostatně, nehledě k tomu, jak daleko již pokračilo řízení konkursní. Věřitelé poskytny též již před státním likvidačním naléhati mohou na uhrazení nároků svých, byly-li nároky ty již na jisto poskytneny a jsou-li splatnými. Při správce poskytny musí být, aby jenž k tomu potřebných prostředků měl (§. 160. a contr. §. 168.)

Odkládá-li správce poskytny s uhrazením nároků věřitelů poskytny, mohou tyto buďto žádosti u konkursního komissáře anebo žalobou z pravidla u konkursního soudu (§. 138) na správce poskytny podanou naléhati na zaplacení pohledávek svých. V poslední době přiváděti na stoupati lze třeba u soudu splnitě §. 88. J. N. a na základě příslušného posudku nastupovati exekuci proti poskytně konkursní (§. 160. a contr. §. 11. k. p.) Že při skončení konkursu obecného ustanovením přiváděti sluší také věřitele poskytny (§. 156), již výše řečeno bylo.

II. DÍL.

PŘEDMĚT ŘÍZENÍ KONKURSNIHO.

Do poskytny konkursní náleží veškeré singulární exekuci podrobené jmění úpravně d. XII. ex. p. podrobené moci rakouských soudů (§. 1. 4. 190. k. p., viz v tom výše podané výklady I. díl B. a.). Ž poskytny konkursní sluší vybavěti předměty určité do poskytny nenáležící z příčiny té, že osoby třetí, at již z důvodů věcného neb obligacího práva, naléhati mohou na vydání neb vrácení věci těchto, rovněž jak od poskytny vybavěti sluší (svom. výraz: Absonderungsrecht v §. 171, 225.), předměty konkursantu náležící, z nichž osoby třetí základem práva věcného, totiž zástavního zaplacení pohledávek svých dojíti mají, pročež jen cena věci těch pokud do poskytny vztahována býti může, pokud vyčerpána nebyla pohledávkou kterou předmět ten jakožto zástava kryti měla (§. 30. k. p.)

A. Osoby vrácení věci se dovolávající.

Ti, kdož se dovolávají vydání neb vrácení předmětu z poskytny konkursní (Rückforderungsberechtigten), rovněž k tomu mají práva věcného neb alespoň

nároku obligačního (z reálného kontraktu, z kommissionářské smlouvy (čl. 368. II. obč. z.), mohou správěním svým neohlížejíce se nikterak k řízení konkursnímu a k postupu jeho, platnosti zjednatí obvyčejným způsobem (§. 26. K. ř.) Lho stejno jest, zdati žádají za vydání věci hmotné nemovité neb movité (zvláště také cenného papíru, směnky (§. 148. K. ř.) aneb pohledávky (čl. 368. II. obč. z., §. 27. K. ř.), pročež správnějším jest výraz něm. K. ř. *Küßonderüngerberechtigte*.) Podle zákona o zápisnicích spolusmluvníci úprádkovi mohou zvláště vydání vzájemného plnění, jež úprádky poskytl, z podstaty pořádati, když věitelstvo správce podstaty tomu kterému právnímu jednání odporuje jako narihtelnému §. 25. I. zák. o zápisnicích.

Osoby nárok na vydání předmětu z podstaty vznášející povinni nejsou ohlásiti nárok svůj ve lhůtě ediktem stanovené; slova v §. 142. „angemeldet der Rückforderung ausdruck“ naznačují jen kdykoli učiněné, faktické sdělení existence nároku se správce podstaty, nikoliv po právu potřebné oznámení nároku soudu konkursnímu ve lhůtě ediktální (§. 67. č. 5 slova: *Ausdruck als Konkursgläubiger* a *cont.*)

Zároveň, kterou nastupují, řízení buďž proti zástupci věitelstva t. j. správci, a podána buďž z pravidla

a soudu konkursního (§. 137, 138 ve spoj. s §. 159 K. ř.) vyjma formu *rei sitae* §. 81. č. 1. a jiné již jiné zahájené spory (§. 138. K. ř.) Správce podstaty věci takové ihned vydati má, jakmile právo, z kteréhož se dovoláváno bylo prácení věci určité, právo-
platně (*endgiltig*) na jisto jest poskytneno (§. 159. K. ř.). Je-li věc, které nárok se týče, věcí movitou, vyžaduje si správce navíc svolení konkursního komissáře, a je-li nemovitou, svolení konkursního soudu, no stání listinacím pak místo těch konsensu svolení výboru věitelstva (§. 147. lit. c.) obmezen §. 148. lit. a.) Kdož se dovolává vydání neb prácení věci určité, musí ověřiti podstatě náklady, které s hlediska *per sonis in rem* na ten který předmět byla učinila; přisluší podstatě *propter impensas* výjimkou z obč. z. (§. 331. 471. obč. z.) právo k zadření té které věci až do zaplacení učiněného na ni nákladu.

Jestliže předmět, jehož vyloučení z podstaty bylo se dovoláváno, v této se více nemachová, sluší rozemřovati:

a.) Jestliže-li správa předmět onen určitý, at soudně at mimosoudně, po prohlášení konkursu, musí k tomu křm z podstaty vydati správněnému, pokud se týče jemu poskytnuti, aby na místě její cenu křm sobě na křmci vybral neb do-
býval, za kterýmžto účelem listiny svědčící o záwaru nabývate-
le věci k zaplacení křmního penze správce podstaty vydati musí.

b.) Byla-li věc, o kterou jde, zničena neb zcizena ještě úpravou před prohlášením konkursu, ku nezbytné konm, kdož má práva vrácení by se dovolávat mohl, než aby náhradou přiloženou, již tím kypí, jakožto konkursní věřitel likvidoval a kuditě v řízení konkursní se pustil (§. 26, 27, 109. k. ř.)

Právo naše neobsahuje žádné ustanovení ve prospěch toho, kdo zboží byl na úvěr prodal a listem nakládacím (Ladeschein) čl. 415. obch. z. Kupci později do konkursu upadlému byl odvezl (srovnej čl. 416. obch. z.); nepřijalot zvláště naše ustanovení zásady francouzského a anglického práva, již používá v tomto případě odvolání zboží fyzicky ještě neodvedeného (droit de suite, stoppage in transitu). Ten důsledkem právní povahy listu povozního (Frachtbrief čl. 402. obch. z.) navrhuje výnos min. fin. z 5. prosince 1865. č. 130. ř. z., aby celní úřadové při železničních stanicích zájmem dohodovali se s ústavem doopravenacím, aby zboží osobě mezi tím v konkurs upadlé zastane, avšak v celních sbíradlech prosud pložené, správně podstaty vyřááno nebylo, nýbrž zachováno zůstalo dle vlastní dispozici zasílatele kedy; jestliže list povozní konkursan-kovi nebo správci podstaty stornován nebyl (čl. 402. obch. z.)

B. Reální věřitelé.

Věřitelé reální ze záskavy do úpravné podstaty

náležící požadují uhrazení pohledávky své bez rozdílu, zdali úprave za svůj samel cizí dluh záskavy zřídil, na jakém titulu nahyvacím (§. 450 obch. z.) vznik záskavního práva spočívá a jaký předmět záskavním právem řízen jest. Věřitelé reální liší se od těch osob, které vyřáání věci určité z podstaty požadují, že nedomáhají se vyřáání záskavního předmětu jako jim náležícího, nýbrž za účelem uspokojení pohledávky z něho, ačkoli do podstaty prakti; od konkursních věřitelů liší se tím, že nepožadují uspokojení co do pohledávky své ze společné podstaty úhrnné v řízení společném, nýbrž pami jednotlivě z hmotné části podstaty, totiž ze záskavy jako k. z. speciální podstaty (§. 30. k. ř.) Právní postavení reálních věřitelů shoduje se s postavením privilegovaných konm, že určitý předmět uhraje společné podstatě, ovšem pokud jde o práva reálního věřitele jen co do hodnoty pohledávkou záskavní vyčerpané, nikoli co do přebytku; pokud však běží o původní nárok privilegovaná, umítkne ten který předmět nadobro společné podstatě.

Reální věřitel, jenž zároveň jest osobním a kuditě konkursním věřitelem úprave, k platnosti přivádí ve společném řízení konkursním, právo své obligacím, jehož příslušenstvom jest právo záskavní; ten, kdož za vyřáání věci do podstaty nenáležící nastupuje, k platnosti přivádí zcela parvosťakné právo mimo řízení společné.

Návosloví řádu konkursního staví jmění konkurs-
ní jakožto společnou podstatu (gemeinschaftliche Masse) opo-
ti jednotlivým zástavním jakožto zvláštním podstatám (beson-
dere Masse §. 30. k. ř.; zákon o právech majitelů listů zástavních
z 24. dubna 1874. č. 48 ř. z. v §. 2.)

Zástavní věřitelé nemusí podle nynějšího konkurs-
ního řádu jako podle josefinského konkurs. řádu v řízení kon-
kursním nároků svých obhajovati. Konkurs nedotýká se práva
věřitelů zástavních co do podstaty, nýbrž jen co do způsobu
výkonu; pročež důvodně prohlašuje §. 30. k. ř., že reální věřitelé
podle práva jejich pohledávky sahají, vyhledají konkurs-
ní věřitelstvo ze zaplacení ze zástav jakožto zvláštních podstat,
důsledkem povahy práva zástavního, jakožto práva absolut-
ně způsobilého. Vždyť právě v případě úpadku t. j. nemo-
hovensosti osobního dlužníka k placení svědčí se výhleda zá-
stavy zaplacení ze zástavy jím zřízené.

Věci věřitelů reálních jest správa a prodej zástav;
věřitelstvo konkursní nijak nesmí obmáhovati správnění
k tomu se vztahující. Pokud zvláště nemovitost úpadčova
hypotekami stížena jest, přísluší hypotekárním věřitelům
zřídkati se volbou (nikoli jen návrhem jako při správě
staty před pokem likvidačním) zvláštního správce zástavní
nemovitosti, a žádati třeba po prohlášeném konkursu za

vnucenou správou. (§. 163. 74. odst. 4., 83. odst. 2. k. ř., pak §. 97. 103. ex. ř.)

Požilky (plody a důchody) věci zastavené, jež vybral
správce podstaty signatkové, odkoučeny buďtež od poslední dotče-
né a odvráceny reálním věřitelům, aby z nich také uhrazení
nároků svých mohli (§. 166. odst. 3., kterýž nedotknutě exekucím
řádem platí; poch. sbírka příl. věstn. min. práva IV. č. 508.).

Věřitelům zástavním přísluší právo bere při pře-
kážky prováděti po zahájení konkursu exekuci k realizaci zá-
stavy směřující (§. 12. č. 2. k. ř.).

Unesení se věřitelstva konkursního o kom, kterak
jmění konkursní zpeněreno býti má, nitterak přetvářeti nemá
ze výkonu práva zástavního (§. 163.); aniž konkursní věřitelstvo
zúčastněno jest při řízení zástav pokud přebývají
hypoteku odvrátiti dlužno do podstaty společné (§. 30. odst.
2. konkurs. ř.) Kto, aby se tak stalo, starěji se správce podstaty (§.
167. konkurs. ř.)

Ve formálním směru řízení soudní k řízení
zástavy směřující řízeno buď proti správci podstaty (§. 137. 138.)

Reální věřitelé nemusí pohledávky zástavní
projištěné přihlašovati k řízení konkursnímu; avšak nebá-
ni se jim, aby se přihlásili, předprohlázejíc avci, že konkur-
sant jest zároveň osobním dlužníkem (§. 109. ve spoj. s §. 30.
Věřitelé reální přihlásivši se ke konkursu používají pak pomě-
ry

s věřiteli konkursními poskytněti, stejného poměrného zaplacení pohledávek docházející ze společné podstaty v příslušné kvótě (§. 171.), t. j. oni obdrží kvótu konkursní vypracující na zbytek pohledávek ze záskavy neuhrazené, nejspíše ovšem nucení čestnosti s uspokojováním ze společné podstaty, až záskava by se změnila objevila se nedostatečnou ke krytí celé pohledávky. Ač se zachovává se podstatě konkursní poskytnutí stran procent na pohledávku zástavního věřitele se přihlásivšího ze společné podstaty zaplacených jím, nežli došlo ke realizování záskavy, z výše uvedených podstaty zpeněžené záskavy do té míry, aby reálnému věřiteli jen stýkající konkursní kvótu ze záskavy neuhrazenou (§. 171. k. ř.)

Správce podstaty přísluší právo žádati na reálném věřiteli ruční záskavu poskytněnou, přihlásil-li se k tomu ke konkursu, za vydání záskavy, aby správou podstaty prováděna byla (§. 165.) Věřitelé záskavní, přihlásivší se ke konkursu kupříkladu, nemohou hlasovati o návrhu úpravně, aby konkurs skončen byl nuceným narovnáním, leč podléhají-li se jím zástavního práva, aneb pokud výbor věřitelů je cenou záskavní za krytí nepokládá (§. 213.) Jelikož úpravná podstatka při speciálních podstatkách co do možných hypotek účasti na jest, nutně pojímá plně v inventuře podstaty všechny záskavy, jak movité tak nemovité (§. 86. 92. k. ř.)

a důsledkem předpisu §. 11. odst. II. k. ř. každé věci, ku kteréž před úpravou práv zadávacích nabýto bylo. Z této příčiny každý věřitel poskytněný ruční záskava poskytněti musí zastavenou věc soudnímu komissari inventujícímu (§. 164.) Ustavy podstatným dohledem stojící, kterýmž dle stanov schválených úřadem přísluší právo mimosoudního prodeje ruční záskavy, povinný jsou dotarů správce podstaty činiti sdělení týkající se zastavení jiní věřitelé takových záskav, ab jim poskytnou výhody mimosoudní distribuce (jako k tomu ze vzájemných obchodů podle písemného ujednání čl. 311. obch. z. a přibec při obchodech bursových §. 15. zák. ze dne 1. dubna 1875 č. 67. ř. z., pro podání jím obchodů majitelů živnosti zastavování §. 4. zák. z 23. března 1885. č. 48. ř. z.) čili nic, mají povinnost nerychle ke své dotarů správce, ohlásiti buďto jemu buďto konkursnímu komissari všechny okolnosti zastavení se týkající. Reální věřitelé nešetříce těchto povinností, jimi jsou podstatě za veliké škody z toho vzšlé (§. 164. ve spoj. s §. 92. k. ř.)

Správce podstaty právo má každou ruční záskavu ze publikovny (arg. verif. änder) stáhnouti pro konkursní podstatku vyplatiti, aniž by na tom záleželo, zdali úpravně je k té osobním dlužníkem (§. 165. odst. 2. k. ř.); avšak potřeblí k tomu má před likvidačním státním konsesem komissarie konkursního, po státní likvidačním konsesem věřitelstva (§. 147. lit. a.)

Čím menší je zájem věřitelů hypotekárních v přednosti bezpečné mají v řízení hypoteky, tím větší zájem má věřitelstvo konkursní, aby značná hypotéka se uvolnila. Proč správce podstaty (sám) postarati se může v řízení věřitelů zastavených, když věřitelé zástavní nepečují o distinkci zástavy. Ten výjimkou prodej z volné ruky aneb dobrovolnou dražbou, při níž by co do nemovitosti přechma zástavní práva zachována byla (§. 269. 277. nesp. ř. z.), správcem podstaty státi by se směl (§. 145. II. k. ř.), pokud by takovým řízením jakýmsi způsobem podstatě zjednan byl.

Či pravidla šetřeno buď při řízení zástav správcem podstaty zásad a forem co do exekuce mobilární a imobilární exekucím pořadem předepsaných (t. z. Richtigmässige Veräußerung §. 145. k. ř.). Pokud by forem těch zcela neb zčásti šetřeno býti nemělo, musil by správce podstaty postoupiti likvidačním vyřádati si k tomu, pokud jde o věci svolení výboru věřitelů, pokud se týče nemovitosti, dotone svolení věřitelstva. (§. 147. lit. e.) 148. a.)

Vášeňky tyto nutně kartové povahy býti musí, že neubližující zájmům věřitelů reálních, prozývají účelům řízení konkursního a tím zájmům věřitelů konkursních.

Je svolením orgánů těchto uchýliti se ke předpisu exekucijního řádu (jak Dr. Schauer v Gerichtszeitung 1899 č. 14

ústeji se vozuje), pokud bylo:

a.) výhradně na věřiteli mají ochranu dlužníka před prodejem za každou cenu, poněvadž v konkursu všeho výnosu postrádají. Podle toho při dražbě nemovitosti dluhy prosté a co se v nichli klne, nejsou-li zabaveny, netřeba šetřiti předpisů o nejnižším prodeji § 151., § 277. ex. ř.

b.) dlužníku poskytnuti mají nejedlý ještě část hospodářskému zotavení se; proč lze bude dražbu v konkursu provésti dříve, nežli po třech měsících, čkajíc z novobení její (§. 169. II. ex. ř.) a nemůže při dražebním řízení zádati dlužník za odložení a provedení vnučené správy podle §. 201. ex. ř.

Úproti tomu nebude lze věřitelstvu konkursnímu pravidelně dražební výjimky ani za souhlasu příslušných orgánů (§. 147. 148 k. ř.) v tom směru měniti, že by z toho ohrožení zájmů reálních věřitelů vzešlo, ježto kartovému procesu zabráňuje předpis §. 163 k. ř. Nesmí tudíž vyloučeno býti nejnižší prodeji při dražbě nemovitosti dluhy řízené (§. 151. ex. ř.), poněť nesmí odňato býti právo reálním věřitelům, aby odvolali přítklezu pro nedostatečné krytí pohledávek (§. 190. ex. ř.); co se pak zaplacení nejvyššího prodeji týče, způsob odchylný od pravidelného jen za souhlasu reálních věřitelů v podmínkách dražebních pojat býti by mohl (§. 152. post. odst. ex. ř.)

Pokud týž právní účinek jako při exekucijní dražbě

bě nastává, platějí o realizaci zástavy v konkursu správ-
cem podstaty také předpisu exekučního řádu o převzetí pro
exekuci příslé nemovitosti týmsi křetím podle §. 200. č. 1. ex. ř.
a o souvinnu prodejí věci movitých zabavených bez dražby,
(§. 268. 280. ex. ř.).

Okolnost, že do konkursní podstaty náležejí
nemovitosti předlužené, aneb vzhledem k nejnižšímu prodá-
ní, aneb k nedostatečnému krytí pohledávky věřitele odpor-
ujícího nerizikelné, nepřekáží ukončení konkursu podle
§. 155. k. ř. shodou účastníků.

Zahájil-li některý věřitel právní již řízení dra-
žební, přísluší správci podstaty právo nastoupiti v jeho exe-
kuci řízení k provedení dražby dospělé, státi-li věřitel
vymáhající s dalším prováděním exekuce (§. 165. III.) Další
ustanovení v tomto předpisu konkurs. řádu obsahené, jež tý-
ká se stálení co do provedení rozpočtu kvinní ceny, dražbou
získané, stalo se bezvýznamné, jelikož exekuční soud říze-
ní rozdělovací z moci úřadu provádí a poskytl nedopou-
ští (§. 209. ex. ř.).

Při rozpočtu kvinní ceny mobilii a immobilii exe-
kucně prodaných úpady náležitých, jakož i ve všech sporoch
následkem toho smad o přednost mezi zástavními věřiteli
verifikujícími hájiti má správce nejen zájmy konkursního

věřitelstva, nýbrž významem též zájmy úpady (§. 30. ve spoj.
s §. 167. k. ř.)

Rozumní se samo sebou, že rozdělení vytkétku
mezi věřitele hypotekární podle §. 209. ex. ř. stiti se musí v soudu
exekučního

U právního soudu (§. 117. J. N. čl. XV. J. N. §. 153. k. ř.)
zřízený zvláštní správce zastaveného statku, anebo nebyl-li
kakový zřízen, správce podstaty klásti musí řičty o správě té
které nemovitosti hypotekami říšené (§. 152. k. ř.)

Rozdělení přebytku z vytkétku nucené správě
a nejvyššího prodání (pokud se týče kvinní ceny podle §. 200
č. 1. ex. ř. získané) věci do konkursní podstaty náležejí vzhle-
dem k čl. I. exek. řádu neděje se více podle zvláštního po-
řadí v §§. 31.-41. k. ř. vytknutého, nýbrž podle předpisů exe-
kučního řádu, neboť z podstaty zástavního jakožto abso-
lutně privilegovaného práva jde, že pořadí věřitelů právních
v konkursu a mimo konkurs musí býti stejné, došlo-li vš-
bec k prodejí zástavy.

Výnimka z předpisů exek. ř. o rozdělení vy-
tkétku exekuce nastyktuje se uvážením zvláštnosti konkurs-
ního řízení pokud, že především řádný zvláštní podstaty
(§. 29. k. ř.) ukraťiti sluší (§. 166. k. ř.) a že při vypročtení nedo-
přátků veřejných stávek hleděti sluší ke dni zahájení kon-

kursu a nikoli ke dni provede věci do exekuce příště. Povinnost ohlášení obnosu dávok těch při roku dvacátém (§. 216. č. 2., 172. II. ex. ř.) platí také při dvacátě za konkursu prováděné. (Dr Schauer: Gerichtstg. N: 14. čce. 1899) Ovšem musí bez rozdílu, závali zástava režima byla v řízení exek. zahájeném od věřitele reálním aneb správcem podstaty (§. 145. K. ř.), povždy při porážkování výměřku hleděno býti k nákladům speciální podstaty (§. 166. I. K. ř.) To platí zvláště také o nákladech dvacátého řízení správcem podstaty provedeného, pokud věřitelé reální docházející z výměřku uhrazení nákladů ty byli jinak sami činiti musili, aby došli uhrazení pohledůvek svých (Sl. rozh. příl. věstn. min. práv IV. č. 517.)

III. DÍL.

O FORMÁCH ŘÍZENÍ KONKURSNÍHO.

Čelé řízení konkursní rozpadá se ve 3 fáse:

- 1.) Zahajovací řízení,
- 2.) likvidační řízení a
- 3.) zatkoující řízení.

I. Zahajovací řízení.

Řízení zahájeno jest ediktem, který jímž má býti na úřední desce konkursního soudu, pro případě též vsídle konkursního komissáře (§. 67. 77), v konkursu kupec-kém též na burse (§. 202. K. ř.) Každý pak edikt buď vyhlášen v úředních novinách křikát, pro případě dle uvážení konkursního též v jiných, třeba cizozemských listech (§. 69. 202. 254. K. ř.)

Souhlasně s prohlášením konkursu postaráno se buď o oznámku (aktualaci) konkursu v knihách prozenitorných, pokud jde o reality a hypotekární pohledávky úprádkovy (§. 88. K. ř. §. 20. 52. knih. ř.); rovněž v rejstříku obchodním při firmě toho kterého obchodníka neb té které obchodní společnosti nebo společenstva (§. 204. K. ř. §. 5. min. nař. z 14. května 1873. č. 71 ř. z.). Rovněž oznámeno buď zahájení konkursu poště a telegrafním úřadu lyotěně úprádkova (§. 89. K. ř.) a je-li úprádko veřejným úřadkem, jemuž peníze neb zásoby úředně svěřeny jsou, představenému jeho úřadu (§. 90. K. ř.) a je-li vojínem v aktivité, oznámeno buď jeho představenému vojenskému úřadu (§. 12. voj. J. N. z 20. května 1869 č. 78 ř. z.); byl-li konkursant majitelem hor, příslušnému hornímu úřadu (§. 189. hor. zák.). Ve všech pak případech o zahájení konkursu sdělení učiněno buď státnímu zástupci (§. 102. K. ř. a §. 85. K. ř.). Oznámení jako obstarajč soudní kancelář bez zvláštního povolení

soudu (§. 314 jedn. ř. soud.) Den zahájení konkursu přibitím ediktu na pondělí desce zvláště zapsán buď ve spisech konkursního soudu (§. 69. 2.) a rejstříku soudním o konkursech (§. 241. jedn. ř. soud.) vedeném. Mimo opatření dotčená, konkursní soud při zahájení konkursu :

1.) jmenuvati má konkursního komissáře (§. 70. 72.); komuto prád nebo zvláště rad hoc povolnému soudnímu komissáři (notáři) uloženo buď sepsání a zapečetění jmění úprádkova (§. 86. 11. ř.)

2.) jmenuvati má prozatímního správce konkursní podstaty (§. 69. ve spoj. s §. 73. 11. ř.), nikoli též již nyní náměstka (substituta) jeho (§. 69. 73. 74. 11. ř.). Při kypcím konkursu uloženo buď onomu ihned, aby prozkoumal a upravil, po příjaviteli upravil úprádcem předloženou rozvahou. (§. 205.)

3.) Stavěno buď již ediktem stání na dobu nejbližší, pokud možno na 14. den po prohlášení konkursu, aby věřitelé navrhli soudu definitivní ustanovení dosavadního správce podstaty nebo nahrazení jeho osobou jinou, rovněž aby podali návrh co do osoby náměstka správce podstaty a konečně zvolili výbor věřitelský (§. 67. 74.); komissar konkursní může známc, v místě konkursního soudu přítomné věřitele zvláště pozvati (§. 73. II.).

4.) Ediktem ustanoveno buď jediná lhůta k ohlášení pohledůvek všech věřitelů konkursních bez rozdílu

(nejkratí 30, nejdele 90 dnů ale uváření soudce konkursního); rovněž ustanoveno buď na 30. den po uplynutí lhůty přihlašovací stání likvidačním. Ustanovil-li soud ediktem ustanovití lhůtu přečnou neb navídití stání dotčené, učin tak dodatkem nejdele do 8. dnů po přibití ediktu (§. 67. 104. 105. 106.) Současné s vypracováním přihlašovací lhůty vědomost dána buď věřitelům konkursnímu soudu již známým, obzvláště též bernímu úřadu zvláštěními výměry o lhůtě přihlašovací a stání likvidačním (§. 107. 254.) Prodloužení lhůty ohlašovací neb navízení k pře: dešlému právu za příčinou poměškání lhůty vyloučeno jest (§. 123. 255.) Pokud již při zahájení konkursu právně uprktá, že konkurs zakončiti beznavozáním, ustanoveno buď ediktem konkursním stání k pokusu o navozání (§. 68. 156. 11. ř.) arekt na dobu po stání likvidačním.

5.) Byl-li zahájen konkurs veřejné neb komunan: dicitní občasní společnosti, z úřední povinnosti současně s konkursem společnosti, zahájeny buď též nerhyně zvláště konkursy stran jednotlivých veřejných společností neb komplementární (§. 199. 203. 11. ř. §. 30. úvod. prák. k obch. z.) Ediktem tímž k ústřední nákladu k prohlášení lze (§. 203). Vzhledem ke kolisi zájmů ne: může právně býti správce v konkursu společnosti a konkursu veřejného společně jmenován býti.

6.) Je-li se obávati toho, že by se úprádcem vydrati

mohl na útek, může konkursní soud zároveň se zahájením konkursu nařídit varhu úpade. Po zvolení výboru věřitelského rozhodnuto býti může v kom zda varha taková má být vykonána býti má pouze domácně (§. 98. 100. 2.) k. ř.) Věřitelstvo rozhodnutí o tom sobě zachovati může (§. 144. a §. 100. k. ř.) Také soud konkursní podle uvážení ex officio soudní varhu v domácní změnití smí, nevezjedou-li z toho prostatě větší náklady (§. 100.) Mimo stvácený případ může varha opatrovací (jako prozatímní opatření) ohledně úpade nastati též k návrhu správce prostatky, aneb i jednoho jen věitele konkursního. Po zvolení výboru věřitelského přísluší však komuko návrh u věci té činiti.

Exekuční arrest úpade místa má, když nepřed-

ložil úpade k rozkladu soudu výkaz o dluhích a jmění neb jestliže předložil seznam, zdáchá se vykonati přísahu vyjavo-
 ač, k jejího vykonání o žádosti po provedení inventury třeba jen jediným věitelem podané nařízeno buď státi, konečně však neyhojnje-li úpade soudním rozkladem kridošijně (§. 97. 99.)
 Varha exekuční i opatrovací provedena buď dle předpisů exekučního řádu (§. 366.), ale nikdy potrvati nemá déle 6 měsíců (§. 100. k. ř.) Vyjímčé uvěrněného úpade jest nákladem prostatky (§. 29. 100. k. ř.) Osvězení varhy nemá se soud konkursní pro návrhu Komissáře (§. 101. k. ř.)

II. Likvidační řízení.

Věřitelé konkursní přihlásiti mají pohledávky své ve lhůtě ohlašovací buď písemným podáním podpisu ad-
 vokáta nepřehledávajícím anebo per protocolum při soudě konkursním nebo při okresním soudě stacionistka konkursního Komissáře (§. 67. 103. 104. k. ř.). Byla-li pohledávka věitele kon-
 kursního jeho vymáhajícím věitelem jave zabavena a k dobytí proti prodlužníkmu (nynějšímu úpade) přihlášena, může exekvent přihlášku sám činiti (§. 308. ex. ř.) Věřitel, který má pohledávku proti společnosti veřejné a kommanditní v konkurs úpade, má právo přihlásiti pohledávku nejen v konkurs společnosti, nýbrž i v konkursech jednotlivých společníků t. j. veřejných společníků a komplementářů; likvidace pohledávky v konkursu společ-
 nosti přečtvácuje likvidaci její v konkursech jednotlivých spo-
 lečníků (§. 201. k. ř.). Patmo jest, že soukromý věitel určitého společ-
 nictva v konkursu společnosti práva přihlašovacího postvádí (§. 201. III. k. ř.). Obsah ohlášení tvoří: označení osoby ohlašující, vymáčení causae debendi, obsahu pohledávky, návrh, aby po-
 hledávka přihlášená za pravou uznána a požadována krida-
 meri věiteli konkursními přihlášena byla. Má-li konkl. věitel o pohledávce listinný průvod aneb dohýval-li již pohledávku před prohlášením konkursu pořadem práva, přiložíž opis neb originál listiny, pokud se týče příjmová podání v 15. arch.

předchozím sporu již vyměněné, při čemž processní soud uvěsti sluší. Pořádní ohlašovací předloženo buď ve dvou stejnopisech jazykem v zemi obvyklým. Tímž předáním ohlášeno býti může několik pohledávek spočívajících třeba v různých důvodech právních (§. 108, 109. k. ř.)

Změna původní přihlášky rozšířením co do obnosu vyloučena jest, a napravení by se státi mohlo pouze dodatečným ohlášením (§. 123. k. ř.). Oproti tomu změna co do požadované tržby přijímá se ještě při státní likvidačním, pokud prozkoumáním té které pohledávky skončeno nebylo (§. 116. k. ř.)

Byla-li pohledávka co do pravosti poznána, nebo požadovaná tržba nepřijímána, nesmí též v likvidačním neb hotařním sporu změna co do obnosu anebo tržby nastati (§. 130. k. ř.). Věřitel, jenž nebyl v místě konkursního soudu neb ve stanovisku konkursního komissáře, zejménaž zmocněnce v místě dotčeném bydlícího k přijímání všech výřezů v konkursním řízení se nastýkajících (§. 111. k. ř.)

Přihlášky písemně vznesené nebo protokolárně provedené dodány buďtež konkursnímu komissáři. Druhý stejnopis písemně přihlášky, neb opis protokolu přihlašovacího i s předpisem příloh dodá se správci podstaty (§. 112), jehož povinností jest sestaviti po uplynutí lhůty likvidační o všech přihlášených pohledávkách zvláštní tabulku, k. v. pře-

hlední podle 5 tříd a v každé třídě seřaditi pohledávky podle přednosti časové co do podání přihlášek (§. 113. k. ř.) Rovněž příprava se správce podstaty bedlivým prozkoumáním všech písemností a knih úpředních, jak představitelní na příslušných místech konanými a slyšením úpředce ku státní likvidačnímu, aby při něm bez odkladu o každé pohledávce jak co do tržby se prohlásiti mohl, jak jeho povinností jest (§. 112, odst. 3., §. 119. k. ř.)

Státní likvidační před konkursní komissar. Ustavení se některých likvidantů nevadí tomu, aby pohledávky jimi v čas přihlášené při státní komito prozkoumány byly (§. 117.); neboť jelikož úhraty s přihláškou spojené věsti má každý věřitel, nemoha přísouzení jich z podstaty konkursní požadovati (§. 122. k. ř.), nemají jenm ještě náklady dostavení se k tomu zplněny býti pro přihlásece. Povinností správce podstaty jest, aby se dostavil, a o každé přihlášené pohledávce výplavně a uvěitě se vyjádřil, prohlásí-li ji za pravou, a zvali přísluš' pohledávce této tržba požadovaná. Rovněž věřitelé konkursní, stovládající se k též anebo pozdější tržby, jejichžto pohledávky buďto úpředem přijaty byly v seznam dlužní anebo již při státní likvidačním za pravé uznány byly, mají právo odporovati pravosti a tržbě konkurrujících přihlášených pohledávek. Účast správce podstaty anebo některého z práve dotčených věřitelů státní likvidanta k tomu, aby u konkursního soudu, v náležitý čas nastoupil

žalobou prokarovací neb postřačoval ve sporu prohlášením úpředku přerušeném, chce-li účast mít v rozdělení podstaty mezi věřitelstvo. Byla-li propřena pouze třída, nastoupí u toho soud žalobou lokální (§. 119. 125. 131. 134. 175. k. ř.) Spojil-li se od sporu pravosti i třídy, spojiti sluší obě žaloby; soud, jemu žalobě prokarovací rozsudkem vyhověti nemůže, rozhodnutí přesto kladě u třídě pro případ, že žalobce o prokarovací žalobě u soudu odvolacího příznivějšího výjtku soudceva získá (§. 132.). Nemá-li-li výrok o pravosti na pořad práva, podána buď žaloba o propřenou třída teprve po právoplatném rozhodnutí o pravosti doložtém u příslušného úřadu správním (§. 132.). Rozsudek v žalobách prokarovacích (at správce podstaty žalován byl čili nie) a lokálních nečiní pouze mezi stranami právo (§. 411. 530. č. 6. soud. ř.), nýbrž inter omnes, quorum interest t. j. ohledně celého věřitelstva (§. 136. k. ř.).

Odpor úpředce, kterýž ku státní likvidačnímu předvolání buďiz, co do pravosti přihlášené pohledávky nemá, pokud se soud. řízení týče, právního významu (§. 119. k. ř.) Oproti tomu arci výslovné uznání pravosti působí, že po skončeném úpředku ten který likvidant přímo pohledávku svoji stobýpati může exekucí na úpředci v základě výkahu z likvidačního protokolu (§. 55. k. ř. §. 1. č. 7. ex. ř.). Přes uznání katové, jelikož co do řízení konkurzního nemá význam, správce podstaty aneb konkur-

rentní věřitelé vykonovati mohou s plným účinkem pravosti úpředcem uznané pohledávky (§. 119. 124. 55. k. ř.)

Odpor úpředce co do požadované třídy majnosti jest bez významu (§. 119. post. odst. k. ř.)

O pravosti a lokaci pohledávek přihlášených správcem podstaty, jakožto konkurzním věřitelem, prohlásí se namísteck jeho (§. 120. k. ř. a a. cont. §. 161. k. ř.)

Výsledky státní likvidačního ohledně každé z přihlášených pohledávek jak co do likvidity, tak co do lokace zjištěny buďtež jednat zápisem ve zvláštní protokol o státní likvidačním zřízení, mimo to poznamenkou v tabulce přehlední (§. 115. 119. k. ř.).

Byla-li pohledávka za pravou uznána a požadovaná jí třída přičtena, vydatý buďtež, žádá-li za to likvidant, ihned po státní likvidačním originálně listin k doložení pohledávky s přihláškou soud předložené, bytž však prvé správcem konkurzním stobolžkou, svědčící o likviditě uznané a přikázané též třídě.

Byla-li však přihlášená pohledávka nomina co do pravosti nebo co do třídy, vydatý buďtež z přední povinnosti ihned věřiteli likvidantovi originálně listin soud k přihlášce připojené a mimo to co nejříve stobám mu buďiz soudem provedený přepis přihlášky a výkahu pohledávky jeho se tý-

Kající z protokolu o ptání likvidačním sepsaného a z pře-
hledu tabulky (§. 121. 125. k. ř.). V kupeckém konkursu má správce
ce podstaty po provedeném likvidačním ptání doplniti
dle výsledku ptání porovahu (bilanci), a předložiti ji pak
konkursnímu komissari (§. 206. k. ř.) Pakli při jediném ptání
všechny přihlášky prozkoumány býti nemohly, odloženo buď
ptání to na krátký čas, účastníci nebuděť však k podrobné-
mu ptání písemně zváni, nýbrž před rozjetím se od původní-
ho ptání ohlásí komissar konkursní přítomným, kdy v jedné-
mí pokračováno bude (§. 118. k. ř.) jako nyní v řízení processním
(§. 137. soud. ř.), čímž ušetří se času i nákladů.

Výšlo-li keřnově po skončeném konkursním říze-
ní na jeho jmění nějaké do podstaty konkursní náležející,
nebuděť opětne smad likvidačním ptání nařizeno, nýbrž jmě-
ní toto, byjsi zcizeno, rozděleno buděť dřívějším správcem pod-
staty, po případě nově zřízeným správcem mezi likvidanty
zúčastnící se ve skutečném jř řízení konkursním (§. 190 k. ř.)
V jediném případě přidruží se k původním likvidantům
jiní noví, jestliže konkurs kupecký skončen byl nuceným
narovnáním, koto však jřové ještě, nežli zcela splněno bylo,
stalo se neplatným (§. 243. k. ř.)

Pohledávky, které ve lhůtě likvidační přihlá-
šeny nebyly, mohou i po uplynutí této dodatečně přihláše-

ny býti; k prozkoumání těchto opozděných přihlášek nařize-
no buď zvláštní ptání. Uváženi konkursního komissare zřá-
skaveno jest, zdali ostatní likvidanty předvolati chce k kon-
ko ptání veřejnou prohláškou anebo zvláštními výměny anebo
obojím tímto způsobem, poněž zdali všechny opozděné přihlá-
šky prozkoumány býti mají při jediném anebo při několika
zvláštních, dodatečných likvidačních ptáních (§. 123.) Opozdě-
né přihlášení pohledávky může psat křž velmi nebezpečným
býti věřiteli (§. 186.) Fideřto útkaty spojené se svoláním věř-
telů k původnímu likvidačnímu ptání a s prozkoumáním
pohledávek v čas přihlášených nese podstatka jako útkaty
massy (§. 29. 122. k. ř.), musí věřitelé opozdivši se s přihláškou
mi pojmi sami nésti útkaty nutné v obojím naznačeném
směru vrchájící (§. 123. posl. odst., §. 29. a contr.).

Útkaty přisouzené ve sporu likvidačním
a ve sporu bořacním zntěrivším likvidantovi jsou
útkatami, které společná podstatka nésti musí a při-
kázány buděť v pořadí pohledávek (§. 46. Konk. řiz.),
beč by správce podstaty byl se dopustil svévolného ve-
ření sporu, ve kterémž případě sám útkaty ty z vlast-
ního zaplatiti musí (§. 133. k. ř.)

III. Řízení zakončující.

Rozdělení podstaty.

Inventurou vždy nezbytně prováděnou (§. 86. K. ř.)

a provedením likvidačního postupu pákladny rozdělení podstaty no stánu jsou; neboť zřejmo patná jest, jaké jmění k uhrazení dluhů inakčních proputou jest a kolik obnášejí uhrazením dluhy. Rozdělení zpeněžení podstaty mezi věřitelstvo konkursní jest úřadovým zákoněním konkursu.

Podle nejvyššího konkursního práva netřeba vyřizovati veškeré podstaty inakčové, aby mohlo býti přitroceno k roztrídění její mezi věřitelstvo podle zákonného pořadí třetí třídy; naopak jednile a kdýkoliv no stánu likvidačním nejaktá hotovost v podstatě se nastykne, přitrociti správce, nenýtkav jím rozkladu neb vyřvání komissáře konkursního, k rozdělení těch peněz mezi věřitelstvo (§. 168.). Co do způsobu, jakým se postupovati má, rozemávati sluší:

a.) k. r. předběrné uhrazení (Anticipative Befriedigung). Stačí-li totiž hotovost proputou janci ku vyřiti úhrad a dluhů podstaty, mimo to jak k zaplavení věřitelů konkursních vřaděných do I. a II. třídy, má správce úřadoviti k rozdělení hotovosti mezi věřitelstvo jvních dvou tříd, aviz by starost mlti musel o pojištění pohledávek

dosud sporných náležejících do tříd práve dotčených (§. 169.).

β. rozdělování na splátku (Abschlussvertheilung) nastati může, jestliže mimo to stačí hotovost proputou janci k tomu, aby též vřichmi věřitelé III. třídy procentuální splátku obdrželi; avšak pokudto případě řečovati musí správce podstaty o to, aby dosud sporné pohledávky jvných dvou tříd plným obnosem a tytéž III. třídy pouze kvotou, jakž se rozděluje mezi věřitele III. třídy, do podání schvány uloženy byly.

K opatření sub a) a β) dotčeným má správce potřehtí nejen souhlasu výboru věřitelstého, nýbrž též svolení konkursního komissáře. Netřeba však jave vyplechnouti konkursní věřitele (§. 170. 172.)

γ.) Není-li proputou podmínen výše naznačených, t. j. ani kolik jmění, aby jvni dvě třídy plně uhrazeny byly, aneb nesvolil-li k opatření sub a.) & β.) dotčeným komissář konkursní aneb dokonce mač následkem stížnosti podané soud konkursní, potřehtí jest zřizením zvláštního podrobného roztrídovacího návrhu (Vertheilungsentwurf). Rozvíh tento tím způsobem buď zřizen, že nejprve podrobně se vypisuje realizovaná již podstatka; jvi kom jvznamenáno buď, kolik z hotovosti k potřehtí bude k uhrazení úhrad a dluhů podstaty; na to uvedeny buďtež všechny likvidované pohledávky věřitelů konkursních, jak co do kapí-

káhu, tak co do příslušenství (zvláště těch podrobným výpočtem
 široká ať do toho dne, kdy asi by které pohledávky zaplacený
 budou) tímže pořádkem, jakýmž uvedeny byly v předchozí ka-
 bulce. Konečně výpočtema buď kvota, která z hotovosti pro ru-
 kou jroucí poměrně vyváděná na ty které likvidovány. Též
 pohledávky od reálných věřitelů snad přihlášené, podobně
 těch pohledávky sporné, t. j. stran kterých již započeti pozesne
 hotační neb prokazovací neb pokračování své přerušemím
 slyšátkem sporu konkursnímu komissari vykládem bylo
 před řízením rozvrhu roztrídovacího (§. 129. 175.), buďtež uve-
 deny v rozvrhu repartičním kouře kvotou, avšak pozname-
 náno buď zároveň při svěch, že přihlásivši se věřitelé zásta-
 vou prořizemí jsou, při těchto part, že spor dosud pravoplat-
 ně vyřizen není (§. 171.)

Návrh roztrídovací vyhotoven buď ve dvou edem.
 plátech, podepsán správcem a výborem věřitelstým, na to
 předložen konkursnímu komissari, kterýž sezná, že rozvrh
 kázen byl porušením předpisů uvedených o formě jeho, na-
 řízení může potřebné opravy rozkázem, z kteréhož střízost
 na soud konkursní jest vyloučena (§. 176. ve spoj. s §. 257. K. ř.)

Konkursní komissar vědětí má na to všem
 konkursním věřitelům veřejnou prohláškou v novinách
 úředních jednou vytištěnou a mimo to zvláštními pří-

pisny (§. 254. 176.) o tom, že návrh roztrídovací předložen byl, zú-
 stavuje jim zároveň na vůli, aby nahlédli v rozvrh buď u správ-
 ce neb konkursního komissare, nebo dokonce přečisy si vy-
 zvěřili; zároveň vyřizvá je, aby pro případě do lhůty nejdéle
 14 denní své výtky čili připomínek (Erinnerungen), kte-
 réž proti rozvrhu činiti chtějí, buď ústně neb písemně na
 konkursního komissare vznesli, načež nejzdele 8.^{ho} dne po
 uplynutí řečené lhůty zároveň již navržené státní odhýdno
 bude ku projednání v výtkách učiněných. Výtky tykáti se mo-
 hou buď toho, že rozvrh sdělán nebyl dle zákona anebo že se ku
 stěhl nějaký omyl v počtech. K výtkám v zákonné lhůtě vzne-
 seným nehledí se, patří konkursní věřitel, kterýž je byl učinil,
 neodstávil se ke státní ku projednání jich ustanovenému,
 leč by správce poskytl sám výtky tyto za své přijal (§. 181.). Ku
 státní k projednání v výtkách zvláště obelámi buďtež správ-
 ce poskytl, zástupce jeho a výbor věřitelstý. Věřitelům kon-
 kursním a úpavci zvláštní porvání se nedoručuje; obaře no-
 jest již ve vyřizení soudního komissare o podání rozvrhu
 roztrídovacím. Navrácem k právu předchozímu následkem
 omluvy neodstavení se ku státní navrženému, jakož vůbec
 v řízení konkursním, také zde vyloučeno jest. (§. 256.)

Při státní navrženém řečovati má konkursní
 komissar o to, aby výtky v čas podané shodou mezi těmi

věřiteli konkurantními, kteří v tom súčastněni jsou, včas nemi-
něny byly. Někdy-li se mu to, konstatují o tom zvláště v
zemním protokolem, o čem spor jest. Protokol, obsahující výklady
právníké věřitelů při té které výkce súčastněných, odveďován
bude konkurantnímu soudu, aby spornou věc z výkly vzešlou
usnesením řešil (§. 180.), ze kteréhož rekusem ku vrchnímu soudu
nastoupiti lze (§. 257. k. ř.)

Co se týče odhlášení státní k jedné výkce
navíceného, platí týž předpis jako o odročování likvidačního
státní (§. 178. 115. 118.)

Nebyly-li výkly postaveny aneb byly-li postaveny od-
straněny při státní shodou účastníků, oznámí-li to konkurantní
komissari správci podstaty, aby tento nyní přikročil ke skutečné-
mu rozdělení hotovosti mezi věřitelstvo podle rozdělovacího
návrhu v rozdělování súčastněné, a o tom jak konkurantnímu
komissari zprávu podal

Takovým způsobem počíná se buď co do roz-
dělování podstaty vědy, kdykoliv jakás značnější hotovost
v podstatě se vyskytne. V pozdějších rozvrhích rozdělovacích
vykládány buďte zbytky pohledávek po prvé učiněných splát-
kách, rovněž vykládány buďte v jakém stadiu processuálním
jsou pohledávky v předchozím rozvrhu jakožto sporné přivede-
né. Pokud spor právoplatně vyřízen není, odhlášený buďte

dotyčné kvoty do soudní schránky.

Co se týče rozdělování pohledávek k. j. po uplynu-
tí ediktační lhůty likvidační přihlášených (§. 105. 123. k. ř.), ro-
zumnáti dlužno:

1, Nastalo-li před tím, nežli pohledávka rozdě-
ná při dostatečném likvidačním státní za pravou uznána a
požadovaná kvóta jí přisouzena byla, předběžné uhrazení
nebo rozdělování na splátku (sub d) §. 3.), musí při dalším roz-
dělování z podstaty přikládáno býti rozdělené pohledávce
kolik procent, kolik prvé již ostatním pohledávkám přiklá-
záno a rozděleno bylo.

2, Jestliže však před dostatečnou likvidací
nastalo již nějaké rozdělování podstaty na základě roz-
dělovacího rozvrhu (sub g.), při pozdějším rozdělování opět-
něm rozdělená pohledávka co do kvoty předchozím rozdě-
lovacím rozvrhem přikládaných z práva vychází, a pou-
ze při dalších rozvrhích konkuruje rovněž kvotou, která
nyní právě se rozděluje, se zbytky ostatních v čas likvidova-
ných a prvé již rozdělenými kvotami z části uhrazených
pohledávek. Výjimka z toho pravidla platí při nároku prá-
vníce z rozpisu odvětví syndátem podstaty vedené, jenž
jakožto spolusmluvníkem úpadečně přisouzena byla hodno-
ta vzájemného plnění, pokud by podstatka na jeho újmu

lím se obohacila (§. 25. III. odp. zák.); neboť sluší jemu prokázat
již dalsím rozdělováním povždy kolik procent, kolik právě již věřite-
lím konkursním rozdáno bylo, což ovšem jest důsledné, poněvadž
spolusmluvník správce jest věřitelem podstaty a nikoli konkurs-
ním.

δ.) Konečné rozdělení (Schlussvertheilung)

nastává, když již všechno jmění do podstaty náležející reali-
sováno bylo, a všechny spory lokální a prokázovací vyřízeny
jsou. Ve výjádě takovém nebudíž odkládáno s konečným
rozdělením vzhledem k tomu, že pohledávky některé úpravci
příslušci jen s nepoměrně velkými náklady aneb vůbec přibytky
býti nemohou aneb že máno požívaci konkursantů náležející
nebo právo k občasným důchodům anebo částkám zřízeno ne-
bylo. Naopak pro umesení se většiny věřitelů, ve výsledcích kolto-
vého zřízení účastněných t. j. ještě úplně neuspokojených,
přidročeno buď ku prodeji pohledávek těchto aneb výstupu ře-
šeního práva buď z ruky aneb dražbou veřejnou. Touto
podléz dotčenou cestou nastoupiti nutno, odporuje-li výjádce
prodeji z ruky (§. 146)

Povinnosti správce podstaty buďte po úplném již
zpeněžení podstaty klásti konečný účet z vedené správy (Schluss-
rechnung) a zřídati konečný rozvich. V tento přijaty buďtež křž
jiz co do obsahu určené pohledávky věřitelů konkursních na

výnimce odkládací závislé, dále pohledávky správce vyžadující
se odměny jeho, a úhradní kapitály mající sloužiti k úhradě
všim důchodů aneb občasných částek některým věřitelům kon-
kursním příslušících.

Pohledávky na odkládací výnimce závislé a dot-
čené úhradní kapitály konečným rozvichem rozděleny buďtež
pro přípáď, že výnimka se nesplní, pokud se týče oznámený co
do důchodů, nezčerpan na něho vyžadující kvotu kapitálu,
odpáďne (§. 187. 188.). O provedení konečného rozdělení podstaty
musí správce konečnou zprávou (Schlussbericht.)

ε.) Dodatečné rozdělení (Nachtragsvertheilung)

nastává, jestliže po skončeném konkursu vyskytne se jmění do
podstaty náležející, jež rozděleno buďtež správcem dřívějším
nebo zvláštním od hvo jmenovaným mezi přívodní likvidá-
ky (§. 190.).

Skončení konkursu nastává:

- 1.) Rozdělením podstaty mezi věřitele (§. 159-190. k. p.)
- 2.) Prohlášením, že konkurs za odbylý prohládati
sluší, jelikož na jeho výsto, že tu není podmínka k jeho zaháje-
ní (§. 154. k. p. Abthüing des Concurses).
- 3.) Zastavením řízení konkursního ku práni věch
věřitelů: konkursních ale i rozdátku §. 155. i nastání

likvidacním.

4.) Narovnáním, zvláště v konkursu kupcckém nuceným narovnáním (§. 156. 157. 158. 207. - 245. k. ř.)

Narovnání nucené jest zvláštní způsob zatoučení úprádku kupce plného práva (nebo společnosti obchodní) úmluvou mezi ním a věřiteli konkursními přednosti postuádajícím učiněnou o způsobu, jakýmž uspokojení všech věřitelů konkursních státi se má, následkem čehož svolují ku právnímu majetku úprádkova dosud do konkursu předstati náležitého do volné jeho dispozice. Platí o tom následující zásady:

1.) Úmluva tato, hodící se za záklád excludi (§. 1. č. 7 exek. ř.) k té proti tom, kdož ke sluhu úprádkova přistoupili jakožto rukojmí a plátce (§. 232.), jest narovnáním nuceným:

a.) Ohledně osob účastněných, neboť jinak než při narovnání zatoučujícím obecný konkurs (§. 158. Konk. ř.) více zde nesenesí se zvláště kvalifikované většiny věřitelů nejen menšinu přehlasovanou (§. 217. k. ř.), nýbrž i věřitele sami pohledávky své nepřihlásivší a tudíž v řízení konkursním při neochotiví, anebo snad nepřítomné. §. 233., 236., 207. a 42. k. ř.

Z předstati obchodní společnosti, při kteréž jsou osobně celým svým jměním ručí společníci, důsledně vyplývá, že všichni tyto společníci (nikoli jen ti, kdož společnost zastupují) souhlasiti musí s narovnáním a že nuceným na-

narovnáním v konkursu takové společnosti skončí se také konkurs o soukromém jměni jednotlivého společníka, když ze slýchání jeho soukromých věřitelů na jeho jate, že nebylo příčinu k zahájení konkursu vzhledem k soukromým (neobchodním) dluhům §. 238. 239. k. ř.) V jistém směru jeví se v předpisu §. 240. ř. modifikaci čl. 112. obč. z., totiž nuceným narovnáním, jež uzavřeno bylo v konkursu o soukromém jměni veřejného společníka (komplementáře), sprostuje se k této další závaznosti stran dluhů společenských v konkursu společnosti neuhrazených.

β.) Ve směru věcném, jelikož prominuti oněch procent všech pohledávek, jež dopřáda kvalifikovaná většina věřitelů, jest sprostěním úprádku kupcckého ohledně této části dluhu definitivním, nikoli však provizijním seřídáním (§. 233. 236. 245.); jinak v obec. konk. §. 55.). Avšak zbyvá morální povinnost k uhrazení prominuté části, dostane-li se některější úprádku kupce později do lepších poměrů. K plnění povinnosti této dochází zákon dočasným odejřením způsobilosti k čestným řádům kupcckým, k přednímu sprostředkování obchodu a řádu správce podstati konkursní (§. 253, 246 b) c.).

2.) Někdytým základem jest bezručný pohled na předstati, tedy úplná bilance a likvidace, pročť k tomu pro likvidacním státi návrh příslušný činí kre (§. 207.) a při státi k pokusu o narovnání nařízeném správce předstati o stavu

věci podrobnou zprávou podává (§. 216.).

Právo hlasovací přísluší pouze věřitelům, jejichž záj-
mů zaručené domucení narovnání přímo se týče, tudíž:

a.) pouze likvidantům, zvláště každé věřitelům společnosti
obchodní neb kommanditní při konkursu v soukromý majetek toho
kterého veřejného společníka (§. 240. III.), nikoli však pindikantům, reál-
ním věřitelům nebo věřitelům podstatky (§. 212. 213. 225.). Pohledávka li-
kvidantova musí však co do pravosti býti uznávanou, nebo byla-li popie-
na, buď poruškem ve sporu protasovacím, třeba právní moci nes-
nadnější, přimocena (§. 211.) buď iad. hoc učiněným výrokem soud. pou-
du prohlášení účastníka soud. komissarém, z kterého usnesení vůbec
stížnost vyloučena jest, k hlasování příjmutěna býti (§. 210.). Okolnost,
že likvidant v konkursu spoludlužníka úpádčova již splátku na pohle-
dávku svou obdržel, neodnímá právo hlasovací (§. 19) podobně jako spor-
dém přihlášky (§. 123.).

Kdož po prohlášení úpádku několik pohledávek konkurs-
ních postupem nabyl, má jediný jen hlas, podobně několik věřitelů kor-
reálních a několik dědiců věřitele původního společu (§. 217. c. 1.). Přihre-
nký neb právní sporný poměr neodnímá věřiteli hlasu. Čelikož vymáhající vě-
řitel, který pohledávku dlužníkem ke konkursu podálužníka přihlášenou za-
bavil a k dobytí sobě přihlásati šel, pohledávkou tou nakládati nesmí (§. 308. i.
ca. p. slova: seine Schuld erlassen), nemůže také hlasování se účastniti.

3.) Likvidanti pouze potud hlas mají, potud by vše poručí své-

ho na dle stavu podstatky nedošli ukrojení, vůbec nebo jen z části
(§. 209.), pročež věřitel pohledávky zástavou do podstatky náležitou,
(nikoli zástavou třetí osobou zřízenou) kuptý hlasu má jen tehdy, vřídá-
li se jistoty, aneb nepodává-li jí zástava, o čemž výbor věřitelský por-
hoane (§. 213.). Pohládá-li se likvidant odejžením práva hlasovacího
v konkursu berádurodně vyloučeným, poději ze schválení stave-
šeného narovnání rekurs (§. 230.).

3.) Domucené narovnání jest dobrodinním kupců svědomi-
tých, poctivých; jelikož „beneficia non obtrahuntur“, jichž zvláštního
žádání úpádce za propuštění výhody této, jež činiti lze v době proskání
likvidacním až do konce něho poručení (§. 207. 216.). Pouze obchodník,
jehož firma již po dvě léta přede dnem prohlášení konkursu zapisována
byla do rejstříku, nárok má na propuštění toho (§. 208.) a nahývá stve-
ním narovnání práva ku dřívější „staré firmě“, kteréž mřoval (§. 253.).
Kupci neveřejní vůbec aneb nedostatečně křivky (§. 208. e.), ukčenci
(lit. c.), hřvali již úpádci (lit. b.), ti kdož pro úpádek lehkovážný v žalob-
ku dání aneb pro zločin ze zistuchtivosti ve vyšetřování vrati byli, vylou-
čeni jsou z něho (§. 208. par. odst. lit. a, f.); z této příčiny poručne se
pro pravém právu domucené narovnání, jež ještě zcela sporněmo nebylo,
krestním odsouzením pro zločin podvodné křivdy (§. 199. f. k. z.) a ni-
mo tento přijmať zrušeno býti může, nálerem soudu soud. v žalobě
některého účastníka pro obmyslnost (§. 1386. ob. z., §. 241-243. k. z.), ve
kterémto sporu ediktálně předvolání věřitelé při domuceném na-

rovnání účastně při stání před hoc nařízeném porokupně se na dvě strany přidruží se buď k žalobci podporujícímu narovnání, buď k žalovanému úprádcí.

Po zcela již splněném narovnání Donucením nastalé krestní odsouzení pro podvodnou neb lehkomyslnou kradu (§. 199. f., 486 g. k. z.) poskytuje každému věřiteli právo, dohlývati celou neukvěnou pohledávku původní na bývalém úprádcí (nikoliv putovní) zejména, jež ke splnění narovnání zvláště nebylo zachováno (§. 234. 236.), šetříc neuhýbných práv osob třetích.

4.) Aby zamereny byly náklady, vyhledává se složitě pětákný, totiž 2/3 dle osob věřitelů přednosti nepožívajících (při čemž se zmocnitelé jediným zastupcem zastoupení zvláště a nikoliv jediným hlasem čítají, arg. změně §. 217. č. 1., jinak cessionář několika pohledávek), jejichžto pohledávky čímiti musí zároveň 3/4 všech pohledávaných věřitelů k hlasování oprávněných (§. 217. 240. 3.); dále osobního zastavení se úprádcí k jednání o narovnání (§. 215.), a konečně soudního schválení úmluvy, soud. kommissářem, jasně a podrobně protokolovaně (§. 220. 227.). Návěky co do nuceného narovnání činěné a přijetí toho se týkající při původním stání narovnávacím, při kterémž úmluva docílena nebyla, nevízi účastníky při odroceném stání. Soud hledí při schvalování uvažuje jedině legalitu narovnání t. j. hledí pouze k šetření všech zákonných podmínek formálních zvl. také k tomu, zdali bezpečná porovna (bilance) pro putou

byla a zdali neodporuje to, co njeodmáno bylo, zákonu (§. 228. 216.), nikoli však oportunitu narovnání t. j. zdali výhodným neb neuspješným jest věřitelstvu. Oděpřiti nebo schválení z té pouze příčiny, že některý účastník k stání narovnávacímu zvláště porovnu nebyl (§. 254. III. 24.), ač oběstání každého zvláště jest předepsáno. Klánnitky proti narovnání při jednání o něm činěné zapisí kommissář kont. v protokol jednání, bylo-li za to žádáno (§. 220. k. z.).

5.) Jelikož donuceným narovnáním zastouňuje se řízení kont., jež poměrné však rovné uhrazení věřitelů kont. za účel má, nemůže dojívati průměrných výhod účastníkům, nýbrž jen všem stejných. Neplatný jsou tudíž jednání některým na úkor ostatních, zvláště nich výhod poskytující na př. větší procenta pohledávky anebo úmluvy část podstaty uspokojení věřitelstva odnímající, nehléti ku právní krestnosti posle dotčených opatření (§. 199. k. z.); neboť všechna majetek úprádců do podstaty náležející výhradně obrácem býti má k uhrazení dluhů konkursantů (§. 236.). Vzhledem k každému úmluvám oděpřiti dlužno soudní schválení narovnání (§. 228. č. 2.).

6.) Donucené narovnání jest úmluvou mezi úprádcem a věřitelstvem kont., ku kterémuž po nejprve třech osobách jarkoto putovní a plátky přistupují (§. 232.) Právo neuhýbných neuhýbných zvláště přednosti anebo nároku proti putovním dluhům a spoličlivníkům jeho (§. 224.). Soudní schválení narovnání v odpor bráti může ve lhůtě 14. dnů rekursem každý věřitel ke hlasování oprávněný

jenž výslovně nepřivoli; na odejření schválení tímž způsobem
 státnost věsti smí úpadek za každý věřitel k hlasování předurče-
 ný, který neodporoval navrženému narovnání. Konečně ode-
 jření schválení v zájtu má obnovu řízení konkursního (§. 229.-
 231.). V obnově řízení přihlíží se k opětve přihlášené pohle-
 dáve tím způsobem, že věřitel splátku na kvotu z nuceného narov-
 nání své přijatou vrátiti nemusí, nýbrž přihlásiv pohledávku pů-
 vodním obnosem, nyní kolik přihlášeno obdrží, kolik připadá na
 pohledávání jeho, když se k majetku při obnově řízení před-
 kladáma jroucímú příjme, co své na kvotu dle nuceného na-
 rovnání stanovenu vyplaceno bylo (§. 244.) a k dluhům v původní
 lhůtě exekční přihlášeným opětve ohlášené pohledávky likvi-
 dantů. Zastavení řízení vyprovádacímú nastati může dle §. 208. II.,
 by-li úpadek pro zločin ze ziskuchtivosti obžalován; po prozrazení
 rozsudkem vinu neohledávajícím buď v jedním zastaveném
 pokračováno.

Poznámka. Úpadekú společenstev (§. 61-67.; 85, 86. zák. z
 dubna 1873. č. 70. Slov. Práva: Obch. pr. 3. seš. str. 270. násl.).

V konkursu společenstev odkutečnu je peručení za dlu-
 hy společenstva smlouvan o přistoupení k němu slíbené rozpoč-
 tem uhraňovací (Beitragsberechnung), jenž základem exekuce
 jest vnoiti členu společenstva strany uhraňovacího příspěvku
 naň vyžadujícího. Při společenstvech sručením neobměřeným

sdělám buď rozpočet uhraňovací pro kom, který byl již správce post-
 staty předložil konečný rozpočet roztrídovací dle §. 187. K. ř. před-
 stavenským společenstva, při oněch sručením omezeným sruče-
 nem poststaty. Jestli zaplacení přislušných obnosů odejřeno nel
 pokračováno bylo, soud konkursní členu společenstva zvláště je
 obeshar a slyšev, při státní naruženém edikttem prostřednickim
 konkursní komissarě, schváli rozpočet uhraňovací, čemuž nižádným
 prostředkem oprávněným odporovati nelze. Tyžžení na přese
 státní přibitě po uplynutí lhůt exekuce stohovatečným se
 stane. Pouze žalobou odpor vznesen býti může, kterou před ex-
 kuce se nestaví. Tyžžení schváleného rozpočtu uhraňovacího
 exekuce podle pověchých zásad nastoupiti lze. Zvláštěosti při
 konkursu společenstva s neobměřeným sručením jest, že opětve
 k uhrazení schvátku v základě původního rozpočtu uhraňova-
 cího exekucně nedohytného, dalším bankroptu rozpočtem na-
 stoupiti lze až do úplného zaplacení dluhů společenstva,
 rovněž že k číto rozpočtem sručením neodmítná se věřitelům
 společenstva právo, po skončeném konkursu přímú žalobami
 vyžadovati sručením neobměřenú na jednotlivých členech spo-
 lečenstva.

Nákladem „Všechnu“ vydáno:

Č. H. dvor. rady, ř. prof. D^r. E. Utko :

Nesporné přeručení.

Honkurní přeručení.

Ř. prof. D^r. A. Briába :

Národná hospodárství.

Financování věda.

Ř. prof. D^r. L. Heyrovského :

Landekty.

Ř. prof. D^r. B. bar. Riegro :

Ríšské dějiny od r. 1526.

Č. H. dvor. rady ř. prof. D^r. rytíře Brandt :

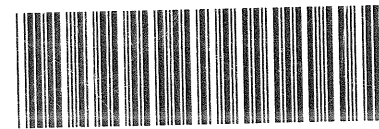
Dočakty ku směněnému právu :

Laboly z obhacení.

Duplikáty a kopie

REV15

ÚK PrF MU

3129S14466